

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 23 de desembre de 2020.

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, amb pantalla central de control, el vint-i-tres de desembre de 2020, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excm. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Joan Ramon Riera Alemany, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Jordi Castellana i Gamisans, Marina Gassol i Ventura, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, María Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, María Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Óscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti i Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

La sessió no presencial va ser convocada i se celebra en virtut del que disposa l'article 46.3 de la Llei 7/985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, segons redacció donada pel Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

El Sr. Secretari constata l'efectiva connexió per via telemàtica de tots els assistents a la sessió mitjançant el sistema de videoconferència gestionat des de la referida sala virtual i acredita la seva identitat, així com l'existència de quòrum legal.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

La Sra. Alcaldessa indica que, tal com es va comentar a la reunió de la Junta de Portaveus, abans d'iniciar l'ordre del dia, atès que aquesta és la darrera sessió del Plenari Municipal del 2020, dirà unes paraules sobre un any que ha estat tan complicat i excepcional, malauradament per una pandèmia mundial que ha provocat milers de pèrdues humanes a la ciutat i que ha generat situacions imprevisibles i extremadament difícils, no només per a qui hi ha estat colpit directament en l'àmbit de la salut, sinó també pel confinament, per les dures restriccions i perquè tota la ciutadania ha hagut de readaptar completament la seva vida quotidiana.

Observa que una de les coses més terribles dins d'aquesta excepcionalitat és que hi ha moltíssimes famílies per a les quals enguany el Nadal no només serà excepcional per les

restriccions, entre les quals hi ha les limitacions en les reunions familiars, sinó també perquè trobaran a faltar moltes persones estimades. A tots aquests veïns i veïnes envia tot l'escalf i l'amor de part de tot l'Ajuntament.

Dit això, com a presidenta del Consell Plenari, fa un agraïment molt especial a tots els regidors i regidores de l'Ajuntament, a tots els grups municipals sense excepció, per l'esforç que han fet i per la unió en els moments més difícils, en què la ciutadania ha vist aquesta unió i que tots els grups han posat per davant de tot els interessos de la ciutat i el fet d'estar al costat dels veïns. D'altra banda, dona les gràcies, en nom del Consell, a tots els treballadors i treballadores dels serveis essencials que han hagut de treballar en condicions duríssimes, especialment als treballadors i les treballadores municipals, de serveis socials, el personal sanitari, Guàrdia Urbana, Bombers, el personal dedicat a les cures, a la neteja, als supermercats, etc., serveis essencials per a la vida quotidiana que hem valorat molt en els moments més difícils.

Tot seguit, observa que, si bé ha estat un any molt dur, també ha estat un any en què s'han vist respostes excepcionals per part de la ciutadania: els veïns i les veïnes s'han organitzat i han teixit relacions de solidaritat i d'ajuda mútua a tots els barris, un aprenentatge que ha de servir per afrontar amb esperança el 2021, un any que segur que ha de ser millor que el 2020.

En darrer lloc, recorda que des del 2016 en la darrera sessió de l'any del Ple Municipal es fa un minut de silenci per les dones que han estat assassinades per violència masclista, d'acord amb el protocol de dol per a les víctimes de violència masclista que es va aprovar, que vol donar visibilitat a una problemàtica que ha estat normalitzada durant segles i que el Ple vol deixar de normalitzar: el Ple visibilitza i denuncia els assassinats masclistes. Enguany, una veïna del Raval va ser víctima d'un assassinat masclista, com també ho va ser el seu nen petit, que va presenciar l'assassinat de la mare. Per ella i per totes les víctimes de la violència masclista, els membres del Plenari fan tot seguit un minut de silenci.

A) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

La Sra. Guilarte indica que el Grup Municipal de Cs, un cop més i mentre a l'Ajuntament no es respectin els seus drets lingüístics, vota en contra de l'aprovació de l'acta.

Es dona per llegida l'acta de la sessió ordinària de 27 de novembre de 2020 del Plenari del Consell Municipal, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

B) Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 25 de novembre de 2020, que nomena el Sr. Josep Maria Melo i Carrera membre de la Comissió Tècnica del Consorci del Pla de Rehabilitació i Equipaments de Teatres de Barcelona, en substitució del Sr. Enric Torrellas i Figueras.

2. Decret de l'Alcaldia, de 27 de novembre de 2020, que estableix una mesura extraordinària, provocada pels efectes de la pandèmia per la COVID-19, en relació a la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal aplicable a les fires tradicionals celebrades en la temporada de tardor 2020 - hivern 2021 a la ciutat de Barcelona.

3. Decret de l'Alcaldia, de 27 de novembre de 2020, que modifica l'apartat segon del Decret d'Alcaldia S1/D/2018-639, de 9 de març, relatiu a la composició del Comitè de direcció de l'Administració electrònica, en el sentit següent:

Presidència:

- El/la gerent municipal

Vicepresidència:

- El/la gerent d'Àrea d'Agenda 2030, Transició Digital i Esports

Membres:

- El/la gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica

- El/la gerent d'Àrea d'Ecologia Urbana

- El/la gerent d'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

- El/la gerent d'Àrea de Seguretat i Prevenció

- El/la gerent d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat

- El/la gerent de Recursos

- El/la gerent de Persones i Desenvolupament Organitzatiu

- El/la gerent de Coordinació Territorial i Proximitat

- El/la gerent d'Innovació i Transició Digital i Esports

- El/la gerent de l'Institut Municipal d'Informàtica

- El/la gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda

- El/la secretari/ària general

- El/la interventor/a general

- El/la director/a Serveis Jurídics

- El/la director/a del Sistema Municipal d'Arxius

- El/la director/a de Serveis d'Informació i Atenció Ciutadana

Secretaria: El/la director/a de Serveis d'Administració Electrònica

4. Decret de l'Alcaldia, de 27 de novembre de 2020, que nomena la Sra. Maria Ximena Gadea Pintos com a membre del Consell Municipal del Districte de Sant Andreu.
5. Decret de l'Alcaldia, de 27 de novembre de 2020, que renova en el càrrec de patró de la Fundació Barcelona Cultura els senyors: Jordi Clos i Llombart, Pere Duran Vall-Ilosera, Xavier Mercè Carol i Jordi Martí i Grau.
6. Decret de l'Alcaldia, de 3 de desembre de 2020, que aprova el Pla d'Objectius de Contractació Pública Sostenible 2020-2021.
7. Decret de l'Alcaldia, de 3 de desembre de 2020, que crea, en virtut de l'acord del ple del Consell Municipal de data 23 de setembre de 2020, el grup de Treball sobre les Ocupacions per tal d'abordar el tema en la seva complexitat i generar propostes des del treball conjunt; estableix la seva composició, objecte, finalitats i règim de funcionament.
8. Decret de l'Alcaldia, de 10 de desembre de 2020, pel qual es modifica el Decret d'Alcaldia de 21 de maig de 2020, pel qual s'estableixen mesures en matèria de la reobertura de les terrasses i l'ampliació de l'espai públic per destinar-ho a aquesta activitat, amb ocasió de la flexibilització de les restriccions establertes amb la declaració de l'estat d'alarma, i es fixa un nou termini màxim de presentació de sol·licituds d'autoritzacions extraordinàries.
9. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2020, que inicia, de conformitat amb l'apartat 3 de la Base V del Reglament del Síndic de Greuges de Barcelona, i amb efectes a partir del 15 de gener de 2021, el procediment de nomenament de la persona que ha d'ocupar el càrrec de Síndic o Síndica de Greuges de Barcelona durant el període 2021-2026; i obra un torn de consultes per un període de dos mesos comptats a partir del 15 de gener 2021, durant el qual les entitats que en data 31 de desembre de 2020 figurin inscrites al Fitxer general d'entitats ciutadanes poden proposar les persones candidates al càrrec que considerin adients.
10. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2020, que delega en el gerent de Presidència i Economia les atribucions següents: L'exercici de quantes accions siguin necessàries així com la interposició dels recursos administratius o econòmic-administratius que es considerin procedents i el seu seguiment per tots els seus tràmits en relació a la resolució de la Demarcación de Costas en Cataluña (Dirección General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar) de data 20 de novembre de 2020 de liquidació del cànon del primer semestre de l'exercici 2020, per un import de 90.565,37 €, corresponent a la concessió demanial C-1004-B Instalaciones Olímpicas (002/96) Frente Marítimo de Poble Nou.
11. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2020, que designa el Sr. Joan Rodríguez i Portell membre del Consell Rector de l'Institut Municipal d'Informàtica de Barcelona, en substitució del Sr. Marc Rodés i Salanqueda.
12. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2020, que designa el Sr. José Antonio Tajadura Martínez vocal de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona en substitució de la Sra. Amelia Mateos Higuera.

Acords de la Comissió de Govern de 3 de desembre de 2020

13. (08000527-007) Modificar a l'empara dels articles 219, 105 i 106 del TRLCSP, el contracte 08000527 que té per objecte ZONA NORD-NETEJA/RECOLLIDA RESIDUS ANYS 2009/2017, adjudicat a l'empresa CCORPORAC.CLD SERVICIOS URBANOS, amb NIF U64993256, per una minoració d'import màxim d'1.895.072,22 euros (IVA inclòs) amb el desglossament següent: un import net d'1.722.792,93 euros i import IVA de 172.279,29 euros amb tipus impositiu 10%, d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Alliberar l'autorització i disposició de la despesa de l'esmentat contracte per un import total d'1.895.072,22 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 454.719,36 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16211 0502; un import (IVA inclòs) d'1.440.352,86 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16311 0502. Donar compte d'aquest acord al Plenari del Consell Municipal.

14. (08000528-010) Modificar a l'empara dels articles 219, 105 i 106 del TRLCSP, el contracte 08000528 que té per objecte ZONA CENTRE-NETEJA/RECOLLIDA RESIDUS ANYS 2009-17, adjudicat a l'empresa FCC MEDIO AMBIENTE SA, amb NIF A28541639, per una minoració d'import màxim de 2.755.912,62 euros (IVA inclòs) amb el desglossament següent: un import net de 2.505.375,11 euros i import IVA de 250.537,51 euros amb tipus impositiu 10%, d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Alliberar l'autorització i disposició de la despesa de l'esmentat contracte per un import total de 2.755.912,62 euros, IVA inclòs, 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16211 0502; un import (IVA inclòs) de 1.987.836,03 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16311 0502. Donar compte d'aquest acord al Plenari del Consell Municipal.

15. (08000529-007) Modificar a l'empara dels articles 219, 105 i 106 del TRLCSP, el contracte 08000529 que té per objecte ZONA EST-NETEJA/RECOLLIDA RESIDUS ANYS 2009-17, adjudicat a l'empresa URBASER SA, amb NIF A79524054, per una minoració d'import màxim de 2.657.030,05 euros (IVA inclòs) amb el desglossament següent: un import net de 2.415.481,86 euros i import IVA de 241.548,19 euros amb tipus impositiu 10%, d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Alliberar l'autorització i disposició de la despesa de l'esmentat contracte per un import de 2.657.030,05 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 527.332,01 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16211 0502; un import (IVA inclòs) de 2.129.698,04 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16311 0502. Donar compte d'aquest acord al Plenari del Consell Municipal.

16. (08000530-005) Modificar a l'empara dels articles 219, 105 i 106 del TRLCSP, el contracte 08000530 que té per objecte ZONA OEST-NETEJA/RECOLLIDA RESIDUS ANYS 2009-17, adjudicat a l'empresa CESP SA, amb NIF A82741067, per una minoració d'import màxim de 2.938.813,09 euros (IVA inclòs) amb el desglossament següent: un import net de 2.671.648,26 euros i import IVA de 267.164,83 euros amb tipus impositiu 10%, d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Alliberar l'autorització i disposició de la despesa de l'esmentat contracte per un import de 2.938.813,09 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs)

d'1.542.715,42 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16211 0502; un import (IVA inclòs) d'1.396.097,67 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22727/16311 0502. Donar compte d'aquest acord al Plenari del Consell Municipal.

b) Mesures de govern

1. La Guàrdia Urbana vers les Violències Masclistes.

El Sr. Batlle assenyala que aquesta mesura de govern és un pas més en la lluita de la ciutat contra les violències masclistes, una pandèmia que no para i que l'Ajuntament vol combatre amb totes les seves forces. Destaca la col·laboració amb la quarta tinència d'alcaldia de Drets Socials i Feminismes, i agraeix a la tinenta d'alcaldia Laura Pérez i al seu equip la complicitat i la bona sintonia. Observa que Seguretat i Drets Socials són dues àrees del Govern que, tot i que hi ha qui pensa que són antagòniques, en realitat són complementàries i necessàries per garantir el benestar i la seguretat de les ciutadanes i els ciutadans, i dona les gràcies també, per l'impuls, la convicció i la il·lusió, a l'equip de l'Àrea de Seguretat i Prevenció de la Guàrdia Urbana; a la gerent, Maite Casado; al cap del cos, l'intendent major Pedro Velázquez; a l'assessora, Lucia Morale, i als comandaments dones de la Guàrdia Urbana, la inspectora Mercedes Carballo i la sotsinspectora Gemma Alfonso, que lideren el dia a dia en aquesta línia d'actuació.

Tot seguit, assenyala que aquesta mesura de govern és un exemple destacat que, com ha dit en diverses ocasions, les polítiques de seguretat són polítiques socials. En aquest cas, la seva missió és guardar i garantir el benestar i la seguretat de les dones davant les violències masclistes, àmbit en què la Guàrdia Urbana té un paper fonamental, per quatre raons: perquè diàriament intervé en situacions de violència masclista (2.500 requeriments per violència masclista fins al 30 de setembre d'enguany, 400 dels quals derivats pel cos de Mossos d'Esquadra); perquè amb la integració del telèfon d'emergències 112 i la incorporació del criteri de proximitat territorial dels recursos policials en la resposta augmentaran les intervencions de la Guàrdia Urbana en aquestes situacions; perquè només es coneix i s'intervé en un 20% de les violències masclistes, mentre que en el 80% dels casos aquestes violències queden ocultes, una xifra maleïda contra la qual cal combatre amb tots els recursos disponibles, i perquè la lluita contra les violències masclistes té una presència destacada en l'acord de govern i en el Pla d'actuació municipal, que inclou l'objectiu d'establir estratègies en matèria de prevenció, seguretat i perspectiva de gènere. Així, cal incrementar els recursos i la preparació de la Guàrdia Urbana per millorar la prevenció, la detecció i l'atenció a les dones víctimes de violències masclistes, tal com proposa la mesura.

Per acabar, agraeix la col·laboració i la complicitat dels grups municipals en la presentació i el perfeccionament de la mesura.

La Sra. Pérez comenta que aquest és un exemple més de com la mirada de gènere ha d'impregnar totes les àrees municipals, i agraeix la col·laboració de tot l'equip de la tinència, amb el tinent al capdavant.

Tot seguit, destaca algunes de les accions que planteja aquesta mesura de govern, que és molt executiva:

- Atenció en tots els casos de violències masclistes, inclosos els que no tenen rellevància penal. Durant la pandèmia, amb motiu de l'estat d'alarma, es va crear un grup de treball per fer un seguiment proactiu de les situacions de violència a la ciutat i millorar la coordinació i l'atenció a dones en el moment de l'emergència. S'ha fet una prova pilot al districte de Sant Martí per crear un procediment de coordinació entre la Guàrdia Urbana i els diferents serveis per fer la intervenció.
- Millora de la coordinació amb els serveis de Feminismes també a l'espai públic, amb èmfasi en les violències sexuals i d'altres que s'hi poden produir.
- Generació d'un grup de treball per desenvolupar un procediment conjunt per aplicar les mesures restauratives i de sensibilització, mitjançant l'elaboració, si cal, de propostes de modificació tant a escala catalana com a escala estatal.
- Reforç molt clar de la formació. Es designa una persona referent en formació en violències masclistes, i es desenvoluparà una formació sobre la manera d'intervenir i d'atendre dones víctimes de violències sexuals específicament i dones en situació de violència masclista en general.
- Incorporació d'indicadors de detecció de tràfic d'éssers humans per a tota la plantilla de la Guàrdia Urbana, una línia d'actuació que està funcionant molt bé (ja el darrer any se'n veuen resultats).

Per acabar, explicita que amb aquesta mesura de govern es vol avançar en la manera de donar la millor resposta institucional possible davant les violències masclistes.

El Sr. Coronas indica que el Grup Municipal d'ERC sempre celebra qualsevol mesura encaminada a erradicar la violència masclista, i aquesta la celebra especialment perquè va dirigida a un cos molt masculinitzat que ha d'atendre les demandes de les possibles víctimes.

Tot seguit, posa de manifest que, segons l'Enquesta catalana sobre violències masclistes, el 64,4% de les catalanes ha patit violència masclista en algun moment de la seva vida (un 37,9% ha patit fets greus i un 27,4%, fets molt greus), i a Barcelona la proporció és encara més elevada: una de cada tres dones ha patit fets molt greus de violència masclista al llarg de la seva vida.

A continuació, assenyala que la mesura preveu la formació en l'àmbit de les violències masclistes per al personal de la Guàrdia Urbana, que és qui ha de prevenir, detectar i actuar davant d'aquests fets, i manifesta l'opinió del Grup Municipal d'ERC que aquesta formació, molt necessària, ha de ser transversal i l'ha de rebre obligatòriament tot el personal de la Guàrdia Urbana, des dels agents fins als intendants. A més, no hauria de limitar-se a sessions puntuals, sinó que hauria de ser una formació contínua. D'altra banda, considera que la millor formació és la que ve directament de la font, en aquest cas de les professionals expertes en la matèria, de manera que convindria reconsiderar el sistema formatiu: en aquest moment la formació la imparteixen formadors de la mateixa Guàrdia Urbana que han estat prèviament formats.

Dit això, destaca com a element positiu de la mesura l'atenció que es dedica als homes agressors, ja que no és un problema només de l'existència d'una persona víctima de

violència, sinó que la violència l'ha perpetrat un home i, per tant, cal actuar també aquí en tots els àmbits punitius sempre que correspongui, així com, sobretot, en l'àmbit social, educacional i de sensibilització.

Subratlla que, si es vol una Guàrdia Urbana que actuï contra les violències masclistes, ha de ser un cos amb tolerància zero cap a qualsevol pràctica interna d'assetjament, i observa que, si bé la Guàrdia Urbana aplica el Pla d'igualtat d'oportunitats de l'Ajuntament, les especificitats del cos el fan força diferent del personal i de la dinàmica de la resta de funcionaris, especialment per la desproporció existent entre el nombre d'homes i de dones que hi treballen. En aquest sentit, cal remar cap a la transparència, la modernització i la democratització del cos, i l'equitat és un element més de salut democràtica per erradicar les violències masclistes. D'altra banda, cal també que totes les organitzacions siguin equilibrades i proporcionades entre homes i dones. Per això, aquest grup entén que cal revisar els criteris d'accés al cos tenint en compte quins són els continguts de les oposicions, els tests psicotècnics i els criteris amb què es valoren les entrevistes, així com el tipus de mèrits que puntuen. Per exemple, els cursos de defensa personal, de tir i els relacionats amb el terrorisme sumen punts, però les formacions sobre el gènere o la violència masclista no, com tampoc els cursos sobre sensellarisme.

En darrer lloc, fa èmfasi en la importància que l'equitat es vegi a tot arreu, també en els llocs de comandament, ja que només així s'apreciarà i valorarà la diversitat en les maneres d'exercir la capacitat de comandament. Observa que aquí hi continua havent un sostre de vidre que costa molt de trencar, i és molt necessari que les dones policia de la ciutat tinguin referents femenins als llocs de comandament.

La Sra. Vila agraeix la presentació de la mesura en nom del Grup Municipal de JxCat, que entén que treballar en les polítiques de la dona en el marc de la Guàrdia Urbana és una peça clau de les polítiques de gènere de l'Ajuntament. Comenta que així ho van interpretar amb Joaquim Forn quan ell era tinent d'alcalde al capdavant de la Guàrdia Urbana i ella era regidora de Dona: van treballar intensament perquè hi hagués un pla d'igualtat a la Guàrdia Urbana i perquè la perspectiva de gènere impregnés tot el cos.

Tot seguit, indica que aquesta mesura és estratègica perquè les institucions públiques han de ser un reflex de la societat pel que fa a la paritat, i perquè la Guàrdia Urbana, com a policia de proximitat, és un dels instruments disponibles per erradicar la xacra de la violència masclista vers les dones. Per tant, implicar encara més la Guàrdia Urbana en la lluita contra la violència masclista és totalment pertinent i, consegüentment, és important que la presència de dones en el cos sigui més evident. També són importants mesures que en facilitin la promoció o l'accés, ja que d'aquesta manera es garanteixen també els diferents punts de vista que són tan importants per abordar la violència masclista.

A continuació, celebra que la mesura faci èmfasi en la formació, ja que aquesta és clau per atendre la víctima en un primer moment: tots els agents han de tenir la sensibilitat i el coneixement suficients per atendre les víctimes, així com per detectar casos de violència masclista i actuar-hi. Subratlla que la formació ha de ser l'eix vertebrador d'aquesta qüestió a la Guàrdia Urbana, així com a la resta de l'Ajuntament, en el conjunt de serveis. Aquest grup espera que es vagi informant de l'evolució d'aquesta qüestió.

Dit això, observa que, si bé aquestes mesures són positives, com moltes d'altres que el Govern ha anat presentant al llarg del mandat, per aconseguir l'objectiu desitjat cal incidir en les portes d'entrada, en els serveis primers on la dona pugui denunciar les situacions de vulneració de drets i de violència, rebre assessorament i ser atesa. Sense això, no hi haurà un sistema prou robust de lluita contra la violència masclista. En relació amb això, recorda que aquest grup el mes passat va posar sobre la taula la necessitat de reforçar els PIAD, que en aquests moments coixegen molt a tota la ciutat, i torna a demanar que el Govern doti aquest servei de més recursos, així com que es reforcin tots els serveis adreçats a les dones, especialment els que atenen les dones víctimes de violència masclista, com ara el SARA, i que els doni a conèixer.

El Sr. Sierra dona les gràcies, en nom del Grup Municipal de Cs, al Sr. Batlle i a la Sra. Pérez per la presentació d'aquesta mesura de govern, així com per la bona col·laboració i l'impuls que hi han donat, i fa extensiu l'agraïment a totes les persones que hi han col·laborat, entre les quals hi ha la Sra. Maite Casado i la Sra. Alicia Ramos; l'intendent major, Pedro Velázquez, i les companyes de la Guàrdia Urbana, la inspectora Mercedes Carballo i la subinspectora Gemma Alonso.

Tot seguit, observa que la violència masclista és un bon exemple d'allò que aquest grup ha dit en nombroses ocasions: les polítiques de seguretat també són polítiques socials, i les persones que més pateixen la inseguretat són les més desafavorides o les més vulnerables.

A continuació, exposa que enguany més de 2.500 dones han estat víctimes de la violència masclista, i recorda que la majoria no denuncia per la por reverencial en què es veuen sumides, especialment durant la pandèmia, tancades i convivint amb aquestes persones que cometten aquests fets menyspreables.

El Grup Municipal de Cs felicita el Govern i totes dues regidories per impulsar aquesta mesura necessària, i fa èmfasi en l'obligació de protegir les víctimes i de prevenir aquests comportaments. D'altra banda, celebra la unificació del 112, que havia estat sol·licitada per aquest grup en nombroses ocasions, ja que sovint la informació extra que els serveis obtenen en pocs segons per atendre les víctimes és clau per atendre-les amb més cura i empatia.

Aquest grup està d'acord amb la mesura que cal combatre les violències sexuals i el tràfic d'éssers humans, i valora positivament el servei d'atenció als homes, així com que la mesura s'hagi fet amb la policia de proximitat: la Guàrdia Urbana no s'entén si no és com un cos de policia integral de proximitat.

Per acabar, comenta que tant de bo sempre se sentissin per part del Govern municipal els comentaris que s'han fet avui durant la presentació de la mesura en el sentit que la Guàrdia Urbana de Barcelona és una policia integral, de proximitat i la que primer arriba als llocs, amb l'obligació d'actuar quan té coneixement d'un fet il·lícit, de la comissió d'un delictes. Especifica que els agents de la Guàrdia Urbana no només estan obligats per la Llei 1/2004, de violència de gènere, i per la Llei 5/2008, de protecció de les víctimes de violència masclista, sinó també pel Codi penal, i no només per a aquest tipus de delictes, sinó per a tots els delictes que es cometten a Barcelona, si bé molts cops, malauradament, es mira cap a una altra banda.

El Sr. Bou agraeix la mesura de govern en nom del Grup Municipal del PP, i posa de manifest que la situació provocada per la pandèmia ha fet augmentar els casos de violència masclista.

Tot seguit, assenyala que, des de l'inici de la pandèmia, la Generalitat va rebre un 53% més de consultes per violència masclista, i l'Ajuntament va atendre menys casos, però més greus, i repeteix les dades facilitades pel Sr. Coronas: segons les darreres enquestes catalanes sobre violència masclista, el 64,4% de les catalanes han patit agressions masclistes en algun moment de la seva vida (el 37,9% amb fets greus i el 27,4% amb fets molt greus), unes xifres preocupants.

A continuació, referma el compromís del Grup Municipal del PP amb la lluita contra una de les pitjors xacres dels últims temps, si bé entén que és més convenient parlar de violència de gènere, ja que les situacions de violència, abús i assetjament es poden produir entre persones del mateix sexe i en diverses tipologies de parelles.

Aquest grup celebra el treball coordinat de la Guàrdia Urbana per a la prevenció, la detecció i l'atenció a aquesta violència des de diferents àmbits, amb participació en els principals circuits contra la violència de gènere tant en l'àmbit de les festes majors com a través de la proximitat de la policia de barri o en la tasca d'anàlisi de la seguretat a la zona del front marítim, i en les formacions per abordar situacions en el transport públic, si bé és necessari continuar treballant en aquesta línia per implementar més mesures de millora.

D'altra banda, considera que, per donar compliment als objectius previstos en el Pla de prevenció, detecció i atenció de les violències masclistes, és imprescindible augmentar els recursos i invertir en formació, sense oblidar la importància de l'educació en valors. Subratlla que totes les administracions han de fer un esforç col·lectiu i actuar coordinadament amb el poder judicial, les forces i cossos de seguretat i les associacions socials especialitzades en violència de gènere per aconseguir els millors resultats, i afegeix que una bona part de l'èxit d'aquestes mesures dependrà del seguiment constant que es faci de les polítiques implementades i de les que encara falten per desenvolupar.

En darrer lloc, mostra la disposició del Grup Municipal del PP a esforçar-se contínuament en aquest sentit.

El Sr. Valls agraeix la presentació de la mesura i la reunió prèvia organitzada per les regidories responsables fa pocs dies, i felicita els equips municipals del Pla de prevenció, detecció i atenció de les violències masclistes per la bona feina que han fet, que està segur que continuaran fent.

A continuació, assenyala que, tal com s'indica en el document que recull la mesura de govern, la Guàrdia Urbana fa anys que desenvolupa diferents accions per a la protecció de les dones, i ara es volen integrar sota un mateix pla aquestes accions, així com desenvolupar noves línies de treball per seguir avançant i aprofundir en aquesta feina. A parer seu, el reconeixement a aquest cos és obligat alhora que significatiu: moltes persones comencen a superar la desconfiança que tenien envers la policia, que des de fa anys en aquest àmbit, com en molts d'altres, està fent una gran tasca, i avui s'afirma que aquest pla és conseqüència de l'anàlisi del molt que s'ha fet fins ara, de com s'ha fet i dels resultats obtinguts per aprofitar la feina feta i millorar-la. Subratlla que és així com s'han de fer les coses.

Així, el Grup Municipal de BxCanvi comparteix absolutament l'objectiu general del pla que s'ha presentat, particularment per part del Sr. Batlle i la Sra. Pérez, d'incrementar els recursos i la preparació de la Guàrdia Urbana per millorar la prevenció, la detecció i l'atenció a les dones víctimes de violències masclistes, així com d'optimitzar els recursos existents. Aquest grup espera que es pugui incrementar l'eficàcia en la resposta, com també millorar la coordinació entre serveis municipals i amb els Mossos. Confia que, si s'aconsegueixen aquests objectius, l'erradicació de les violències masclistes a la ciutat estarà més a prop (per això han fet fa un moment un minut de silenci).

La Sra. Pérez posa en relleu el consens que ha generat aquesta mesura, i manifesta l'opinió que, en relació amb el dret a viure una vida lliure de violències masclistes, cal avançar en els consensos. És la voluntat del Govern municipal treballar així, com també amb exigència a les administracions per millorar la coordinació, la detecció i l'acompanyament a les dones en situació de violència, des de la proximitat que caracteritza l'Administració municipal, amb el paper destacat de la policia de barri, que està cada dia al costat i, per tant, pot identificar i acompanyar. D'altra banda, subratlla que cada cop s'ha d'exigir més la implicació tècnica i política davant dels consensos ja identificats. A parer seu, aquesta mesura té un accent molt clar en la prevenció i en la detecció, però també millora els rols i les coordinacions als espais d'acompanyament i d'atenció.

A continuació, manifesta l'opinió que l'entrada en el cos de més dones, que és una molt bona notícia, equilibrarà un cos molt masculinitzat i en millorarà les dinàmiques -això ho notaran tant el cos mateix com la ciutadania-, ja que en totes les empreses i els espais funcionen millor els equips mixtos.

Per acabar, reconeix la implicació de la Gerència de Seguretat, de tot l'equip, i expressa el compromís del Govern de continuar rendint comptes de l'evolució d'aquesta mesura a les comissions, particularment a la Comissió de Presidència.

c) Informes

C) Part decisòria / Executiva

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. (2SD/20) Estimar les al·legacions de Foment del Treball Nacional i desestimar la resta d'al·legacions formulades en el període d'exposició pública del Reglament del Consell de la Formació Professional de la ciutat de Barcelona, aprovat inicialment per la Comissió de Drets Socials i Cultura i Esports de 14 de setembre de 2020, de conformitat amb les consideracions recollides en l'informe de la Comissionada d'Educació, de 24 de novembre de 2020. Aprovar definitivament el Reglament del Consell de la Formació Professional de la ciutat de Barcelona, d'acord amb el text que consta a l'expedient. Publicar-lo al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la Gasetta Municipal.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

2. (FD 2020-12/20) Acceptar el càrrec de patró de la Fundació Parc Científic de Barcelona, pel termini de 4 anys, d'acord amb l'article 21 del estatuts de l'entitat. Facultar l'Alcaldia perquè nomeni el/la representant de l'Ajuntament de Barcelona en el Patronat de la fundació esmentada.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

3. (20149208 - 20XF0895) Aprovar els expedients de reconeixement de crèdit 20149208 i 20XF0895 pels imports, conceptes i a favor de la empresa I la persona física que consten a l'annex, i per les factures i concepte que s'hi indiquen, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades i no reconegudes en l'exercici corresponent. Autoritzar, disposar i reconèixer les obligacions de les despeses pels imports indicats a l'annex i amb càrrec al pressupost general de l'exercici 2020, i a les aplicacions pressupostàries en l'annex indicades.

ANNEX

Expedient 20149208

Import: 17.168,76 euros

Concepte: Despeses realitzades al 2018 i 2019 i no reconegudes en els exercicis que li corresponien per la meritació de l'impost de bens immobles (camps de futbol Ibèria i la Satàlia i al complex esportiu La Bàscula).

Empresa: LLOP GESTIÓ ESPORTIVA, S.L. (NIF B62538228)

Aplicació pressupostària: 0603/48999/34211

Expedient 20XF0895

Import: 726 euros (IVA inclòs)

Concepte: Regularitzar les despeses de la prestació dels serveis d'edició de vídeo i fotografia en les activitats del programa 23411 Atenció a les Persones discapacitades.

Persona física: Sr. Alberto Martín Sánchez-Ballesteros (NIF ES04589082F)

Aplicació pressupostària: 22610-23411-0604

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. (28/2020) Ratificar el decret d'alcaldia de data 27 de novembre de 2020, relatiu a l'aplicació de mesures excepcionals en relació a la taxa d'ocupació o aprofitament del domini públic municipal per les fires tradicionals.

La Sra. Ballarín posa de manifest que Barcelona té la immensa sort de comptar amb diferents fires tradicionals de Nadal (Fira de Santa Llúcia, Fira de Nadal de la Sagrada Família, Fira de Reis de Gran Via de les Corts Catalanes i Fira de Nadal de Sants, a la plaça de la Bella

Dorita), que són un element definidor de la cultura popular de Barcelona, amb un fort arrelament a la història de la ciutat i a l'imaginari de tots els barcelonins i barcelonines. Enguany, a través de la rebaixa a què fa referència aquesta proposta, es compensa econòmicament l'increment de despeses que tindran els paradistes ateses les mesures de seguretat que han d'aplicar i la molt probable disminució de la facturació provocada per les limitacions de capacitat. Especifica que, de manera excepcional, es planteja la reducció del 75% de la quota tributària de la taxa d'ocupació del domini públic durant aquests dies.

El Sr. Castellana explicita que amb aquesta proposta se sotmet a votació la reducció del 75% de la taxa d'ocupació de l'espai públic a les quatre fires de Nadal més tradicionals que hi ha a Barcelona (Fira de Nadal de Sants, Fira de Nadal de la Sagrada Família, Fira de Reis de Gran Via i Fira de Santa Llúcia), quatre exemples de tradició a la ciutat i de comerç al carrer, i posa de manifest que els darrers mesos, tenint en compte la situació que estem vivint, el Grup Municipal d'ERC ha fet èmfasi en la necessitat d'apostar pel comerç al carrer i per un comerç més segur.

Aquest grup entén que aquesta mesura va en aquesta línia de fomentar aquesta activitat al carrer -evidentment, tenint en compte la situació epidemiològica de cada moment-, i per això vota a favor de la proposta.

El Sr. Mascarell indica que el Grup Municipal de JxCat, conscient de les dures conseqüències que ha tingut la pandèmia en aquestes fires tradicionals tan significatives per a la ciutat, ja va votar a favor de la mesura a la Comissió d'Economia.

Tot seguit, assenyala que aquests dies aquestes fires estan tenint menys visitants i menys vendes, i manifesta l'opinió d'aquest grup que la seva presència tan tradicional i tan identitària des del punt de vista de la cohesió i de les maneres de fer justifica absolutament la reducció del 75%, que fins i tot s'hauria d'haver fet abans.

D'altra banda, subratlla que, com ja han dit reiteradament, l'Ajuntament ha de donar suport incondicional a aquest tipus d'activitats, darrere de les quals hi ha molta vocació i molta estima.

El Sr. Sierra expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs, que lamenta que la reducció no s'apliqui també a tots els mercats i venedors no alimentaris de la resta de la ciutat, que també la necessiten, i subratlla que, amb aquesta mesura, el Govern municipal consolida l'estocada de l'any passat, la pujada fiscal, amb premeditació i traïdoria, ja que, tot i ser conscient de la situació que està vivint l'economia de la ciutat, no donarà un cop de mà als barcelonins per culpa dels seus interessos partidistes. Afegeix que el Govern no abaixarà impostos per por a haver-los de pujar just abans d'unes eleccions, i insisteix que, per culpa dels seus interessos partidistes, està consolidant una ordenança fiscal que implica una estocada i un «impostàs» tot i ser conscient de la mala situació que viuen el comerç i l'economia de la ciutat.

El Sr. Bou subratlla que, com ha dit el Grup Municipal del PP en diverses ocasions, en aquests moments tan durs la prioritat de les administracions en l'àmbit econòmic ha de ser rescatar els sectors més afectats, facilitar la seva activitat i alleugerir la càrrega fiscal que pateixen quan, amb ingressos minvats, han de continuar fent front a despeses importants. En aquest

sentit, el decret d'alcaldia a què fa referència aquesta proposta suposarà una reducció de les despeses dels firaires en una edició en què l'assistència es reduirà substancialment per les restriccions motivades per la lluita contra la pandèmia. Per això, aquest grup hi vota a favor.

El Sr. Valls expressa el vot favorable del Grup Municipal de BxCanvi, conscient que les fires tradicionals, igual que el conjunt de la ciutat, han patit un fort impacte econòmic derivat de la crisi sanitària: a les restriccions d'assistents s'afegeix la caiguda del turisme, i la dramàtica situació afecta molts altres sectors.

D'altra banda, demana que es busquin maneres de compensar la caiguda de l'activitat econòmica.

La Sra. Ballarín agraeix el vot favorable de tots els grups, que entén que comparteixen el mateix objectiu, i manifesta el desig que gràcies a aquesta mesura es pugui mantenir aquest patrimoni immaterial de Barcelona durant aquestes festes de Nadal.

D'altra banda, assenyala que, com es veurà en el punt següent, aquesta rebaixa que enguany s'ha hagut de fer de manera excepcional per decret, per a l'any proper es consolida per a les fires d'artesanía. Respecte d'això, diu al Sr. Sierra que, si bé entén que vol aprofitar qualsevol ocasió per fer la seva crítica en matèria impositiva, considera que en aquest cas no correspon.

Per acabar, torna a donar les gràcies a tothom i espera que també enguany tinguin unes molt bones fires de Nadal.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

5. (s/n) Resoldre les al·legacions presentades al Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2021 durant el termini d'informació pública, d'acord amb els informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2021 integrat per: a) El de la mateixa Entitat; b) Els pressupostos dels organismes autònoms locals: 1. Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, 2. Institut Municipal d'Educació de Barcelona, 3. Institut Municipal d'Informàtica de Barcelona, 4. Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, 5. Institut Municipal de Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida, 6. Institut Municipal de Mercats de Barcelona, 7. Institut Barcelona Esports, 8. Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona; c) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1. Institut de Cultura de Barcelona, 2. Institut Municipal de Parcs i Jardins, 3. Institut Municipal d'Habitatge i Rehabilitació, 4. Entitat Pública Empresarial Fundació Mies van der Rohe, 5. Entitat Pública Empresarial Institut Municipal d'Urbanisme; d) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1. Barcelona de Serveis Municipals, SA (Inclou les societats Cementiris de Barcelona, SA i Parc d'Atraccions del Tibidabo, S.A.), 2. Informació i Comunicació de Barcelona, S.A., 3. Barcelona Activa S.A.U. SPM, 4. Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A., 5. Foment de Ciutat, S.A., 6. Barcelona Cicle de l'Aigua, S.A. Així mateix, aprovar definitivament les Bases d'Execució, la plantilla de personal per a l'exercici 2021 i els annexos que consten en l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost Consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2021 d'acord amb la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

La Sra. Alcaldessa recorda que, per acord de la Junta de Portaveus, aquest punt es tractarà juntament amb els punts 6, 7 i 9.

El Sr. Collboni observa que aquesta és probablement la decisió més important de l'any de les que han de prendre col·lectivament, i l'han de prendre enmig de la pitjor crisi mai vista des del punt de vista social, sanitari i econòmic, que amenaça les vides de les persones que estimem i les pròpies, així com la pervivència de moltes petites i mitjanes empreses, i que s'ha centrat molt en el cor de Barcelona; una crisi que apuja l'atur, que precaritza, que suposa més pressió als serveis socials; una crisi asimètrica en la qual cal salvar els que cauen i donar suport als que tenen més potencial de creixement; una crisi en la qual els ajuntaments han hagut de convèncer l'Estat i la Generalitat de la importància del món local en aquesta batalla, i una crisi que deixarà seqüeles, amb moltes persones que no s'han pogut acomiadar dels éssers estimats, persones grans que han quedat aïllades pel confinament, i una generació de joves que ja ha hagut de patir dues crisis.

Tot plegat exigeix als poders públics que ningú no quedi enrere i actuar units i aplicant al màxim possible els recursos disponibles, com ha fet Barcelona durant aquest any: la ciutat va aprovar un fons extraordinari de 90 milions d'euros i un pacte de ciutat de forma unitària amb més de 200 entitats de la ciutat.

Subratlla que Barcelona ha patit i està patint un cop molt fort en l'economia, en els barris més vulnerables, i el Govern, conscient de la gravetat de la situació, va endegar converses amb el conjunt dels grups municipals per intentar aconseguir uns pressupostos per protegir, relançar i transformar la ciutat, així com per protegir les famílies i les empreses amb mesures de suport directe en habitatge, amb increment de polítiques socials, amb ajuts contra la pobresa infantil i amb ajuts directes a empreses; uns pressupostos per relançar la ciutat, la inversió pública, la promoció, fons de reobertura, suport a la cultura i a l'esport, i uns pressupostos per transformar l'economia per tal de donar garanties de futur als treballadors i les treballadores (sectors tecnològics, digitals, de l'energia, de l'economia verda, etc.).

Dona les gràcies als regidors i les regidores que han participat en més de trenta reunions els darrers dos mesos: la Sra. Eva Parera, la Sra. Mari Luz Guilarte, el Sr. Paco Sierra, el Sr. Josep Bou, la Sra. Elsa Artadi, el Sr. Jordi Castellana i, molt especialment, les dues persones que han encapçalat les negociacions per part del Govern, el regidor de Pressupostos, Jordi Martí, i la regidora d'Hisenda, Montserrat Ballarín, juntament amb els equips tècnics de l'Ajuntament, el Consell Econòmic i Social i les entitats que han presentat al·legacions.

Explicita que l'excepcionalitat d'aquest any i la profunditat de la crisi feia i fa necessari un pressupost excepcional amb un suport excepcional, i insisteix que aquest pressupost ha de permetre protegir, relançar i transformar Barcelona aprofitant les oportunitats que ofereix la crisi.

Assenyala que aquest és un pressupost expansiu i un rècord en la història de l'Ajuntament (3.200 milions d'euros sense augmentar la pressió fiscal), i observa que el «miracle» s'ha produït gràcies als canvis de criteri de l'Estat, que ha flexibilitzat la capacitat dels ajuntaments de disposar dels seus fons i del deute. D'altra banda, les ordenances fiscals es congelen, però per si mateixes, i per la situació econòmica de la crisi, enguany suposaran 50 milions menys de recaptació.

Observa que amb aquest pressupost no guanya el Govern municipal, ni cap partit. Així, no són els pressupostos de la Sra. Colau, del Sr. Collboni, del Sr. Maragall o del Sr. Valls, sinó que són els millors pressupostos per a Barcelona en les circumstàncies actuals, en què la centralitat de la ciutat és centrar-se en l'aprovació d'aquests pressupostos, que inclouen mesures de tots els grups: d'ERC, de BxCanvi, del PP i de JxCat, dels quals s'ha acceptat el 80% de les al·legacions, i de Cs, dels quals s'ha acceptat el 95% de les al·legacions.

Conclou que aquests són uns pressupostos anticíclics i expansius que garanteixen la solvència de les finances municipals de l'Ajuntament.

El Sr. Martí Grau coincideix que aquesta és una decisió important, atès que els pressupostos fixen el programa d'actuació de l'any següent, i coincideix també que enguany el context és extraordinari: estem davant d'una emergència sanitària que ha provocat una crisi socioeconòmica com no havíem viscut mai, amb una caiguda espectacular del PIB a la ciutat, al país, a l'Estat i a Europa, i en un context d'emergència climàtica que amenaça la mateixa supervivència del planeta.

Tot seguit, confirma que aquest pressupost conté xifres rècord: els 3.200 milions d'euros del pressupost dividits entre el nombre de barcelonins són aproximadament 2.000 euros per barceloní, quan fa pocs anys aquesta xifra era d'entre 1.500 i 1.600. Insisteix que el creixement és espectacular, i indica que aquest creixement fa anys que es manté, atès que un dels objectius que impulsa el Govern municipal és que l'Ajuntament de Barcelona sigui cada vegada més fort, no només per pal·liar els efectes de la situació actual, sinó per ser capaços de transformar-la.

Posa de manifest que, dels 2.000 euros per barceloní, un de cada cinc es dedicaran a inversió; subratlla que poder dedicar un 20% del pressupost a inversió és gairebé tan excepcional com la mateixa xifra global del pressupost, i comenta que pràcticament no hi ha cap administració pública a Espanya que tingui la capacitat inversora en percentatge i en termes absoluts que tindrà l'Ajuntament de Barcelona el 2021.

Dit això, dona les gràcies als municipalistes de tots els partits. En relació amb això, recorda que hi va haver un combat polític molt fort a l'Estat espanyol quan Europa es va carregar el pacte d'estabilitat i semblava que això només havia d'afectar els números de l'Estat i de les comunitats autònomes. Hi va haver una aliança silenciosa de molta gent, amb molts regidors i regidores de l'Ajuntament que van aconseguir tombar-ho i que allò que Europa deia als estats i a les regions que gastessin arribés també a les ciutats. Observa que, com que Europa cada vegada serà més l'Europa de les ciutats, és una bona notícia no només per a l'Ajuntament de Barcelona, sinó pel protagonisme que han de tenir les grans metròpolis europees per fer front a la situació greu que estem vivint. Fa èmfasi en el seu agraïment a totes les persones que ho van fer possible i hi van contribuir.

A continuació, remarca que aquest pressupost ha de servir per pal·liar i per transformar. Així, ha de servir per pal·liar els efectes de les emergències socials, econòmiques i ambientals, però, sobretot, per posar les bases d'un nou model productiu i socioeconòmic de la ciutat.

Pel que fa a les emergències socials, exposa que augmenten els ajuts socials, el servei d'atenció domiciliària, el 016 i, sobretot, l'import destinat a habitatge, amb més de

160 milions, ja que no es pot resoldre la desigualtat si no es resol un element central, el funcionament del mercat de l'habitatge al país. Així, quan s'afegeixen 50 milions d'euros a les polítiques d'habitatge responenent a les al·legacions del Grup Municipal d'ERC és perquè no només es vol salvar les persones afectades per la crisi, sinó que també es vol canviar i capgirar un model que, quan les coses van mal dades, condemna bona part de la població a caure en la pobresa.

Subratlla que l'educació és l'altre element fonamental: és indiscutible que és l'única garantia perquè els més petits surtin de les condicions de vulnerabilitat a les quals no han arribat per la seva elecció, sinó per la casa o el barri on han nascut. Així, gairebé el 5% del pressupost es dedicarà a l'àmbit educatiu.

Respecte a la reorientació de l'economia, d'una banda cal ajudar les empreses que ho passen pitjor, sobretot petites i mitjanes, restauració, turisme i comerç de proximitat, i d'altra banda cal posar les bases per canviar el model socioeconòmic de la ciutat. Per això, bona part de la inversió -l'acord amb ERC hi ha ajudat- es destina a aquest objectiu, per exemple els 20 milions que es volen disposar per entrar en capital de petites i mitjanes empreses. Observa que això no és invertir arreglant carrers ni invertir en el que tradicionalment fan els ajuntaments, i parafraseja Mazzucato per dir que cal convertir l'Ajuntament en un ajuntament emprenedor que busca transformar les bases reals de la producció econòmica de la ciutat. Per això, aquest pressupost inclou 16 milions d'euros per adquirir baixos, sobretot en el centre de la ciutat -a París el principal propietari del petit comerç, per exemple de les llibreries, és l'Ajuntament a través d'una empresa pública- i 20 milions d'euros per a la reobertura de negocis a la inversió, per ajudar a la digitalització de les empreses. Insisteix que això no és fer d'ajuntament tradicional, sinó començar a construir un nou model econòmic per a la ciutat.

Pel que fa a l'emergència climàtica, que requereix una resposta amb visió metropolitana, exposa que es destinen fins a 50 milions d'euros per a la rehabilitació, atès que avui el parc d'edificis és el principal emissor de gasos, i cal transformar les bases energètiques i la protecció del clima dels edificis de la ciutat. D'altra banda, cal fer més sostenible el model de mobilitat, més basat en el transport públic i en la bicicleta, així com continuar fent més eixos verds i guanyar verd a la ciutat, i cal reciclar diferent. Per això, en aquest pressupost s'incorpora que durant el 2021 tres barris s'afegeixin a l'experiència del «porta a porta».

A continuació, esmenta el pacte d'esquerres que s'ha assolit i observa que hi ha grups que confien que el mercat resoldrà els problemes i d'altres que consideren que el sector públic ha de ser fort per aconseguir un model socioeconòmic diferent. Aclareix que això no significa anar en contra de les empreses, sinó, simplement, anar a favor d'un determinat model econòmic, i posa de manifest que, en les converses amb els grups, de seguida es va veure que amb ERC hi havia un amplíssim espai de coincidència. Afegeix que un pressupost pactat per ERC, el PSC i BC significa també que el diàleg s'imposi en un acord transversal en la fractura que travessa aquest país des de fa massa temps, i també per això aquest acord - torna a donar les gràcies especialment a tots els membres d'ERC que l'han fet possible- és una gran notícia.

En darrer lloc, afirma que aquest no és un acord exclusiu: en un moment delicat i greu com l'actual, seria un error tancar la porta a acords i propostes plantejats al llarg de les més de

trenta reunions intensíssimes que s'han celebrat, en les quals espera que a més de forjar diàleg s'hagi forjat una autèntica relació política entre tots els grups, que han de ser conscients que aquest pressupost no és només el pressupost de qui avui votarà a favor de les ordenances i del pressupost, sinó de tots els grups polítics i, per descomptat, i com a ressò, del conjunt de barcelonins i barcelonines.

El Sr. Castellana agraeix la tasca del Consell Tributari com a organisme de resolució de conflictes tributaris i anant molt més enllà de les competències que li atorga la Carta municipal, i agraeix també la tasca del Consell de Ciutat, del Consell Econòmic i Social i de totes les entitats que han presentat al·legacions tant al pressupost com a les ordenances fiscals, per la seva implicació en la governança de la ciutat.

Dit això, indica que el Grup Municipal d'ERC vota a favor de l'ús dels romanents de l'Institut Barcelona Esports, com va fer a la Comissió d'Economia i Hisenda, per garantir el futur de les entitats concessionàries d'equipaments esportius.

A continuació, assenyala que aquest grup ha treballat a fons aquestes ordenances fiscals i aquests pressupostos tenint en compte la situació extremadament complicada que vivim en els àmbits econòmic, social i sanitari, que s'exemplifica bé amb l'augment de l'atur i de l'assistència als serveis socials o al Banc dels Aliments, entre moltes altres coses.

El Grup Municipal d'ERC està convençut que el millor que pot fer l'Ajuntament en aquest moment és tenir un pressupost i unes ordenances fiscals sota el criteri de poder redistribuir, per a la qual cosa cal mantenir la capacitat fiscal, per tal de poder actuar amb la màxima contundència i concreció possible per ajudar les empreses, les persones, les famílies i els sectors econòmics més afectats. Respecte d'això, subratlla que abaixar impostos a qui està igual o millor que abans d'aquesta crisi no és redistributiu ni just, i cal mantenir la capacitat fiscal per poder ajudar qui més ho necessita d'una forma encara més contundent.

Assenyala que el pressupost que avui se sotmet a votació recull les demandes que el Grup Municipal d'ERC ha plantejat en nombroses ocasions, ja des de l'abril de l'any passat, quan ja es tenia en compte l'acord de pressupostos de 2020 pactat entre el Govern municipal, JxCat i ERC: ús dels romanents, deute i transferències per poder fer un pressupost expansiu. Observa que es passa d'aproximadament 2.700 milions d'euros de l'últim pressupost aprovat el mandat passat a 3.253 milions d'euros, de manera que el pressupost ha augmentat un 20% en tres anys.

Aquest grup està convençut que d'aquesta crisi en sortirem o bé amb més sector públic i menys desigualtats o bé com el 2008: amb menys sector públic i encara més desigualtats. Per això avui és especialment rellevant la xifra total del pressupost, i per al Grup Municipal d'ERC també és especialment rellevant haver-hi influït en gairebé 300 milions d'euros: aquest grup es va trobar un pressupost amb diversos buits de contingut i ha treballat intensament per aportar aquest contingut.

Respecte a les ordenances fiscals, assenyala que han aconseguit garantir que no es cobraran taxes als negocis que hagin de tancar; mantenir la reducció del 75% de la taxa de terrasses; ampliar activitats com mercats no sedentaris, fires artesanals, quioscos de premsa, floristeries, xurreries, vendes de castanyes o especialment els mercats no alimentaris que

tant estan patint aquesta crisi; actualitzar el càlcul de la taxa de terrasses per adaptar-la a la situació actual; endarrerir el recàrrec de l'impost sobre estades turístiques; incloure mesures per facilitar l'ajornament i fraccionament del deute tributari, i el compromís, especialment rellevant, que ben aviat es podran fer passes fermes i explícites per gravar l'ús intensiu de l'espai públic en el cas de les grans companyies de comerç electrònic que fan, a parer d'aquest grup, una competència deslleial al comerç urbà.

Respecte als pressupostos, indica que el Grup Municipal d'ERC hi ha influït intensament i directament, havent de tombar el famós decret dels romanents plantejat pel Govern de PSOE i Podem al Congrés dels Diputats, que va dur com a conseqüència la suspensió de regles fiscals, i també amb la negociació d'uns pressupostos generals de l'Estat que avui permeten parlar d'un pressupost expansiu. Com a resultat de tot això, avui els recursos són 400 milions d'euros superiors als que hi hauria hagut en una situació contrària. A més, aquest grup no només ha fet aportacions al pressupost en relació amb la quantitat, sinó també en relació amb el com i el què, aportant-hi propostes per als 300 milions esmentats que aborden els principals reptes: l'emergència i l'impuls de la ciutat.

A continuació, esmenta els objectius que volia abordar aquest grup (reforçar els serveis públics per atendre les necessitats de veïns i veïnes i per fer eficient l'execució pressupostària, redistribuir els recursos, impulsar la recuperació econòmica i reconvertir els sectors productius més resilents), i posa de manifest que 135 milions d'aquest acord es destinen a reforçar els serveis públics, l'habitatge i l'educació. Per exemple, hi ha la dotació de 12 milions d'euros al fons de la infància de 0 a 16 anys, 50 milions d'euros per a habitatge o 26 milions d'euros per a inversió en escoles. A més, es garanteixen 145 milions per enfocar la sortida econòmica amb inversions com ara plans d'ocupació (9 milions), l'adquisició de locals per engegar nova activitat econòmica (40 milions), un pla a Ciutat Vella (6 milions) i un fons per a pimes amb participació municipal (20 milions), així com bons cultura, bons al consum o fons per a la transició energètica per abordar l'emergència climàtica.

Per acabar, manifesta l'opinió del Grup Municipal d'ERC que els pressupostos que avui es presenten són una bona eina i ara comença la feina més important, en què han de garantir la seva aplicació i que aquesta aplicació sigui multiplicadora, així com començar la batalla política per exigir al Govern espanyol que el marc de la suspensió de regles fiscals i de transferències es mantingui per al 2022. Altrament, una de les conseqüències del que estan fent avui serà traspasar la pressió insostenible dels serveis públics al 2022, cosa que no es pot permetre. Aquest grup n'agafa el compromís i avui comença a treballar-hi.

La Sra. Artadi posa en relleu el minut de silenci que han fet al començament de la sessió i desitja bones festes a tothom per si després no es poden veure.

Dit això, i com a exercici d'equanimitat, destaca un element que el Grup Municipal de JxCat considera que és molt positiu d'aquest pressupost pactat entre Colau, Collboni, Maragall i Valls, que és el fons de solvència. Aquest grup entén que és un instrument que pot ser molt important per a la supervivència del teixit econòmic de Barcelona, un element que aquest grup va plantejar en una de les reunions i va aconseguir que a la darrera sessió de la Comissió d'Economia s'aprovés. Agraïx que el Govern des del primer moment l'hagi fet seu - li consta que s'està treballant estretament amb PIMEC i que, per tant, podrà tirar endavant-

ja que entén que serà molt important per recapitalitzar la pime a la ciutat en un moment molt difícil.

Observa que és un element que contrasta clarament amb les polítiques que els mateixos partits (socialistes, comuns i ERC) estan fent al Congrés dels Diputats, on s'estan donant molts més ajuts per a les empreses de l'IBEX 35 que no pas per a la petita empresa, per a la microempresa i per a l'autònom, que són els que generen riquesa per a les famílies i llocs de treball per a la ciutadania. Observa que s'ha actuat així tant amb els ajuts per a les empreses (sempre s'han prioritzat instruments per a les grans) com amb els fons europeus: s'està donant participació als que tenen la capacitat d'invertir, i es tiraran endavant projectes que s'haurien fet igualment, amb un exercici de posar-ho més fàcil a qui ja surt amb avantatge, en lloc d'equilibrar el terreny o promoure la igualtat. Diu irònicament que mantenir al capdavant els que ja hi són és un gran exercici de progressisme.

Pel que fa a la resta del pressupost, destaca el gran exercici d'ortodòxia que s'hi ha fet davant d'una crisi que és completament extraordinària, tant pel que fa a la magnitud com pel que fa a l'impacte i a la naturalesa. Al Grup Municipal de JxCat el preocupa que el Govern municipal i els que hi donen suport (el Sr. Ernest Maragall i el Sr. Manuel Valls) no vegin que és un pressupost que podria haver estat el de 2020, continuista, conservador, que no pren riscos ni innova i que és extremadament poc ambiciós.

Subratlla que les receptes que inclou el pressupost són antigues i errònies i és un pressupost que fa molta olor de pla Zapatero, que la primera vegada ja no va funcionar i només va servir per donar recursos a les grans constructores i per generar un endeutament que encara s'està pagant, quan els economistes coincideixen que calen mesures amb contundència, capil·laritat i celeritat, mesures que no apareixen en aquest pressupost. Observa que hi ha països que ho han fet molt millor i que ho estan implementant, com ara Alemanya, la qual cosa demostra, un cop més, que en aquesta crisi no hi ha governs de dretes i d'esquerres, sinó governs eficients i governs ineficients, com el de Colau, Collboni i Maragall o el de Pedro Sánchez, Pablo Iglesias i Gabriel Rufián.

Remarca que, davant d'aquesta crisi i amb aquest pressupost, el que caldria fer és permetre que hivernés l'economia, que poguessin seguir vius els negocis i els llocs de treball mentre hi ha les restriccions sanitàries i el tancament forçós per tal que després, quan l'economia torni a la vida, puguin tornar a treballar amb garanties i, com a mínim, en les condicions del febrer de 2020. Afegeix que l'objectiu d'aquest pressupost hauria d'haver estat que tothom pogués tornar a aixecar la persiana, però és un pressupost que es dedica a aixecar carrers, que donarà beneficis a uns quants i que reduirà els instruments de gestió. Pregunta al Govern com pot ajudar la petita botiga, el bar, l'hotel, l'autònom o el taxista dedicar-se a fer obres per Barcelona, i subratlla que això només servirà per contribuir a l'actual col·lapse que hi ha a la ciutat entre les obres de la Diagonal i un urbanisme tàctic que no només és cutre, sinó que, a més, s'està demostrant que és perillós.

D'altra banda, subratlla que aquest és un pressupost ideològic i de titulars, que prioritza fer-se la foto per damunt de resoldre els problemes, com demostren, per exemple, els 50 milions per a la compra del 30% de l'habitatge de protecció oficial (HPO), la clàssica política d'habitatge del Govern de moltes promeses i cap resultat (dels 300 habitatges que s'havien de fer, se n'han fet 40), i critica la manca de celeritat de tots aquests mesos. Respecte d'això,

diu al Sr. Collboni, que fa uns dies deia que ara era el moment de posar en marxa el marketplace de Barcelona, que el moment era fa nou mesos. Afegeix que des de 2016 estan esperant que es posi en marxa la FUE (Finestreta Única Empresarial), i les famílies estan esperant les subvencions de l'IBI, i subratlla que això no és celeritat, sinó deixadesa.

Assenyala que un dels problemes que té el Grup Municipal de JxCat per seguir donant confiança al Govern són els incompliments reiterats: mentre que aquest grup des del primer dia s'ha implicat en el pressupost de l'any passat, en el Pacte per Barcelona, en cada plenari de districte i al Plenari Municipal, en cada comissió i en les al·legacions, sempre presentant mesures, com a resposta només ha rebut bones paraules, però, a l'hora de la veritat, incompliments i mesures unilaterals per part del Govern en mobilitat, urbanisme, fiscalitat, ajuts de suport o inversions en el districte, i el Govern tampoc no ha donat les respostes necessàries pel que fa a avaluació, retiment de comptes i transparència.

A continuació, comenta que els hauria agradat que ERC estigués al costat de l'exigència i del rigor pel que fa a les mesures i al seu compliment, i pregunta a aquest grup com pot ser que la primera mesura que plantegi sigui la modificació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL), que els socialistes ja portaven quan estaven a l'oposició al Congrés i que ja es va pactar amb els comuns de Barcelona a la bilateral de la Generalitat de 2018. Critica que la gran fita d'ERC sigui aquesta modificació (ni tan sols derogació), i que es posi el mateix mecanisme de control que es va posar l'any passat en el pressupost i que no ha servit per assegurar que no hi hagi incompliments (al contrari).

En darrer lloc, subratlla que no era el moment de preocupar-se només per titulars i per fer-se la foto, sinó d'aconseguir mesures i polítiques millors per a la ciutadania -alguns potser estan massa acostumats a pagar per avançat i a canvi de res-, de ser responsables i de fer el pressupost més important de Barcelona, un pressupost que permetés sortir de la crisi actual, cosa que no fa aquest pressupost -i ho acabarem pagant entre tots-, que és un pressupost que no serveix, al darrere del qual hi ha un model de ciutat que s'està demostrant que tampoc no és útil per a la ciutadania, que segella de facto l'acord entre Colau, Collboni, Valls i Maragall que es veu des de fa un any i mig, i demostra que el Grup Municipal de JxCat s'erigeix com l'alternativa davant d'un model de ciutat que la majoria de la ciutadania de Barcelona no comparteix.

La Sra. Guilarte observa que avui es rubrica el que el Grup Municipal de BxCanvi fa gairebé dos anys que anuncia i que funciona de facto a l'Ajuntament: la consolidació definitiva i el desemmascament del tripartit, un tripartit que ja està en marxa al Govern d'Espanya i que amb més o menys esforços -o cap, depenent del soci de l'aliança- pretenen portar també al Govern de la Generalitat a partir del 14 de febrer, quan se celebren eleccions. Lamenta que Barcelona estigui sent el camp de proves d'aquest tripartit a Catalunya i que formi part d'una estratègia de poder, dels aparells de partit per sobre dels interessos de tots els barcelonins: els membres del Govern municipal únicament estan al servei dels interessos dels seus partits, mai al servei dels ciutadans. Conseqüentment, es gestionen malament els recursos, es fan adjudicacions a dit i polítiques erràtiques i es concedeixen privilegis als socis separatistes, mentre que els mateixos de sempre, els ciutadans, paguen les conseqüències de barbaritat rere barbaritat.

Remarca que avui, amb la consolidació política del tripartit, es consolida també «el impuestazo» de les seves ordenances fiscals i el seu pressupost, i això implica que l'any que ve les butxaques dels barcelonins continuaran buidant-se per satisfer l'afany recaptatori de la Sra. Colau, del Sr. Collboni i del Sr. Maragall, que ja estan plantejant l'assalt següent amb noves taxes. Subratlla que els barcelonins (famílies, autònoms, pimes, etc.) han de saber com de car surt aquest tripartit, un conglomerat dels interessos dels diferents partits que el formen en què cadascun d'ells necessita molts recursos per acontentar els seus. Per això, han posat en marxa les tres vies de captació d'ingressos que tenen a l'abast. En primer lloc, mantenir l'augment dels impostos i de les taxes municipals, l'«impostàs», malgrat la situació econòmica tan dramàtica que estan vivint moltes famílies i molts autònoms. Pregunta al Govern si aquests dies han vist els afectats a la plaça Sant Jaume -el Grup Municipal de Cs sí, i ha estat amb ells-, i subratlla que en aquests moments congelar significa consolidar l'«impostàs». En segon lloc, l'augment del deute que tard o d'hora hauran de pagar tots els barcelonins, perquè el Govern no exigeix a la Generalitat que pagui el que deu, que són molts diners. En tercer lloc, els ingressos extraordinaris de la Unió Europea, que haurien de servir exclusivament per pal·liar l'emergència social i econòmica i no per pagar inversions milionàries que no són prioritàries, sinó projectes electoralistes que donen lloc a titulars però no contribueixen gens a ajudar els ciutadans a sortir de la crisi.

Afirma que l'únic que fan amb aquest pressupost és apuntalar un model de ciutat cada cop més de cacic, més irresponsable i més empobridor per a qui els darrers mesos amb prou feines encara podia escapar de la fallida; un model basat en l'amiguisme, en la propaganda i en les subvencions afins a la recerca de vots. Observa que, mentre que alguns el que volen és batre rècords, d'altres, com ara el Grup Municipal de Cs, el que volen és que els ciutadans arribin a final de mes.

Assenyala que el pacte amb el Grup Municipal d'ERC significa que el Govern municipal continua rendint la ciutat a qui ha contribuït a danyar-la i empobrir-la, i que no reclamaran ni un euro del que els seus socis de la Generalitat deuen a Barcelona des de fa molts anys, quan només amb una quarta part d'això n'hi hauria prou per anul·lar totes les pujades d'impostos que el Govern municipal ha fet des que va arribar i, per tant, per deixar de perjudicar la butxaca ja malmesa dels barcelonins.

Lamenta que, un cop més, el Govern municipal posi els seus interessos partidistes per davant dels interessos dels ciutadans, i que actuï sense cap empatia amb les famílies, els autònoms i les pimes, i amb submissió i concessions amb la Generalitat i amb ERC, un partit que aprofita per treure tots els recursos que pot de Barcelona tot estalviant-los al Sr. Aragonés i al Govern català, perquè puguin fer campanya per a més processisme inútil. Observa que ERC, que és qui té les competències d'Economia a la Generalitat i podria entregar avui mateix tot el deute, sobre això no en diu res, no reclama un acord al pressupost perquè aquesta transferència es faci al més aviat possible. Així, a costa novament de l'esforç dels ciutadans, que són els que paguen l'«impostàs» del Govern, aquest guanya un soci.

A continuació, posa de manifest que el pressupost servirà per gastar 200 milions d'euros en un tramvia que avui ningú sensat no demana, o 160 milions a tallar carrers, posar blocs de formigó, fomentar l'ocupació il·legal i subvencionar entramats d'entitats afins, com ara el cas de Casp, 43, mentre avui a Barcelona hi ha 23.000 aturats més que fa un any, un 30% de

comerços tancats definitivament i milers d'afectats per ERTO, que en plena pandèmia pagaran un 5,5% més d'IBI o el doble en la taxa de cementiris. Demana al Govern que intenti justificar a totes aquestes persones per què han de pagar molt més en el rebut de l'aigua quan més temps han de passar a casa, perquè els han augmentat totes les taxes relacionades amb el consum, la taxa de clavegueram ha augmentat un 83%, i s'ha imposat una nova taxa frau lligada al consum de manera absolutament injusta).

Critica que, justament quan el turisme ha desaparegut de la ciutat, s'aprovi un recàrrec de la taxa turística per enfonsar el sector encara més, si és possible, i esmenta com a especialment escandalós el cas de l'hostaleria i la restauració, atacat per dues bandes: mentre que la Generalitat els tanca els negocis per la seva incapacitat de gestionar la pandèmia, el Govern municipal, juntament amb ERC, no volia perdonar-los ni un sol euro en impostos, fins que s'hi va veure obligat com a conseqüència del clamor popular davant del seu abús.

Per acabar, subratlla que aquests pressupostos ja eren dolents el 2020 i seran pitjors el 2021, i diu a la Sra. Artadi que benvinguda als únics deu minuts d'oposició que ha fet en dos anys.

El Sr. Bou posa de manifest que l'activitat econòmica ha disminuït en la majoria dels sectors, però ha tingut un impacte especial en el sector terciari i, concretament, en el turisme, la restauració i la cultura, entre d'altres, que representen un percentatge elevat dels llocs de feina a Barcelona. Les empreses i els autònoms s'enfronten a una crisi de demanda i, per tant, a un descens dels ingressos, mentre han de continuar fent front a despeses elevades. A més, és possible que els pitjors efectes de la crisi encara no hagin arribat, ja que encara no es coneixen les conseqüències de la segona onada ni de l'aturada que decreti la Generalitat, com tampoc els efectes que podria tenir una tercera onada o els efectes que podria tenir en l'ocupació l'aixecament dels expedients de regulació temporal d'ocupació (ERTO).

En aquest context, el Grup Municipal del PP demana que es duguin a terme tres reformes que considera imprescindibles: una reforma fiscal, una reforma de l'administració i una reforma de les polítiques socials i de promoció econòmica. Malauradament, però, aquestes reformes no es veuen gaire reflectides en els projectes d'ordenances fiscals ni de pressupostos que el Govern sotmet avui a votació, en què aquest grup ha tingut una actitud positiva i voluntat de negociar. En el cas de les ordenances fiscals, el Grup Municipal del PP ha presentat una bateria d'al·legacions destinades a alleugerir la càrrega fiscal que pateixen els sectors i col·lectius més castigats per la crisi, però el Govern no n'ha acceptat cap, de manera que ha dit que no a rebaixar l'IBI en un 50% als barcelonins -l'any que ve Barcelona tindrà un IBI un 78% superior al de Madrid, que en un any l'ha reduït-; ha dit que no a rebaixar l'IAE; a rebaixar el preu de la recollida de residus als sectors que més malament ho estan passant, com ara la restauració, el comerç el turisme o la cultura; a rebaixar el 100% de les taxes de terrasses; a rebaixar la factura de l'aigua anul·lant l'abusiva pujada del 83% de la taxa de clavegueram de l'any passat o eliminant una taxa tan mal dissenyada com la de la recollida de residus aprovada enguany, i ha dit que no a augmentar les bonificacions en el pagament de l'IBI per a les famílies nombroses. Tot això formava part de les al·legacions d'aquest grup, que, a parer seu, han estat menyspreades. En canvi, el Govern ha preferit mantenir l'estocada de més de 120 milions d'euros a les darreres ordenances, un obstacle perquè la recuperació econòmica de la ciutat pugui avançar adientment.

Subratlla que els diners estan millor a les butxaques dels ciutadans, de les famílies, dels autònoms i els empresaris, que són els que millor saben quines necessitats tenen i els que generen activitat econòmica i ocupació a la ciutat, i l'Administració ha d'intervenir per potenciar la seva llibertat i ajudar els sectors productius en els moments de crisi com l'actual, per garantir els serveis bàsics i ajudar qui més ho necessita, qui no té accés a les mateixes oportunitats que la resta. El Govern municipal, en canvi, continua mostrant l'arrogància de pensar que gestiona els diners dels barcelonins millor que les famílies, els autònoms, els comerciants o els empresaris, una actitud que aquest grup no pot avalar de cap manera, com tampoc no pot avalar una nova estocada als barcelonins. Conseqüentment, vota en contra de les ordenances fiscals, que no beneficien el creixement de la ciutat, ni molt menys: si els barcelonins disposen de diners, consumiran; si consumeixen, es vendrà; si es ven, hi haurà contractacions, i la roda començarà a girar.

Pel que fa als pressupostos per al 2021, observa que l'Ajuntament comptarà amb recursos extraordinaris procedents de fons extraordinaris de l'Estat i de més deute municipal gràcies a la suspensió de les regles de deute i despesa, recursos que seran possibles en part gràcies a la lluita que el PP ha tingut i ha guanyat tant a Europa com al Congrés, i que podrien ser encara superiors si el Govern municipal hagués aprofitat els mesos de pandèmia per fer una cosa que moltes famílies i empreses han hagut de fer sovint: estrènyer-se el cinturó i revisar concepte per concepte on es pot estalviar per retallar despeses prescindibles, supèrflues. D'aquesta manera s'obtidrien recursos i es podrien distribuir, però una cosa és tenir l'oportunitat de disposar de més recursos i una altra de molt diferent dir en què i com es gasten.

Les prioritats del Grup Municipal del PP eren molt clares: calia reduir les càrregues fiscals i rescatar amb ajut directe les famílies i els sectors més castigats per la pandèmia. En aquest sentit, a manca de saber com se'n concretarà l'execució, valora positivament gran part de les partides incloses en el paquet de 280 milions d'euros de contingències econòmiques i socials per a inversions, algunes de les quals recullen part de les seves al·legacions: ajuts als sectors més castigats per la crisi, augment del fons per a la infància, subvencions per al pagament de l'IBI per a famílies nombroses i monoparentals i per a persones vídues, la recapitalització de les pimes i la inversió en els districtes. El Govern, però, podria haver fet molt més davant les recurrents demandes del sector econòmic i associatiu de la ciutat. Així, al pressupost no consta una voluntat clara d'alliberar recursos per a partides necessàries i urgents en aquests moments. Per exemple, ara no és el moment de dur a terme la connexió del tramvia pactada amb el Grup Municipal d'ERC, ni la superilla que molt poca gent demana -de comerciants, pràcticament cap- i que es fa sense consens amb els veïns ni amb els agents econòmics. Tampoc no és el moment de continuar augmentant desbaratadament els carrils bici sense estudiar-ne l'eficàcia i els efectes negatius, ni de transformar les artèries principals de la ciutat, quan no són actuacions urgents. Pregunta quina urgència hi havia per tenir un carril bici al carrer Aragó i per fer el que s'ha fet a Consell de Cent, València o via Laietana, errors dels quals el Govern serà conscient quan recuperem la normalitat.

Subratlla que tampoc no és el moment -mai no l'és- de més xiringuitos ideològics com és l'Ateneu d'Innovació Digital i Democràtic. És molt important veure a què es destinen aquests diners i com s'atorguen determinades quantitats de diners a determinades entitats, i en aquests moments la urgència vital és rescatar l'economia dels barcelonins i les empreses, ja

que, sense economia, no es poden cobrar impostos, ja que sense ingressos no hi ha res que es pugui gravar amb impostos.

Per acabar, indica que el Grup Municipal del PP s'absté en la votació del pressupost, per compromís i amb un gust agredolç en comprovar que el Govern, per motius ideològics, ha desaprofitat l'oportunitat de confeccionar uns pressupostos molt més útils (ho serien si s'hi haguessin incorporat més propostes d'aquest grup).

El Sr. Valls assenyala que, atesa la greu situació en què es troba Barcelona, aquests pressupostos tenen una importància extraordinària, ja que d'ells depenen en bona part les opcions de recuperació de l'economia de la ciutat i la lluita contra l'impacte social de la crisi, i posa de manifest que Barcelona registra un fort augment de l'atur proporcionalment més intens que el conjunt de Catalunya i d'Espanya, així com una forta caiguda de l'activitat econòmica, amb sectors que travessen grans dificultats (restauració, hostaleria, turisme, cultura, etc.) i empreses grans, petites i mitjanes o autònoms que estan desapareixent: molts negocis tanquen i es multiplica el nombre de les famílies que necessiten ajut per cobrir les necessitats més bàsiques. En aquests moments, en què moltes persones parlen d'una Barcelona en decadència, tots els que tenen responsabilitats polítiques haurien de treballar per trobar consensos: les ideologies, les aspiracions polítiques i les campanyes electorals que comencen haurien de quedar aparcades davant la necessitat de fer polítiques útils.

Comenta que, després del vot a favor d'un fons d'intervenció excepcional al juny, de la revisió de les ordenances sobre terrasses i, sobretot, del Pacte per Barcelona que es va presentar al juliol (que sempre hauria d'estar vigent) i de la foto d'unitat -eren pactes per a tots els barcelonins, pactats amb entitats econòmiques, socials i culturals que representen la ciutadania de Barcelona-, semblava que el Govern havia entès que l'excepcionalitat de les circumstàncies exigia cercar l'acord pressupostari més ampli possible, i, efectivament, el Govern va oferir mà estesa a tots els grups de l'Ajuntament apel·lant a la responsabilitat compartida. El Grup Municipal de BxCanvi no va dubtar a acceptar aquesta mà estesa -no necessita que ningú li ensenyi què significa ser responsable-, i des de fa setmanes ha estat parlant, particularment la Sra. Parera, amb l'equip de govern, sobretot amb el Sr. Collboni i el Sr. Martí, així com amb altres grups de l'oposició, per consensuar mesures que considera importants per afrontar la crisi més greu que ha viscut aquesta generació -encara no se'n coneix la dimensió, però se sap que serà profunda i llarga-, amb l'ajut dels pressupostos de l'Estat espanyol i de les inversions europees, que arribaran tard i que no estan integrades en aquest pressupost perquè avui això no és possible.

Davant d'una crisi que serà llarga i molt complicada i tindrà conseqüències socials i polítiques, aquests pressupostos són com requereix la situació: excepcionals. Preveuen un important augment d'ingressos extraordinaris que fa que s'arribi als 3.200 milions d'euros, uns ingressos extraordinaris que no hi seran potser el 2022, i per això la gestió d'aquests recursos ha de ser la més eficient possible, amb una despesa útil que afavoreixi la reactivació de l'economia i la creació d'ocupació, alhora que pal·lia els efectes de la crisi social, amb l'ajut de la col·laboració publicoprivada. Observa que hi ha hagut un canvi en aquest sentit.

A continuació, assenyala que aquest pressupost dona suport a grans temes que el Grup Municipal de BxCanvi pot compartir, encara que amb diferències, per exemple quant al canvi climàtic, la transformació digital, l'educació o la seguretat -aquest darrer és un dels temes

que més preocupen els barcelonins-, i observa que amb les aportacions d'aquest grup s'ha augmentat la inversió en habitatge, la despesa social i els recursos destinats a promoció econòmica; es posarà en marxa la taula d'ocupació amb grans empreses; s'han previst ajuts per traslladar oficines en edificis d'habitatges a locals buits, i s'han acceptat més de 30 inversions que ha proposat als diferents districtes de la ciutat, una petita mostra del segell que BxCanvi ha aportat als pressupostos. No vol, però, fer el ridícul de dir que aquests són els seus pressupostos o ho haurien pogut ser. Opina que potser si uns no haguessin dit que hi donarien suport, els altres avui hi estarien votant a favor, perquè aquí hi ha molta política. Respecte d'això, considera que la fotografia de la presentació de l'acord dels pressupostos entre el Govern municipal i ERC diumenge no era exactament la de l'entesa amb tothom ni la de la unitat, sinó que era, potser, la fotografia d'un intent de veto a aquells que els poden incomodar, però va ser en va, i, al cap i a la fi, no té cap importància que els uns i els altres hi posin la seva signatura. Així, no el molesta que es digui que són uns pressupostos de progrés i d'esquerra, ja que el més important és que siguin uns pressupostos per a Barcelona: les conviccions i el sentit de responsabilitat del Grup Municipal de BxCanvi l'obliguen a aixecar la mirada i sortir de les baralles polítiques que des de fa massa temps impregnen i destrueixen la política, i avui la democràcia, a gairebé tots els grans països occidentals. Aquest grup no ha vingut a buscar la foto, sinó a ser útil als ciutadans, a fer política en el sentit més bonic de la paraula, el de la ciutat. Per això, i perquè Barcelona i els barcelonins mereixen de tots els polítics que estiguin a l'altura de les circumstàncies, vota a favor dels pressupostos.

Pel que fa a ordenances fiscals, si bé s'han aconseguit algunes millores, com ara l'extensió del fraccionament de pagaments, ajornaments i bonificacions, o la revisió de la zonificació de la taxa de terrasses, aquest grup ha trobat una manca d'iniciativa per trobar solucions que sí ha vist en altres ciutats espanyoles, com ara Madrid. A més, es diu que aquestes ordenances congelen impostos i taxes, però en una situació com l'actual congelar pot ser injust i regressiu. Per això, en el cas de les ordenances fiscals, s'hi absté.

Per acabar, indica que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor dels punts 6 i 9, però el més important és que vota a favor dels pressupostos perquè Barcelona tiri endavant i afronti aquesta crisi tan greu.

El Sr. Collboni diu que possiblement el Govern municipal no ha sabut transmetre suficientment la gravetat del moment que travessa Barcelona, i possiblement no ha sabut transmetre a la ciutadania amb prou eficiència el missatge d'unitat que requereixen les circumstàncies. Demana disculpes si ha estat així, però està convençut que si el 14 de febrer no hi hagués eleccions, els discursos d'alguns grups haurien estat diferents i probablement el vot també, ja que els pressupostos i les ordenances que es presenten avui incorporen propostes dels grups de l'oposició.

Dit això, dona les gràcies al Grup Municipal d'ERC per l'acord subscrit, ja que fonamentalment aquest grup va garantir el doble sí: d'una banda, a les ordenances fiscals, és a dir, als ingressos, i, d'altra banda, als pressupostos, és a dir, a la despesa. Va ser l'únic grup que ho va fer, i per això es va signar aquest acord, també perquè, evidentment, hi ha acords de fons pel que fa als models econòmic i social. Observa que, probablement, respecte a què ha de ser Catalunya en el futur tenen posicions diametralment oposades, però aquest era el moment de

mirar a la ciutat i no a les eleccions del 14 de febrer (la gravetat de la crisi fa que encara no es pugui saber del cert si es podran celebrar).

Pregunta als grups que han votat pensant en les eleccions del 14 de febrer si són conscients del que implica aquest vot. Per exemple, pregunta al Grup Municipal de JxCat si és conscient que, en votar pensant en el 14 de febrer i no en la ciutat, està dient que no al bon ús del consum, al comerç, al fons de la reobertura de negocis per aixecar persianes, als ajuts a la digitalització del comerç local, al pla de formació en competències digitals, al fons de 0 a 16 de suport a la infància o als ajuts al pagament de l'IBI, propostes recollides en aquest pressupost, en què s'ha acceptat el 80% de les propostes d'aquest grup, que es desenvoluparan, i pregunta al Grup Municipal de Cs si és conscient que està dient que no al fons de rescat de pimes i autònoms, als ajuts a la digitalització, a una dotació extraordinària de 9 milions per als plans d'ocupació, a campanyes de promoció turística o a programes de rehabilitació d'edificis, també propostes recollides al pressupost, en què s'ha acceptat el 95% de les propostes d'aquest grup, que es desenvoluparan.

Pel que fa a Madrid -sempre apareix en els debats sobre fiscalitat-, subratlla que el que s'hi hauria de fer és abaixar més els impostos, ja que allà la pressió fiscal per habitant és superior a la dels barcelonins, i un ciutadà de Madrid rep en inversió i en despesa corrent 1.470 euros, mentre que un de Barcelona en rep 1.800, una diferència de 330 euros provocada pel fet que Madrid està pagant un deute monumental, que ara augmentarà encara més. Allà paguen més impostos, reben menys serveis i paguen deute, una equació que el Govern municipal no aplicarà a Barcelona. Ell, com a màxim responsable de la hisenda municipal, no deixarà aquest llast als futurs governs de Barcelona. Per això s'ha fet aquesta proposta (la baixada de l'activitat ja implica 50 milions d'euros menys).

En darrer lloc, subratlla que les circumstàncies obliguen a fer un gran pacte per la ciutat i uns pressupostos que el desenvolupin, i cal fer front a la crisi amb unitat: cal que els polítics tornin a intentar actuar junts, però el que s'ha vist avui aquí, malauradament, ha estat una mostra d'electoralisme de dos partits que en aquest moment s'estan configurant com el bipartit del no.

El Sr. Maragall posa de manifest que el moment actual és tan interessant com excepcional, i es mostra d'acord que aquest pressupost és extraordinari. Observa que l'any que ve difícilment es podrà repetir la xifra actual, i caldrà guanyar-s'ho, en part gestionant bé el que avui s'aprova, si és que realment es vol respondre a l'emergència, regenerar l'economia i transformar la realitat per crear un món nou.

Remarca que la realitat present està dient amb veu alta i clara que els representants polítics han d'assumir el risc de governar, d'escoltar i entendre el batec de la ciutadania i de prendre decisions que no són ni fàcils ni agraïdes. Afegeix que es poden identificar un bon nombre de qüestions que són opcions, que demanen triar, que parlen de la cerca de nous equilibris entre els drets i les urgències que planteja la seva generació avui, i les expectatives i legítimes esperances contingudes en l'Europa del Next Generation; entre l'atenció a la necessitat actual imperiosa de tanta gent i la necessària capacitat de crear noves realitats urbanes, socials i econòmiques; entre una societat activa i compromesa que els està salvant els mobles i un sector públic afeblit després d'anys d'austeritat imposada. A parer seu, aquest pressupost no resol ni de lluny totes les complexitats contingudes en aquests equilibris, però sí que

proporciona eines útils per fer-hi front, començant pel manteniment de la capacitat fiscal, amb les degudes mesures específiques per atendre els sectors i les situacions que calgui, i continuant per l'ús adequat dels recursos extraordinaris, que són també evidència d'obligacions futures. En relació amb això, comenta que els 350 milions d'euros procedents de la participació en els ingressos de l'Estat (PIE) i els 150 milions del nou endeutament, possible gràcies a l'aixecament de les regles fiscals, també són una obligació de futur per a l'Ajuntament, una obligació de 500 milions d'euros, raó suficient per exigir-se l'ús més productiu i més eficient de cada euro del pressupost. Així, no poden simplement gastar, «llançar diners als problemes», i per això pren tot el sentit el concepte d'inversió en la seva acceptió més àmplia: inversió física, clàssica, no per a obres de carrer, sinó per crear ciutat, amb l'habitatge com a símbol, amb les polítiques d'augment de patrimoni públic per posar-lo al servei de la recuperació de sectors com el comerç. També cal una inversió intangible però no menys productiva i transformadora, amb l'educació i la connexió formació-treball com a estratègia central, i cal el protagonisme, com diu aquest pressupost, d'un sector públic emprenedor i promotor que ha de cercar i trobar totes les complicitats publicoprivades que han de multiplicar l'efecte d'aquests 1.250 milions.

Per acabar, subratlla que, amb aquest acord, el Grup Municipal d'ERC confirma el caràcter i el paper d'alternativa, amb convicció i amb cert orgull per la trajectòria i el treball que li ha permès arribar-hi, assolir-ho, i remarca que és un acord de ciutat, no pas de partits. No obstant això, pot entendre que algú caigui en la temptació de l'electoralisme, com tot just han comprovat, i busqui interpretacions més enllà de l'interès general de Barcelona. Respecte d'això, diu a la Sra. Artadi que la desmesura en aquesta direcció només dona mesura més aviat de la seva necessitat d'afirmació partidista. Afegeix que constatar la coincidència entre la Sra. Artadi i la Sra. Guilarte és una nova i curiosa experiència política, amb les eleccions del 14 de febrer com a ciment compartit dels respectius discursos, i els diu que o no han llegit l'acord al qual s'ha arribat o bé prefereixen no saber el que diu.

La Sra. Artadi diu als Srs. Collboni i Maragall que ella té molt clar quina és la seva feina i la seva responsabilitat, que és servir la ciutadania, i comenta que, de la mateixa manera que no li han caigut mai els anells per fer cap feina, no s'ha posat mai vermella per sortir a cap foto. Demana a aquests grups que no projectin els seus complexos i la seva mala política en els altres, i subratlla que el Grup Municipal de JxCat és aquí per fer una millor política i un millor pressupost tant si el 14 de febrer hi ha eleccions com si no.

A aquest grup, que havia treballat en aquest pressupost, l'entristeix no poder ser en aquest acord, perquè si hi fos significaria que hi hauria un pressupost millor que donaria una resposta real a una crisi extraordinària. Al final, però, aquest grup no hi és perquè veu que això no hi és.

D'altra banda, demana als Srs. Maragall i Collboni que no els tractin com si fossin infants de P3 en relació amb la importància de no malbaratar els recursos que generem tots treballant i de fixar-se sobretot en què s'inverteixen, a què es dediquen i quina solució donen. Demana que no siguin tan simplistes davant d'una situació tan greu, i que no es posi com a exemple el cas de les subvencions de l'IBI, perquè això ja hi era en el pressupost de l'any passat: a més, tot i que ja hi era, tant a l'acord de pressupostos com al d'ordenances fiscals, el Govern no ho

ha implementat i, a més, ho ha intentat amagar. Subratlla, doncs, que si això és un gran exemple de res, ho és d'un gran incompliment.

A continuació, agraeix les paraules clares d'aquest matí de l'alcaldesa Colau a favor del tripartit i de superar el postprocés. Veu que aquí la coincidència és més àmplia que la que explicava el Sr. Maragall. Entén que per això qualsevol ambició de capital del país i de posar elements polítics en aquest acord que expliquin el conflicte polític i la repressió que vivim n'ha desaparegut. Entén que és l'única manera en què s'hi podien acabar sumant, però demana que no els diguin que el que han estat fent és un front comú davant del Govern de Madrid, ja que suposa que el front comú no és Jordi Castellana davant de Gabriel Rufián.

La Sra. Guilarte diu al Govern que pot dir que no ha pogut negociar més coses amb Cs, però la realitat és ben diferent, i allà on aquest grup té responsabilitats de govern i també com a part de l'oposició ha aconseguit arribar a acords fins i tot per majoria absoluta amb les diferents formacions, entre les quals hi ha les homòlogues del Govern de Barcelona. Per exemple, Madrid ha estat capaç d'assolir un pacte de ciutat amb 352 mesures, cadascuna amb el seu pressupost, però a Barcelona hi ha un element que impedeix que es produeixin els acords que s'han produït en altres ciutats: el Govern municipal entén l'acord com la submissió a la seva voluntat, i ha demostrat que no hi ha hagut una negociació real. Respecte d'això, diu al Sr. Collboni que tot just ha sabut que ha donat resposta a les al·legacions. Assegura que no és veritat: el Govern únicament va enviar un document genèric, un «ya si eso», que és el que ha fet amb la majoria dels grups excepte amb ERC, a qui sí que van respondre les al·legacions una a una.

Subratlla que el Govern ha demostrat que la negociació ha estat fictícia, ja que tot estava pactat amb ERC, i després ve amb un «lo tomas o lo dejas» i les cartes marcades, mentint i sabent que tornarien a triar una vegada i una altra els mateixos de sempre per pactar, malgrat haver rebut també una proposta que prioritzava els interessos i les verdaderes necessitats dels barcelonins per sobre dels interessos dels seus partits, quan, en una situació de crisi com l'actual, no hauria d'existir la política de blocs, un mur que a Barcelona aixequen persones com el Sr. Maragall, que d'entrada, abans de negociar els pressupostos, va dir al Govern que havia de triar soci, i el Govern va triar ERC per sobre del consens, com ja havia fet abans i com tornarà a fer. Afegeix que de la Sra. Colau i del Sr. Maragall ja no els sorprèn res, però sí els sorprèn -i troben lamentable- que el Sr. Collboni també triï el bloc dels sectaris que prioritzen els interessos de partit per sobre del consens.

A continuació, puntualitza que les dades sobre Madrid facilitades pel Sr. Collboni corresponen a 2016-2019, el mandat de la Sra. Carmena. Amb ella, la fiscalitat de Madrid era desorbitada, mentre que ara, amb Cs, ha baixat, i es recapta més, ja que amb una fiscalitat més baixa es recapta molt més, una cosa que alguns grups no entendran mai perquè no entenen cap principi econòmic que realment sigui de progrés. També les dades facilitades sobre el deute corresponen al mandat de la Sra. Carmena. Demana al Sr. Collboni que deixi de fer-se l'indignat, quan els autèntics indignats són els ciutadans amb els impostos que els fan pagar.

Subratlla que un partit que es denomina progressista no només hauria de dir-ho, sinó que hauria de demostrar-ho amb fets, però les polítiques que està implementant el Govern municipal durant una crisi molt greu faran que les famílies, les pimes i els autònoms ho passin molt pitjor el 2021. El Grup Municipal de Cs, en canvi, proposava uns pressupostos

amb un imprescindible alleujament fiscal, amb el pes de les inversions en ajuts per a l'emergència social i econòmica, per recuperar l'ocupació sense necessitat d'endeutar els barcelonins, però el Govern ha optat pel model contrari: l'asfíxia fiscal, inversions que no són prioritàries per als ciutadans i acabar-los d'enfonsar amb un deute que caldrà pagar més endavant.

Per acabar, remarca que Cs serà el partit que ha votat en contra dels dos pèssims pressupostos d'aquest mandat, i ho haurà fet per responsabilitat i per coherència amb la realitat, així com per la mala gestió i planificació del Govern, i perquè aquest grup forma part de l'únic bloc del qual s'ha de formar part: el de tots els barcelonins. Per això, continuarà treballant dia rere dia perquè aquests pressupostos electoralistes no els perjudiquin encara més.

El Sr. Bou comenta que va estar molt atent a la presentació dels grups del Govern i ERC quan van ratificar que el pressupost tiraria endavant, i recorda que el Sr. Collboni va parlar de diàleg, cosa que li va agradar, però després no ha vist aquest diàleg, ja que el Grup Municipal del PP va presentar 33 al·legacions i el Govern no en va aprovar cap.

D'altra banda, subratlla que tot requereix reduir despesa ordinària; els polítics han de fer el que els barcelonins els ensenyen a fer i els diuen que han de fer: administrar-se millor, reduir despesa ordinària traient tot el que sigui superflu i no estrictament necessari, i així es recaptarà.

El Sr. Valls observa que les diferències entre els grups en relació amb temes que planteja el Govern són conegudes i aquests pressupostos no les canvien: l'urbanisme tàctic, les superilles, la manera d'enfocar el canvi climàtic o la mobilitat, l'Hermitage, etc. Considera que potser es podria parlar de manera general de manca d'ambició per a Barcelona davant del que alguns anomenen decadència de la ciutat, però que, en un context de greu crisi econòmica, social i amb conseqüències polítiques, tots han d'intentar trobar el consens. A parer seu, l'equip de govern hauria d'haver aspirat a la unitat en el pressupost del Pacte per Barcelona, però també hi tenia altres alternatives, com demostra en certa manera la votació d'avui: no calia comptar amb el vot d'ERC, atès que amb el vot de BxCanvi i l'abstenció del PP s'aprovaria, i això faria que el Sr. Maragall fos algú irrellevant. Tanmateix, troba molt interessant que tothom voti a favor dels pressupostos o s'hi abstingui i, per tant, hi faci una aportació positiva. Així ho han volgut perquè aquests pressupostos siguin per a tots els barcelonins.

A continuació, demana al Govern que, independentment de quins siguin els seus pactes o les seves previsions de pactes, parli amb tothom -per això hi ha el Plenari i les comissions-, per recuperar la confiança que es va trencar fa uns mesos.

Per acabar, comenta que no es penedeix del que va fer per escollir la Sra. Colau, i demana que tothom ho recordi, perquè això durarà i calen totes les forces, les de tots els polítics i les de tots els barcelonins, de manera que cal unitat i no sectarisme.

El Sr. Martí Grau agraeix enormement la feina de la Sra. Ballarín, regidora d'Hisenda, i del Sr. Ayala, gerent d'Economia, que han estat peces clau per arribar fins aquí, i observa que qualificar de sectari un pressupost que s'aprovarà amb més del 70% dels regidors de

l'Ajuntament és aspirar a majories pràcticament unànimes que ens retrotraurien a uns altres models de societat i de civilització.

Tot seguit, comenta que les al·legacions del PP, de Cs, de BxCanvi i de JxCat s'assemblaven molt: volien una baixada generalitzada de la fiscalitat tant per a les persones afectades per la crisi com per a les no afectades, i aquí és on hi havia la diferència amb el Govern, una diferència que avui s'ha expressat de dues maneres diferents: d'una manera constructiva, que agraeix, per part del Sr. Bou i del Sr. Valls, i d'una manera destructiva, per part de la Sra. Guilarte -ja hi estan acostumats- i de la Sra. Artadi -l'ha sorprès molt el seu to. Remarca que quan l'oposició esdevé destructiva el que fa és consolidar-la, i que fins i tot quan s'està a l'oposició cal agafar un alè constructiu.

Per acabar, torna a donar les gràcies al Grup Municipal d'ERC per permetre aquest gran pacte d'esquerres per a la ciutat.

La Sra. Alcaldessa agraeix els vots favorables i les abstencions, i manifesta l'opinió que, efectivament, l'excepcionalitat del moment requereix que les administracions posin tota la capacitat financera i econòmica al servei de la ciutadania.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, i també dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez.

6. (EM 2020-11/18) Aprovar definitivament, atès que no s'han presentat al·legacions durant el termini d'exposició pública, l'expedient de modificació de crèdit del Pressupost de l'exercici 2020 de l'Institut Barcelona Esports per un import de 8.000.000 euros, en concepte de suplement de crèdit, per finançar les actuacions detallades en la documentació que s'inclou a l'expedient, a càrrec de la incorporació de Romanent líquid de Tresoreria disponible de l'exercici 2019 de l'Institut, aprovat inicialment per la Comissió d'Economia i Hisenda, en la sessió de 18 de novembre de 2020. Publicar el present acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

(Punt tractat juntament amb el punt anterior.)

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

7. (01 OOFF2021) Resoldre les reclamacions presentades a la modificació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2021 i successius, aprovades provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en data 30 d'octubre de 2020, en el sentit dels informes que obren a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació per a l'exercici de 2021 i successius de les Ordenances fiscals següents: Ordenança fiscal general; núm. 1.1. Impost sobre béns immobles; núm. 1.2. Impost sobre vehicles de tracció mecànica; núm. 1.3. Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana; núm. 1.4. Impost sobre activitats econòmiques; núm. 2.1. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres; núm. 3.1. Taxes per serveis generals; núm. 3.2. Taxes per serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament; núm. 3.3. Taxes per serveis urbanístics; núm. 3.4. Taxes per serveis relatius a sacs i contenidors de runa i altres serveis mediambientals; núm. 3.5. Taxes de clavegueram; núm. 3.6. Taxes de mercats; núm. 3.7. Taxes pels serveis de registre, prevenció i intervenció sanitària relatius a

animals de companyia; núm. 3.8. Taxes per prestacions de la Guàrdia Urbana i circulacions especials; núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis; núm. 3.11. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general; núm.3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública; núm. 3.13. Taxes per serveis culturals; núm. 3.14. Taxes per serveis especials d'enllumenat públic; núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals; núm. 3.16. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil; núm. 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aigua, i hidrocarburs; núm. 3.18 Taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars; núm. 4. Contribucions especials; Categories fiscals de les vies públiques de la Ciutat. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

(Punt tractat juntament amb el punt 5.)

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també dels Srs. Bou i Ramírez, i amb l'abstenció del Sr. Valls i la Sra. Parera.

8. (03 OOFF2020-Recàrrec IEET) Resoldre l'al·legació presentada a l'ordenança fiscal 2.2 reguladora del Recàrrec a l'Impost sobre les Estades en Establiments Turístics per a 2021 i exercicis successius, aprovada provisionalment pel Plenari del Consell Municipal el 23 de setembre de 2020, en el sentit de l'informe que figura a l'expedient. Aprovar definitivament l'esmentada ordenança fiscal per a l'exercici 2021 i successius. Publicar aquest acord i el text íntegre de l'ordenança fiscal al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

El Sr. Marcé explicita que avui se sotmet a votació l'aprovació definitiva del recàrrec de l'impost d'estades turístiques a escala municipal, que sorgeix d'una proposició amb contingut de declaració institucional presentada pels grups municipals de JxCat i ERC al Plenari el 30 de setembre de 2019, que posteriorment va ser objecte d'un decret que es va aprovar a la Generalitat al juny i que habilita l'Ajuntament per tirar-ho endavant. El Govern va presentar la proposta a la Comissió d'Economia i hi va acceptar una esmena del Grup Municipal d'ERC, d'acord amb el mateix que ha fet la Generalitat, que implica l'endarreriment del cobrament al juny de l'any que ve, i sempre tenint en compte les circumstàncies en les quals estigui evolucionant del turisme a Barcelona. Així, podria ser perfectament objecte d'un altre endarreriment en el cas que el comportament del turisme no fos raonablement normalitzat.

Tot seguit, assenyala que la proposta, que ha estat perfectament parlada amb el conjunt del sector, obeeix a una necessitat òbvia d'equilibrar el desequilibri fiscal que en aquests moments existeix entre despeses associades al món del turisme i els ingressos que aquest genera, i és una proposta progressiva, molt responsable i molt atenta a l'evolució actual (planteja una aplicació del recàrrec màxim de 4 euros en un període de quatre anys).

Per acabar, comenta que la proposta del Grup Municipal d'ERC, a parer del Govern, és totalment raonable, de manera que l'accepta i confia que tots els grups hi donin suport atès

que té una importància cabdal per corregir el desequilibri que tothom sap que existeix en el turisme a la ciutat.

El Sr. Puig expressa el vot favorable del Grup Municipal d'ERC, promotor del recàrrec i de la modificació que n'ajorna l'entrada en vigor i que aquest grup considera perfectament equilibrada tenint en compte que el turisme està vivint una situació molt difícil i que, per tant, no és moment per introduir-hi cap recàrrec. No obstant això, aquest grup està convençut que d'aquí a uns mesos -espera que en el termini que indica el text, però si no, més endavant-, quan es recuperi el turisme i el sector aporti més a la ciutat, sí que serà el moment perquè aquest recàrrec entri en vigor.

La Sra. Artadi observa que el pressupost que s'ha presentat avui i aquesta mesura són igual d'erronis, ja que tots dos demostren la mateixa desconexió, en el primer cas desconexió de les necessitats de la ciutat i en el segon cas de les necessitats del sector turístic, i demana al Sr. Marcé que com a mínim no menteixi dient que això està avalat pel sector. A més, a la desconexió per part del Govern municipal i d'ERC de la realitat del sector turístic, s'hi afegeix una manca d'empatia que només es pot explicar des de la turismofòbia: avui el Govern hauria d'haver presentat mesures de recuperació del sector, de com s'abordarà l'estiu, quan hi hagi turisme incipient. En lloc de presentar això, però, que ja se li ha exigit diverses vegades i és incapaç de fer-ho, presenta una pujada de la tributació que el Grup Municipal de JxCat troba inexplicable.

El Sr. Sierra diu al Sr. Collboni, que fa un moment demanava disculpes per si el Govern no havia sabut explicar la dimensió de la crisi econòmica, que amb el que estan demostrant avui amb les ordenances fiscals i amb el remat d'aquest recàrrec a la taxa turística és que no tenen ni idea de com està el sector econòmic de la ciutat ni de com estan els hotels. Subratlla que els hotels estan tancats perquè no hi ha turistes, de manera que no és el moment d'implementar un recàrrec fiscal, encara menys a unes persones que s'han comportat com heroïnes durant la pandèmia, que han aportat el seu esforç i la seva heroïtat per medicalitzar els seus centres i salvar vides de barcelonins. Remarca que no se'ls pot pagar amb un recàrrec fiscal.

El Sr. Bou recorda que, quan es va aprovar l'impost turístic, el Grup Municipal del PP ja va avisar que no s'aconseguiria el principal objectiu que volia assolir i que, en canvi, seria una nova mesura recaptatòria de la qual Barcelona només en podria gestionar una part. A més, va en contra de totes les reclamacions del sector, que en aquests moments reclama que s'aturin i es rebaixin els impostos, que és la manera més important d'ajudar (més que donar, cal no treure).

Considera incompreensible que es mantingui una cosa que, d'altra banda, és econòmicament insignificant però moralment molt important: els hotelers estan de genolls, i hi ha hotels que no obriran i d'altres que, si ho fan, hauran estat comprats per empreses estrangeres o fons d'inversió.

La Sra. Parera expressa el vot contrari del Grup Municipal de BxCanvi, i lamenta que el Govern, en el pitjor moment, enviï un missatge equivocat a un dels sectors més afectats, el missatge que augmenta la càrrega impositiva, la qual cosa provoca més perjudici que guany, encara que el Govern sembla que no ho entengui.

Subratlla que el sector turístic en general i el sector hotelier en particular estan molt afectats i que les xifres fan esgarrifar (74% d'hotels tancats i 12,5% d'ocupació hotelera), i insisteix que el missatge d'apujar la càrrega impositiva al sector és equivocacat.

El Sr. Puig explica que precisament s'ha sotmès a votació una proposta que té en compte que ara no és el moment d'aplicar aquest recàrrec però que, quan ho sigui -esperen que sigui aviat, però si no, serà més tard-, es farà.

La Sra. Artadi respon que ni és el moment ara ni ho serà l'1 de juny, i pregunta al Sr. Puig en quina situació es pensa que es trobaran Barcelona i el turisme internacional l'1 de juny, sobretot tenint en compte que el Govern no presenta cap pla de recuperació i que han votat en contra d'apujar la despesa en promoció turística.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

9. (s/n) Restar assabentat de la memòria del Consell Tributari corresponent a l'any 2019.

(Punt tractat juntament amb el punt 5.)

S'acorda l'assabentament de la memòria del Consell Tributari corresponent a l'any 2019.

10. (EM 2020-12/19) Nomenar, en l'exercici de les competències reservades al Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en relació a les societats privades municipals sotmeses a auditoria obligatòria de conformitat amb la normativa mercantil o d'auditoria de comptes, Barcelona de Serveis Municipals, SA, Informació i Comunicació de Barcelona, SA i Barcelona Activa, SAU SPM, auditors de cadascuna d'elles per als exercicis 2020, 2021 i 2022 a Gabinet Técnico de Auditoría y Consultoría, SA. Nomenar, com a soci únic de Barcelona de Serveis Municipals, SA, auditors dels seus comptes anuals consolidats per als exercicis 2020, 2021 i 2022 a Gabinet Técnico de Auditoría y Consultoría, SA.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

11. (512/2020) Modificar l'annex 2 de l'Acord del Plenari del Consell Municipal del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla a l'annex, que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el seu annex a la Gasetta Municipal i al web municipal.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

12. (20XC0287) Aprovar el Conveni de col·laboració entre l'Autoritat del Transport Metropolità i l'Ajuntament de Barcelona per l'execució de les obres i posterior explotació de la xarxa tramviària unificada de les dues xarxes actuals del tramvia (Trambaix i Trambesòs) pel qual l'Ajuntament de Barcelona es compromet a finançar els següents projectes de les actuacions de les fases 1 (2021-2024) i 2 (2024-2028). A la fase 1 el projecte de reurbanització de l'avinguda Diagonal entre els carrers de Castillejos i el passeig Sant Joan per un import de 34.847.179,80 euros; el projecte d'urbanització "Canòpia - Àmbit Tramvia" per un import de 21.445.070,35 euros; l'ampliació del col·lector de l'avinguda Diagonal, 1a fase. Tram: passeig Sant Joan - carrer Girona, per un import de 7.692.570,71 euros. A la fase 2 els projectes de reurbanització de l'avinguda Diagonal entre el passeig de Sant Joan i el passeig de Gràcia i de la reurbanització de l'avinguda Diagonal entre el passeig de Gràcia i la plaça Francesc Macià per un import de 37.238.698,16 euros; l'ampliació del col·lector de l'avinguda Diagonal, 2a Fase, tram carrer Girona - plaça Francesc Macià, per un import de 30.000.000,00 euros; i altres projectes addicionals vinculats a la mobilitat a la ciutat de Barcelona per un import de 18.000.000,00 euros. Facultar la segona tinenta d'Alcaldia, Ima. Sra. Janet Sanz Cid, per a la signatura de l'esmentat Conveni, així com la de tots aquells documents que se'n derivin del mateix.

La Sra. Sanz explica que avui se sotmet a aprovació la connexió del tramvia per la Diagonal amb dos expedients, dues propostes: d'una banda, el conveni amb l'Autoritat del Transport Metropolità per a l'execució de les obres i la posterior explotació de la xarxa unificada; d'altra banda, el projecte executiu de la urbanització de la Diagonal en la primera fase, que ja es va aprovar inicialment a la darrera sessió de la Comissió d'Ecologia i Urbanisme. En conjunt, és un acord que vol dir sí a un tramvia per la Diagonal 100% públic, així com més transport públic i menys contaminació en un context de molta necessitat d'incrementar l'oferta de transport públic, amb la proposta més econòmica i amb l'elecció del mitjà més accessible i més ben valorat pels usuaris del transport públic. Aquest acord també és gràcies al treball i a l'acord amb el Grup Municipal d'ERC: la ciutat vol un model de gestió 100% públic i això, a més, serà possible perquè també hi ha acord amb la Generalitat. D'altra banda, es garanteix sobretot que la inversió pública no reverteixi en beneficis privats, sinó que retorni a l'erari públic.

Subratlla que aquesta connexió significa dues coses molt senzilles que transformaran la vida de la gent i que són molt importants: d'una banda, es podrà arribar de Glòries a Verdaguer en 7 minuts, en superfície, de forma ràpida i còmoda, enllaçar el centre de la ciutat amb el Barcelonès Nord, amb el Besòs, sense transbordaments; d'altra banda, es podrà arribar de campus a campus en 30 minuts, connectar dos espais universitaris i de recerca de referència a la ciutat en 30 minuts amb transport públic sense haver de fer canvis de modes.

Comenta que és un acord que respon a una demanda ciutadana, veïnal, ja que són els barris, les plataformes, les entitats socials, les universitats i els sindicats qui fa anys que demana que aquest acord tiri endavant, i dona les gràcies especialment a la plataforma Unim els Tramvies, per tota la feina feta perquè avui aquests dos punts formin part de l'ordre del dia i es pugui aprovar definitivament aquesta proposta perquè tirin endavant tots els treballs per fer-la realitat.

Respecte al conveni, explica que, fruit de la feina i de l'acord amb l'ATM i amb el Grup d'ERC, augmenta la participació de les administracions en l'explotació de la infraestructura pública, de la part pública en la infraestructura privada, en coherència amb l'augment de la inversió que suposa i que se'n deriva. Es vol garantir que les millores de rendibilitat i de la implementació de tota la xarxa tramviària unificada també redundin en el sector públic, que és qui lidera aquest projecte, a diferència del que havia passat anteriorment, que es delegava a la part privada tot aquest impuls. Ara és la part pública qui lidera tot el projecte. D'altra banda, es vol implementar conjuntament un sistema de gestió pública una vegada expirat el termini de vigència, el 2032.

A continuació, indica que l'abast del projecte és entre el tram que va de la plaça de les Glòries a la cruïlla de Diagonal amb el carrer Girona, un tram d'1,8 quilòmetres amb tres noves parades (Verdaguer, Sicília i Monumental), la remodelació de la Canòpia de la part de les Glòries, i una demanda esperada de 19.000 viatgers al dia amb un termini d'execució de 22 mesos i un cost per a l'Ajuntament de 55 milions d'euros. S'està plantejant que tot això -per això el cost de l'Ajuntament va dirigit a reactivar una zona de la ciutat com l'avinguda Diagonal, una zona on les voreres són estretes i on no hi ha comerç de proximitat- reordeni tots els usos i reactivi tot aquest espai econòmicament a partir del comerç de proximitat i del transport públic, com es va començar a fer ja fa un parell de mandats, per aconseguir que tota aquella zona que avui està en desús sigui una zona plena de vida i amb comerç de proximitat.

Per acabar, assenyala que aquest acord és un exemple més, com ho és el pressupost municipal per al 2021, de pacte i de cooperació entre les administracions en moments en què la ciutadania està demanant això i és més necessari que mai; una inversió pública i sostenible que crea ocupació i dona sortida a empreses del territori català que impulsen aquest tipus de modes de transport, i un acord a favor del transport públic que ajudarà a reduir la contaminació i a dinamitzar el comerç dels barris i del centre de la ciutat.

El Sr. Coronas manifesta l'opinió que amb aquesta votació no es posa punt final al projecte però sí que és una cruïlla molt important, el reconeixement a quatre anys de feina i de perseverança en els quals el Grup Municipal d'ERC no sempre ha estat ben entès, però ara es constata que tenia raó quan parlava d'una concessió desequilibrada absolutament a favor de la concessionària. Especifica que aquest conveni reconeix que aquest grup tenia raó en tres coses, perquè diu tres coses molt importants: que estan a favor que s'uneixin els tramvies per la Diagonal, que estan a favor que el 2032 la gestió sigui 100% pública, i que no volen que l'empresa concessionària guanyi un sol euro públic més dels que està guanyant ara, tres coses que fixen allò en què el Grup Municipal d'ERC fa quatre anys que insisteix.

Tot seguit, explica que es parla d'iniciar les obres el 2021 perquè primer s'han de complir aquests principis i renegociar la concessió amb l'empresa concessionària, però que, en qualsevol cas, després de quatre anys entén que queda clar el compromís del Grup Municipal d'ERC amb la mobilitat sostenible a la ciutat, així com el seu compromís amb el fet que les inversions han de tenir retorn social -en aquest cas el retorn social és innegable no només en matèria de mobilitat sostenible, sinó també pel que fa a ocupació, a llocs de treball-, amb una reforma demanada per tots els grups de l'Ajuntament en el tram de la Diagonal on encara no s'ha fet, i amb un bon finançament del sistema de transport públic -en aquests moments, no

es poden permetre concessions desequilibrades de cap manera. Per això aquest grup va arribar a aquest acord de fixar aquests criteris en aquest conveni per poder, finalment, donar aquest vot favorable que permeti tirar endavant aquesta esperada i desitjada connexió del tramvia.

La Sra. Vila posa de manifest que, com ja saben la resta de membres del Plenari, el Grup Municipal de JxCat és contrari a aquest projecte perquè considera que hi ha alternatives amb consens tècnic menys costoses, per l'impacte que tindrà sobre la mobilitat de la ciutat i per la fractura que suposa entre barris una infraestructura ferroviària rígida, una frontera al mig de la Diagonal, i una inversió costosa sense prou retorn social que la justifiqui. A més, aquest grup entén que ara no és una prioritat, ja que és una inversió elevada en moments complicats on cada recurs públic compta: ara és el moment d'aixecar persianes i no d'aixecar carrers.

Tot seguit, observa que el tramvia arriba amb un acord tripartit a l'Ajuntament (BC, PSC i ERC), sota el paraigua d'un acord sobre el model de gestió que no deixa de ser una pura declaració de voluntats, un brindis al sol per cobrir-se les espatlles i justificar un projecte que, en definitiva, és la bandera del Govern municipal, però no representa l'interès de la majoria dels barcelonins i barcelonines, que ja hi van votar en contra en una consulta fa anys. A més, és un projecte en un context de polítiques d'urbanisme tàctic i de mobilitat fetes en contra del teixit productiu i comercial de la ciutat, en lloc de basar-se en la voluntat de pacte, de bastir complicitats amb la societat civil per tal de fer propostes conjuntes per sortir de la crisi.

Comenta que el Govern continua entestat a tirar endavant la connexió del tramvia per la Diagonal i el Grup Municipal de JxCat avui torna a dir que no al projecte, però explica que aquesta posició no significa que renunciï a incidir en com el Govern pensa gestionar aquesta qüestió, ja que hi ha molts recursos públics en joc i un model de gestió en debat, i aquest grup hi voldrà ser present des de totes les institucions en les quals té representació, perquè aquest projecte no acabi sent un projecte de només tres forces polítiques de l'Ajuntament.

Conclou que el Grup Municipal de JxCat està preocupat per com vol fer les coses el Govern, per com les planteja, pel que ha promès i pel que podrà complir, i en continuarà fent seguiment, amb mola exigència, per rigor i per responsabilitat.

La Sra. Guilarte critica que, davant la gravíssima situació de crisi social i econòmica que s'està vivint a Barcelona, el millor que se li acudeixi al tripartit sigui desenterrar del seu programa electoral el tramvia destinant els ingressos extraordinaris a una obra que va quedar descartada pels barcelonins precisament en la crisi anterior per considerar-la inoportuna en aquell moment. Lamenta que el Govern se centri a fer campanya electoral i no a governar, i encara menys a governar amb consens.

Dit això, subratlla que amb aquest projecte estan criminalitzant la col·laboració publicoprivada i destrossant el comerç i la restauració, i diu a la Sra. Sanz, que ha afirmat que a la Diagonal no hi ha comerç de barri, que això ho diu qui no té ni idea del que és cobrar fora del sector públic. Assegura que a la Diagonal es genera molta ocupació, molts llocs de treball per als barcelonins, i remarca que el sentit comú i la responsabilitat en aquests moments obliguen que la prioritat sigui dedicar tots els recursos a aixecar l'economia i no

perjudicar-la més en un dels eixos comercials de més activitat de la ciutat amb un alt grau d'ocupació.

Tot seguit, explica que el Grup Municipal de Cs, evidentment, vol un transport més sostenible, però entén que això requereix mesures realistes i eficients, no titulars. Així, el que s'hauria d'haver fet és acordar per fi la posada en marxa de la línia 9 de metro, que després de més de vint anys i de 5.000 milions de sobre costos continua sense completar-se perquè la Generalitat mai no compleix i el Govern municipal mai no li ho reclama; electrificar tota la flota d'autobusos, augmentar-ne la freqüència i dotar d'autobusos de barri molts barris perifèrics que continuen estant molt malament comunicats amb el centre, o millorar l'accessibilitat de part de la flota i de les estacions de metro, algunes de les quals estan molt deteriorades, una situació que empitjora encara més quan plou.

Subratlla que el tramvia implica una despesa inicial de més de 200 milions d'euros i bloquejar el trànsit a peu i rodat de la Diagonal, en un moment en què ja ha començat la desertització comercial a molts punts de la ciutat, i, a més, el Govern no ha tingut en compte la qüestió principal, que és la negociació amb les concessionàries, que si no arriba a bon port és perquè el Govern sempre es pensa que tot anirà bé i després l'Ajuntament acaba havent-se de presentar als tribunals perquè els operadors privats el denunciïn, i els processos judicials fan augmentar els costos per a les arques públiques.

El Sr. Ramírez observa que el Govern, que el mandat passat ja va intentar tirar endavant aquest projecte, torna a portar-lo al Ple després d'haver trobat en el Grup Municipal d'ERC el soci necessari per fer-ho, amb un nou tripartit municipal que es reedita avui, i posa de manifest que l'Ajuntament fa mesos que s'entesta a fer que Barcelona sigui una ciutat irreconeixible, per a la qual cosa ha començat una guerra i una persecució contra el vehicle privat: fa servir l'urbanisme tàctic per reduir i asfixiar el vehicle privat fins que aconseguixi expulsar-lo de la ciutat, i sense oferir una alternativa real de transport públic. Així, pinta carrils de colors com si fossin un parxís, crea més carrils bici, instal·la coixins berlinesos, omple els carrers de barreres de formigó grogues i de bol·lards, i redueix els carrils de la Diagonal aprofitant les obres d'un col·lector, mesures que no són gens efectives i que tenen Barcelona potes enlaire. Afegeix que fa unes setmanes també es va anunciar una revisió del Pla Cerdà mitjançant la creació d'una gran superilla a tot l'Eixample.

Dit això, subratlla que la unió del tramvia per la Diagonal suposarà l'aniquilació d'aquesta avinguda, del seu eix comercial, i la disfunció del Pla Cerdà. Per això el Grup Municipal del PP el mes passat va proposar que es fes una consulta perquè tots els barcelonins poguessin expressar-se en relació amb aquest canvi de mobilitat «per fascicles» que el Govern va presentant per imposar el seu model ideològic de ciutat. Lamenta que el Govern no acceptés fer aquesta consulta, i que no respecti la voluntat dels barcelonins, que en una consulta ciutadana feta fa deu anys es van oposar a aquesta unió del tramvia per la Diagonal (s'hi va oposar el 80% de les persones que hi van participar), i qualifica de contradictori que l'alcalde, que abans proposava multiconsultes, ara no vulgui que els ciutadans s'expressin respecte a un assumpte tan important com l'eliminació del Pla Cerdà i la imposició del nou pla de mobilitat de Colau.

A més, el Grup Municipal del PP coincideix que econòmicament no és el moment de fer front a una inversió tan gran: prioritzar una obra de més de 100 milions d'euros en un projecte a tan

llarg termini no hauria de ser una prioritat per a Barcelona, sobretot tenint en compte els retards i els sobrecostos milionaris que acumula la línia 9 de metro. Observa que no és casualitat que aquest tripartit reeditat que proposa l'obra del tramvia sigui el mateix que va deixar paralitzada aquesta obra de la línia 9 durant molts anys.

A continuació, diu als membres del govern que si el que volen és lluitar contra el canvi climàtic i contra la contaminació i aconseguir una mobilitat millor a la ciutat, el que cal és més transport públic, no pas muntar obres faraòniques sense garanties, i en el cas de la Diagonal, es pot cobrir el recorregut amb la línia D30, amb autobusos articulats de gran capacitat i tecnologia elèctrica.

Pels motius exposats, el Grup Municipal del PP vota en contra de la proposta.

La Sra. Parera afirma que aquest projecte és l'exemple clar de la manca de projecte sobre mobilitat a la ciutat: és una proposta que no és prioritària, que és molt costosa, i que perjudica la mobilitat i el comerç -tal com diuen les associacions de comerciants, estan creant un mur a la ciutat que reduirà més els desplaçaments cap al centre-, un projecte que no és necessari i amb el qual el Govern està pagant un preu massa alt a ERC.

Tot seguit, diu a la Sra. Sanz que està molt bé que valorin l'opinió dels usuaris sobre el tramvia, però que estan menyspreant l'opinió dels barcelonins sobre aquest projecte: Barcelona va votar que no, amb una alta majoria, a la connexió del tramvia per la Diagonal; va triar que la Diagonal es quedés com estava, però el Govern, abanderat de la participació ciutadana, ja ha aprofitat per anar eliminant carrils de circulació en una altra artèria principal de la ciutat -ja en són unes quantes.

Dit això, comenta que el que més sorprèn aquí és el posicionament del Grup Municipal del PSC, ja que va presentar aquest projecte quan governava a Barcelona, va fer un referèndum i el Sr. Hereu va dir que havien llegit amb claredat el missatge dels barcelonins, que havien emès un missatge molt clar, i va definir el resultat de la consulta com a inapel·lable. Ara, però, s'ha vist que no era inapel·lable, i avui presenten, entén que com a part de l'aprovació dels pressupostos, un projecte que no han consensuat amb ningú i que s'ha fet d'esquena als ciutadans i sense un pla clar de mobilitat global per a la ciutat i el conjunt de l'àrea metropolitana.

Lamenta que el Govern no hagi explorat altres vies, quan n'hi ha de menys costoses i més efectives. En aquest sentit, no entén per què el Govern no vol invertir en autobusos articulats elèctrics.

D'altra banda, comenta que aquest serà un projecte estrella que el Govern estarà encantat d'inaugurar, si bé és probable que no l'inauguri, perquè durarà molts anys, durant els quals hi haurà col·lapse al centre de la ciutat. A més, tindrà un cost que ara mateix no es poden permetre.

Pels motius exposats, el Grup Municipal de BxCanvi vota en contra de la proposta.

La Sra. Sanz diu a la Sra. Vila que en el vot contrari del Grup Municipal de JxCat al conveni hi ha una expressió de vot en contra d'allò que han proposat el conseller Rull i el conseller Calvet, així com d'allò que van proposar també l'expresident Mas i l'expresident Puigdemont.

No acaba d'entendre l'oposició que fa aquest grup a Barcelona; la de Catalunya sí que li queda clara, i amb tot plegat demostra el guirigall intern que té, que fa que ningú no els entengui.

D'altra banda, recomana a la Sra. Guilarte, que està instal·lada en el no permanent, que vagi a veure els treballadors d'Alstom i els digui, en relació amb els llocs de treball, que està en contra del tramvia.

El Sr. Coronas diu als membres del Grup Municipal de JxCat que, en relació amb el tramvia a Barcelona, són «los últimos de Filipinas», dins del seu partit, perquè tots els consellers de Territori i Sostenibilitat s'hi han mostrat a favor. Aclareix que amb això no vol treure legitimitat a la seva posició, sinó simplement constatar aquest fet.

Dit això, subratlla que és innegable que aquesta inversió té un retorn social evident per als treballadors i treballadores d'Alstom i perquè es transformarà la Diagonal, on ara no hi cap el tramvia perquè està plena de cotxes, però on sí que hi cabrà, i amb voreres més amples, un comerç millor, terrasses i tot allò que tant defensa per a la ciutat qui avui es mostra contrari a aquest projecte. D'altra banda, també té retorn social perquè té una visió metropolitana: a punta i punta de la Diagonal hi ha molts habitants de l'àrea metropolitana que necessiten aquesta connexió per millorar el seu accés al centre de la ciutat.

Per acabar, diu que és cert que ERC és el millor soci que hi ha, però no del tripartit, sinó de la ciutadania: és el millor soci per fer que a Barcelona les coses avancin sense partidismes i sense pensar en les eleccions del 14 de febrer.

La Sra. Vila diu al Sr. Coronas i a la Sra. Sanz que fan trampes, perquè saben que el traçat precisament l'ha decidit l'Ajuntament, la Sra. Colau, i és aquí on el Grup Municipal de JxCat és crític, amb el fet que una infraestructura ferroviària rígida passi pel bell mig de la Diagonal, i lamenta l'obsessió que tenen amb el tramvia i el seu pas per aquesta avinguda, així com la complicitat del Grup Municipal d'ERC amb un acord que el Sr. Coronas també sap que és fum, que és un brindis al sol i que ja es veurà si és realitzable.

D'altra banda, subratlla que la Diagonal sí que necessita una reforma, però aquest grup la va deixar preparada perquè l'executessin i no ho van fer.

Conclou que la Diagonal necessita una reforma urbanística i dinamització comercial, i no una infraestructura rígida que col·lapsi Barcelona i que tingui tantes externalitats negatives sobre l'Eixample i sobre la ciutat en general.

La Sra. Guilarte diu a la Sra. Sanz que on està permanentment instal·lat el Grup Municipal de Cs és en la coherència i en el sentit comú -creu que és l'únic que no canvia d'opinió aquí-, mentre que el Govern municipal constantment ha d'anar posant pegats sobre les seves decisions perquè cada cop va a pitjor.

D'altra banda, diu als membres del Govern que creu que no hi ha cap sector de treballadors que no els hagi protestat a les portes de l'Ajuntament, i els demana que pensin en el que els diuen quan van a veure'ls.

Per acabar, subratlla que el Govern no pot manipular la ciutat com si fossin peces de Lego, i que amb una política immadura l'està intentant transformar en una cosa que no és, en una vocació que Barcelona no té, quan la política que necessita la ciutat és de maduresa i visió metropolitana, especialment en relació amb la mobilitat.

El Sr. Ramírez diu al Govern que, un cop més, està aplicant un programa electoral, està obsessionat amb el tramvia i no escolta la ciutadania.

La Sra. Sanz subratlla que darrere d'aquesta proposta hi ha molts anys de feina, i fa referència a grans acords que s'han assolit com a ciutat metropolitana les darreres setmanes: Rodalies, la línia 9 i el tramvia, tot per fomentar l'oferta de transport públic i reduir la contaminació per garantir que Barcelona sigui habitable i saludable.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

13. (20200190-001) Aprovar l'Addenda al Conveni de finançament del sistema de transport públic per a l'any 2020 subscrit el 26 de maig de 2020 entre l'Ajuntament de Barcelona i l'Autoritat del Transport Metropolità de l'àrea de Barcelona (ATM) en execució del Pla Marc 2014-2031; aprovar la transferència addicional a favor de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), per un import de 9.198.697,18 euros, en compliment de les prescripcions establertes al pacte segon del Conveni de finançament mencionat anteriorment; AMPLIAR l'autorització i disposició de la despesa a favor de l'Autoritat del Transport Metropolità - Consorci per a la coordinació del sistema metropolità de transport públic de l'àrea de Barcelona, amb NIF P5890049I, prevista nominativament en el Pressupost de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 per un import total de 13.416.092,17 euros amb càrrec a l'/les aplicació/ns pressupostària/es D/46701/44111 del pressupost de l'any 2020, amb el següent desglossament: la quantitat de 4.217.394,99 euros en concepte d'aportació extraordinària de l'Addenda al conveni i 9.198.697,18 euros en concepte de la transferència addicional establerta al pacte segon del conveni; i publicar aquest acord i l'addenda aprovada de conformitat amb el previst per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de procediment administratiu de Catalunya i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

14. (08000527-006) Reconèixer i aprovar la indemnització final per la quantitat d'1.895.072,22 euros, de conformitat amb l'informe tècnic emès pel responsable del contracte 08000527/2009, que té per objecte l'adjudicació del Servei de neteja dels espais públics i recollida de residus municipals de la zona Nord de la ciutat de Barcelona i la sol·licitud de l'empresa, a favor de Corporación CLD Servicios Urbanos, amb NIF U64993256, per la suspensió parcial de les prestacions del contracte de referència pel període comprès entre el 14 de març i el 24 de maig de 2020. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació per l'import indicat, a càrrec de la partida D/22611/15011 - 0502 de l'exercici 2020. Notificar la present resolució al contractista.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

15. (08000528-009) Reconèixer i aprovar la indemnització final per la quantitat de 6.155.912,62 euros, de conformitat amb l'informe tècnic emès pel responsable del contracte 08000528/2009, que té per objecte l'adjudicació del Servei de neteja dels espais públics i recollida de residus municipals de la zona Centre de la ciutat de Barcelona i la sol·licitud de l'empresa, a favor de FCC Medio Ambiente, SA, amb NIF A28541639, per la suspensió parcial de les prestacions del contracte de referència pel període comprès entre el 14 de març i el 31 de maig de 2020. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació per l'import indicat, a càrrec de la partida D/22611/15011 - 0502 de l'exercici 2020. Notificar la present resolució al contractista.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

16. (08000529-006) Reconèixer i aprovar la indemnització final per la quantitat de 2.657.030,05 euros, de conformitat amb l'informe tècnic emès pel responsable del contracte 08000529/2009, que té per objecte l'adjudicació del Servei de neteja dels espais públics i recollida de residus municipals de la zona Est de la ciutat de Barcelona i la sol·licitud de l'empresa, a favor d'Urbaser, SA, amb NIF A79524054, per la suspensió parcial de les prestacions del contracte de referència pel període comprès entre el 14 de març i el 24 de maig de 2020. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació per l'import indicat, a càrrec de la partida D/22611/15011 - 0502 de l'exercici 2020. Notificar la present resolució al contractista.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

17. (08000530-006) Reconèixer i aprovar la indemnització final per la quantitat de 3.538.813,09 euros, de conformitat amb l'informe tècnic emès pel responsable del contracte 08000530/2009, que té per objecte l'adjudicació del Servei de neteja dels espais públics i recollida de residus municipals de la zona Oest de la ciutat de Barcelona i la sol·licitud de l'empresa, a favor de Cespa, SA, amb NIF A82741067, per la suspensió parcial de les prestacions del contracte de referència pel període comprès entre el 14 de març i el 24 de maig de 2020. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació per l'import indicat, a càrrec de la partida D/22611/15011 - 0502 de l'exercici 2020. Notificar la present resolució al contractista.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

18. (20200187) Aprovar les Bases i els seus documents annexos que regeixen la candidatura de la ciutat de Barcelona per a l'organització del Congrés Mundial d'Arquitectes de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA) i Assemblea General, així com a la Capital Mundial de l'Arquitectura iniciativa de la UNESCO; autoritzar i disposar la despesa plurianual per un import total de 150.000,00 euros amb càrrec a l'/les aplicació/ns pressupostària/es D/48875/15011 del pressupost de la Gerència de l'arquitecte en cap dels exercicis 2020 al

2025, a favor de la Unió Internacional d'Arquitectes (Union Internationale des Architectes) amb NIF 784263717, per fer front a les despeses derivades d'aquesta convocatòria i amb el desglossament següent: la quantitat de 15.000,00 euros a càrrec de cadascun dels exercicis 2020 i 2021 i la quantitat de 30.000,00 euros a càrrec de cadascun dels exercicis 2022, 2023, 2024 i 2025. La consignació queda subordinada al crèdit que per cada exercici autoritzin els respectius pressupostos, d'acord amb l'art. 174 del RDL 2/2004, de 5 de març, Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals; i facultar l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona per la signatura de tots aquells documents que se'n derivin d'aquesta convocatòria.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Ciutat Vella

19. (20PL16764) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del PGM per a l'ordenació de l'ampliació del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), al Raval; d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord; i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. Sanz assenyala que una de les actuacions que calia tirar endavant per fer possible el CAP del Raval era aquesta modificació del Pla general metropolità per tal de permetre urbanísticament la futura ampliació del MACBA a la part sud de la plaça dels Àngels, a la part més deprimida, entre la capella dels Àngels i l'antic dormitori del convent, amb un nou edifici que tindrà una alçada màxima de planta baixa més 2 que generarà una nova façana activa i potenciarà el caràcter d'espai urbà i ciutadà de la plaça.

D'altra banda, explica que amb aquesta modificació del PGM s'adeqüen totes les qualificacions, i és una proposta que regula millor el sistema viari, els espais lliures i els equipaments d'acord amb els requeriments funcionals consensuats amb el MACBA i amb la realitat consolidada d'allò que ja existeix, de les edificacions i dels espais lliures que existeixen.

Per acabar, indica que també es defineix el tipus d'equipament com a cultural i/o docent i la seva destinació com a conservació i exhibició de béns culturals i artístics, i aquesta és l'última de les qüestions relacionades amb el fet de donar resposta a la necessitat i la demanda ciutadana i veïnal de disposar d'un CAP al Raval.

La Sra. Gassol comenta que aquesta aprovació provisional comporta tancar la carpeta d'unes disputes que no van ajudar ningú i en les quals es van voler enfrontar cultura i salut, dos serveis essencials que mai no s'haurien de contraposar. Avui, quan s'aprova provisionalment aquesta modificació del Pla general metropolità, el Grup Municipal d'ERC vol posar el focus a la zona de contacte entre l'ampliació i la capella dels Àngels: si bé es té en consideració a la modificació, de la solució arquitectònica que s'adopti dependrà que el nou edifici sigui respectuós amb la capella o no, de manera que hi hauran d'estar molt atents.

D'altra banda, recorda que la mateixa plaça dels Àngels necessita una reforma per ésser transformada en un espai destinat al veïnat i als entorns: cal solucionar la relació entre l'entrada de l'aparcament i l'escola bressol municipal.

El Sr. Martí Galbis indica que, tal com van expressar a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, el Grup Municipal de JxCat dona suport a aquesta aprovació provisional de la modificació del PGM per a l'ordenació de l'ampliació del MACBA al Raval, i observa que, després de l'acord assolit malgrat la mala gestió política del Govern de la modificació del planejament per fer possible el nou CAP del Raval, avui es resol satisfactòriament aquest expedient que permetrà l'ampliació d'un dels referents museístics i culturals del Raval, de Ciutat Vella i de Barcelona: el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA).

D'altra banda, subratlla que, com ja va dir aquest grup, el repte que hi havia pel que fa al futur dels dos equipaments esmentats no podia implicar confrontar salut i cultura, i celebra l'aprovació d'aquest expedient pel bé del MACBA, de la cultura, del Raval i de Barcelona.

El Sr. Corbacho expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs i indica que aquest és un pas més que cal saludar de manera favorable en la direcció de fer finalment les modificacions de planejament necessàries perquè els dos equipaments per fi vegin la llum. Recorda, però, que hi ha també un acord de la Comissió d'Ecologia i Urbanisme pel que fa a la necessitat de no oblidar la remodelació urgent de l'entorn i de l'espai per fer-lo més amable i millor per als veïns i les veïnes d'aquest barri.

El Sr. Ramírez indica que el Grup Municipal del PP vota a favor d'un expedient que ha tingut molts entrebancs però que finalment avui s'aprova provisionalment, un expedient de modificació del PGM per a l'ordenació de l'ampliació del MACBA al Raval que s'ha caracteritzat per la mala gestió dels darrers anys. En qualsevol cas, finalment es poden dur a terme aquestes actuacions tan necessàries per permetre el CAP del Raval, un equipament molt reclamat pels veïns i pel barri. Observa, però, que encara queden pendents totes les actuacions de l'entorn que han de millorar els usos i la convivència de la plaça dels Àngels.

La Sra. Parera posa de manifest que avui per fi es comença a tancar un capítol molt complicat d'un enfrontament que no s'hauria d'haver produït mai, d'un conflicte que no hauria d'haver existit mai, conseqüència d'una mala gestió, i explica que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor d'aquest punt perquè aquesta modificació és bona per al Raval, per a la cultura de la ciutat, per reformar i dignificar la plaça dels Àngels i per fer de la plaça un punt de convivència del barri, i és una obra necessària per permetre la futura ampliació del MACBA.

La Sra. Sanz agraeix el vot favorable de tots els grups i manifesta l'opinió, al marge de qui ho va fer millor o pitjor, que tot va bé si acaba bé. En aquest sentit, entén que el que es demostra amb aquest acord i amb la resta d'actuacions que estan fent és que quan les administracions i els grups treballen junts i no des del partidisme, sinó des de la voluntat d'arribar a acords, són útils per a la ciutadania. A parer seu, el més important per als veïns i les veïnes és que hi haurà un CAP al Raval i l'ampliació del MACBA.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

Districte de les Corts

20. (C102-2020-00010) Aprovar l'acord de terminació convencional entre l'Ajuntament de Barcelona i la mercantil PG Servei d'Oci, SL, amb NIF núm. B66520263, titular de l'establiment situat al núm. 17 del carrer Dr. Marañón, per a l'execució de mutu acord de la Sentència núm. 2745/2020, de 26 de juny de 2020, dictada per la Secció Tercera de la Sala Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Facultar l'Im. Sr. Joan R. Riera Alemany, regidor del Districte de les Corts, per a la signatura de l'esmentat acord de terminació convencional, així com la de tots aquells documents que se'n derivin.

Es retira

Districte de Gràcia

21. (18PL16642) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Historicoartístic dels barris tradicionals de la Vila de Gràcia; d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

El Sr. Badia exposa que fa dos anys hi va haver una forta mobilització veïnal a Gràcia que va evidenciar que calia actualitzar el catàleg de patrimoni, i s'ha fet molta feina per poder-ho fer. Com a resultat, avui es planteja una proposta que duplica les finques catalogades i que, a més, posa alguna salvaguarda per a les anteriors a 1953. Conseqüentment, augmentarà la capacitat de detectar nous elements que puguin aparèixer en el futur. D'altra banda, també aporta proteccions pel que fa al verd, en aquest cas al verd privat, en un barri on fa molta falta.

Afegeix que és una peça molt important d'aquesta protecció, que anirà acompanyada de la modificació del Pla general metropolità (MPGM) que també acabarà de consolidar-ho, i indica que aquesta MPGM està avançant en paral·lel, i ja queden poques setmanes per a l'aprovació inicial, de manera que avui fan un pas més que acabarà de completar-se quan hi hagi l'MPGM.

El Sr. Zañartu indica que el Grup Municipal d'ERC, com ja va dir a la Comissió d'Ecologia i Urbanisme, vota a favor d'aquest punt, a falta de la modificació del Pla general metropolità, i explica que és una notícia agredolça: dolça perquè realment s'avança en la protecció de la Vila de Gràcia, en la protecció patrimonial del districte, i agra perquè això s'hauria d'haver dut a terme molt abans, com ja va avisar aquest grup.

Dit això, demana que s'avanci també en la protecció patrimonial d'altres parts de la ciutat i que s'eviti que passin algunes de les coses que han passat a Gràcia, i reivindica que el districte i el barri van més enllà de les seves tradicionals parcel·les, que també se salvaguarden amb aquest punt.

El Sr. Martí Galbis, en nom del Grup Municipal de JxCat, celebra que, encara que tard, aquest Pla especial de protecció del patrimoni historicoartístic dels barris de Gràcia, que inclou els

barris de la Salut, Vallcarca, Camp d'en Grassot i Gràcia Nova, hagi arribat al final del seu tràmit, i subratlla que aquest grup des del mandat anterior denuncia la manca d'interès i de diligència del Govern municipal pel que fa a l'actualització dels instruments de protecció del patrimoni arquitectònic, urbanístic, cultural i paisatgístic. Observa que s'han patit massa pèrdues patrimonials per no haver actualitzat el catàleg de protecció patrimonial.

D'altra banda, comenta que a aquest grup li hauria agradat una solució diferent de la donada a l'MPGM de la prolongació de la rambla del Prat, pel que fa a la preservació patrimonial íntegra del taller Vallmitjana i del seu entorn, i observa que amb aquest pla especial es passa de 500 elements protegits a més de 1.000, de manera que el Grup Municipal de JxCat hi vota a favor.

Per acabar, remarca que cal tenir en compte que ara comença la feina de debò, ara que es tindrà l'instrument, i caldrà fer la feina ben feta.

El Sr. Corbacho observa que, si bé totes les ciutats necessiten un catàleg de protecció des del punt de vista arquitectònic i des del punt de vista històric, de vegades és més necessària una política activa per fer que aquest patrimoni no es converteixi en un patrimoni residual per manca d'inversió i d'atenció. Afegeix que quan es fa un catàleg en què s'amplia tant (en aquest cas es dupliquen els elements catalogats), hi ha el risc que això no vagi acompanyat de les necessàries inversions i que, per tant, molts d'aquests elements catalogats pateixin abandonament. El Grup Municipal de Cs considera que aquest és un catàleg massa ampli i, per això, s'hi absté.

El Sr. Ramírez comenta que el Grup Municipal del PP sempre s'ha manifestat a favor de mantenir i protegir aquests edificis realment característics dels barris més antics i tradicionals de la ciutat i, en aquest sentit, comparteix la necessitat d'actualitzar el catàleg del patrimoni historicoartístic. No obstant això, també opina que el Govern municipal de vegades fa un ús exagerat de la figura de la suspensió de llicències. Aquest grup considera que es poden desenvolupar aquests plans i aquestes modificacions urbanístiques sense haver de paraitzar totes les activitats fins que es tingui definit tot el nou planejament. D'altra banda, el Govern municipal, un cop més, en alguns casos aprofita per fer una lectura massa expansiva d'allò que calia protegir: el Pla inclou la catalogació de diversos edificis afectats pel PGM per ampliació de vials, i el Grup Municipal del PP pensa que, en un moment en què està en progrés un nou PDU, no és oportú canviar la situació urbanística de tantes finques afectades en el nou planejament.

Pels motius exposats, i perquè considera que cal protegir el patrimoni històric i urbanístic del barri però la proposta té molts aspectes millorables, el Grup Municipal del PP s'hi absté.

La Sra. Parera expressa el vot favorable del Grup Municipal de BxCanvi i subratlla que la riquesa arquitectònica, cultural i artística de Barcelona és un patrimoni intangible de la ciutat que també fa marca Barcelona.

Dit això, manifesta sorpresa pel fet que el catàleg patrimonial no estigui actualitzat, ja que és un element essencial per determinar quins són els mecanismes més adequats per protegir tot aquest conjunt patrimonial.

Per acabar, manifesta l'opinió d'aquest grup que cal fomentar el manteniment i la rehabilitació de les edificacions per a la preservació de tot el teixit històric i tradicional de Gràcia, i manifesta el desig que aquesta eina sigui l'instrument ideal per fer-ho.

El Sr. Badia agraeix els vots favorables i les abstencions, que considera que són una molt bona base perquè tota la feina que s'ha fet a Gràcia es pugui estendre a altres districtes.

D'altra banda, confirma que ara cal posar-se amb l'MPGM, i constata que tothom vol aixecar com més aviat millor la suspensió de llicències: s'hi posaran a treballar de seguida per tenir-ho al més aviat possible.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també dels Srs. Bou i Ramírez.

Districte d'Horta-Guinardó

22. (20PL16782) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana per a la regulació de l'equipament sanitari de "La Llosa de la Vall d'Hebron" situat al passeig de la Vall d'Hebron, 138-160; d'iniciativa municipal a proposta del Servei Català de la Salut (CATSALUT); amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Alarcón comenta que, en aquests moments durs per a Barcelona, la presentació al Plenari per a aprovació del pla urbanístic que farà possible l'ampliació de l'Hospital de la Vall d'Hebron (una superfície de 4.990 metres quadrats de sòl i 34.000 metres quadrats de sostre que es destinaran a les consultes externes, ara en situació molt precària) és una molt bona notícia, i explica que el nou edifici que construirà CatSalut permetrà millorar molt la qualitat del servei assistencial en un moment en què s'ha posat més de manifest que mai que la inversió en salut pública és inversió en millora social i en igualtat d'oportunitats. A més, la millora no només serà bona per als barris d'Horta, la Font del Gos, Montbau, la Vall d'Hebron, el Carmel, la Teixonera o Sant Genís --agraeix als veïns i les veïnes la seva lluita constant a favor de la salut pública-, sinó que també ho serà per a Barcelona, per a l'àrea metropolitana, per a Catalunya i, fins i tot, per a ciutadans i ciutadanes d'Espanya que tenen com a referència aquest estimat hospital.

Agraeix especialment la feina de dues persones perquè aquest pla tiri endavant: la tinenta d'alcaldia Janet Sanz i la regidora Gemma Tarafa, que lideren dos equips que han fet possible que avui es faci aquesta aprovació que també permetrà millorar el transport públic a les Cotxeres de Sant Genís.

Dit això, comenta que queda molta feina per fer: cal treballar amb els veïns i les veïnes en una proposta per a la meitat de la Llosa no inclosa en aquest projecte, que serà per a equipaments municipals (es decidirà conjuntament quins).

El Sr. Zañartu manifesta el desig que avui es posi el primer gra de sorra per a l'inici de la fi de la Llosa i per a la construcció de l'ampliació de l'Hospital de la Vall d'Hebron que ha d'acollir les consultes externes, i celebra que s'hagi rebaixat l'alçada de l'edifici, tal com va demanar el Grup Municipal d'ERC en una al·legació (de planta baixa més 13 a planta baixa més 10). Aquest grup espera també, i sobretot, que la construcció d'aquest nou edifici sigui l'inici d'un seguit de canvis radicals que necessiten tots els barris de muntanya, que també impliquen la cobertura de la ronda de Dalt i la definició, com deia la regidora, dels espais que queden.

La Sra. Vila subratlla que aquest és un projecte de ciutat i de país molt rellevant que permet ampliar una de les institucions sanitàries del país, l'Hospital de la Vall d'Hebron, i expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que hauria volgut, però, que el veïnat s'hagués pogut involucrar més en el projecte i que d'alguna manera se'l fes més seu perquè l'ampliació tingués més en compte els veïns i les veïnes. No obstant això, aquest grup celebra la intensa feina feta per modelar més tot l'skyline i les alçades per adequar-ho tot més a l'entorn dels barris de muntanya d'Horta-Guinardó.

Dit això, anuncia que el Grup Municipal de JxCat farà seguiment del projecte -li agradarà anar-ne seguint l'evolució-, que espera que vegi la llum aviat, perquè realment la Vall d'Hebron necessita créixer.

El Sr. Corbacho assenyala que una de les desgràcies que està posant de manifest la crisi provocada per la pandèmia és la feblesa de la sanitat, i observa que fa molts anys que no s'inaugura cap hospital ni cap nou equipament sanitari per donar resposta a una necessitat que cada dia és més urgent: disposar d'uns bons equipaments fonamentalment sanitaris. Per tant, és una molt bona notícia que aquest futur equipament contribueixi a la millora de l'atenció a totes les persones, no només de Barcelona, sinó també de la seva àrea, i el Grup Municipal de Cs, que vota a favor de la proposta, confia que en un futur hi hagi el personal suficient perquè el servei sigui eficient.

El Sr. Ramírez indica que el Grup Municipal del PP, com ja va avançar a la Comissió d'Ecologia i Urbanisme, vota a favor d'aquest Pla especial urbanístic i de millora de la Llosa de la Vall d'Hebron, que preveu la construcció d'un nou edifici per donar cobertura a les consultes i ampliar els serveis hospitalaris. Aquest grup celebra que el projecte s'hagi adaptat a les peticions veïnals pel que fa a les alçades.

Dit això, es mostra d'acord amb la regidora Alarcón que comença el camí d'aquest equipament, però encara quedarà pendent la segona fase de la meitat de la Llosa, on s'han de debatre quins són els equipaments que es volen instal·lar en aquest espai. En qualsevol cas, el Grup Municipal del PP, un cop més, reclama diàleg amb les entitats i els veïns afectats perquè en aquest segon procés s'escolti la seva veu i siguin decisius per determinar els equipaments necessaris.

La Sra. Parera indica que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor d'aquest projecte que no només beneficia els barcelonins, sinó que té una amplitud de mires molt més gran, i comenta que ampliar un gran hospital com l'Hospital de la Vall d'Hebron sempre és una bona notícia: 300.000 metres quadrats més són molts metres quadrats en benefici no només dels

barcelonins, sinó de tots els ciutadans del país. D'altra banda, celebra que s'hagi consensuat amb els veïns com s'havia de fer aquesta ampliació.

La Sra. Alarcón agraeix el vot favorable de tots els grups polítics -el Govern agraeix aquesta unanimitat- i confirma que això és l'inici d'una remodelació de l'espai que acabarà amb el cobriment de la ronda de Dalt i farà que els barris canviïn molt.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

D) Part d'impuls i control

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Ciutadans:

1. (M1923/1566) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el Govern Municipal apostar per la implicació de Barcelona en l'impuls i acceleració de la implantació i desenvolupament de la tecnologia 5G a la ciutat, en col·laboració amb les diferents administracions involucrades i les empreses subministradores, necessàries per a dur a terme aquesta implementació, així com a realitzar les inversions oportunes a l'efecte.

El Sr. Sierra observa que avui, si bé hi ha hagut confrontació en relació amb els pressupostos i les ordenances fiscals, també hi ha hagut punts de trobada, per exemple en relació amb la reforma de l'Hospital de la Vall d'Hebron o amb les mesures de la Guàrdia Urbana contra la violència masclista. A parer seu, aquest ha de ser el fil conductor del Plenari a partir de l'aprovació del pressupost i de les ordenances, i per això el Grup Municipal de Cs presenta aquesta proposició.

Dit això, llegeix un punt de l'objectiu novè de l'Agenda 2030 («Augmentar de forma significativa l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació i esforçar-se a proporcionar accés universal i assequible a internet»), que, més enllà d'una regidoria específica, d'un ministeri concret, d'un pin a la solapa o d'un adhesiu al despatx, és una cosa en què tothom ha de creure, que ha d'impregnar les diferents àrees del Govern municipal, i això és el que persegueix aquesta iniciativa, que parteix de la convicció que la tecnologia 5G ha de ser una prioritat per a tot l'Ajuntament de la ciutat que és capital del Mobile i una gran potència de la indústria tecnològica, i se n'ha d'accelerar el desenvolupament.

El Grup Municipal de Cs és conscient que a Barcelona ja s'està implementant la tecnologia 5G, amb molts agents implicats, com ara Barcelona World Capital o la Universitat Politècnica de Catalunya, un referent mundial en tecnologia mòbil que va inventar i patentar les antenes de mòbil internes, i opina que la ciutat ha de continuar sent una potència en aquest camp, ja que el 5G ofereix infinites possibilitats en àmbits com la seguretat, la mobilitat, la gestió de dades, l'accés a la informació, la transformació tecnològica de la ciutat, la millora de serveis i la finalització de la bretxa digital.

Aquest grup espera que tots els grups estiguin d'acord a donar suport a aquesta tecnologia i en la importància que té per a Barcelona, i que siguin capaços de donar suport a aquesta proposició sense condicions.

El Sr. Puig comenta que els consensos són molt bonics i, de vegades, necessaris, però també poden ser superflus. En el cas d'aquesta proposició, a la qual el Grup Municipal d'ERC dona suport -no entén qui hi podria estar en contra-, no troba que aportï res, perquè el que planteja ja existeix: si es fa una cerca a internet de «Barcelona 5G», de seguida apareix la iniciativa 5G de Barcelona, una iniciativa conjunta en què participen l'Ajuntament de Barcelona, la Mobile World Capital, la UPC i altres entitats, entre les quals hi ha la Generalitat de Catalunya.

Insisteix que aquesta proposició és tan «blanca» que el sorprendria molt que algun grup de l'Ajuntament hi votés en contra.

La Sra. Vila expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que entén que si Barcelona és la capital del mòbil i del 5G ha de ser capaç de liderar projectes en aquest àmbit.

Subratlla que la ciutat té un ecosistema molt favorable per a aquests camps, amb universitats, empreses, la ciutadania i les institucions amb una voluntat que s'ha de capitalitzar i de la qual s'ha de treure rendiment. A més, la ciutat és un gran laboratori per implementar aquestes idees i, per tant, continuar avançant en aquest àmbit.

A continuació, diu al portaveu del Grup Municipal d'ERC que per al Grup Municipal de JxCat aquesta proposició no és tant una objecció, perquè ja fa temps que Barcelona presideix el 5G, i aprofita per preguntar al Govern municipal quines iniciatives ha dut a terme, què ha liderat l'Ajuntament i, per tant, quins projectes veuran la llum en el futur més immediat i més a curt termini, perquè aquest grup de vegades té la impressió que sí que hi ha l'impuls des de la Mobile World Capital i des de la Generalitat, però a Barcelona no se'n veuen resultats tangibles.

El Sr. Bou posa de manifest que el 5G és un salt generacional amb què tothom espera una millora en termes de velocitat, latència i consum, que podria canviar completament l'ús dels telèfons mòbils i altres dispositius amb connexió, i subratlla que Barcelona ha de continuar apostant per ser a l'avantguarda i liderar aquesta transformació tecnològica on no té cabuda l'article ja despenjat del web de l'Ajuntament «El 5G no és innocu», que contenia afirmacions que només mostraven una ignorància que s'amagava darrere d'actuacions ambientalistes.

A continuació, subratlla que Barcelona, com a capital del Mobile World Congress, ha d'aprofitar tot el potencial, la inversió i la captació de talent per fer passes de gegant per esdevenir la capital europea del 5G, més enllà de la divisió d'opinions que s'han generat i dels obstacles que han sorgit, i la Comissió Europea ha de continuar sumant esforços respecte d'aquesta qüestió.

Assenyala que la Unió Europea havia previst que els països membres subhastessin les llicències i haguessin designat almenys una gran ciutat habilitada per suportar el 5G abans de finals de 2020. Segons l'Observatori Nacional 5G, però, s'està molt lluny de complir aquest

objectiu, atès que a l'abril només s'havia adjudicat poc més del 20% de les freqüències disponibles.

Indica que l'acceleració del procés de digitalització en diversos sectors industrials clau, basada en la connectivitat 5G, així com l'aparició de nous models de negoci, requeriran una col·laboració més estreta entre els diferents sectors, en què també caldrà atendre les recomanacions sobre ciberseguretat, i observa que, en l'àmbit internacional, Estats Units, la Xina, Corea del Sud i el Japó són els països que encapçalen el desplegament comercial de la tecnologia 5G, i la Unió Europea està quedant enrere.

A continuació, comenta que la tecnologia i la internet de les coses són eines disponibles que només fent-les més accessibles i posant-les a disposició de tothom seran verdaderament útils. Per això, és fonamental que la societat aposti per l'impuls i l'acceleració de la implantació, el desenvolupament i el desplegament del 5G, que donarà lloc a una transformació tecnològica de serveis i infraestructures, reduirà la bretxa digital i generarà oportunitats per a la resta de generacions.

Pels motius exposats, el Grup Municipal del PP vota a favor de la proposició.

La Sra. Parera expressa el vot favorable del Grup Municipal de BxCANVI, que sempre ha apostat per la innovació, i ha fet diverses propostes i precisions en les diferents comissions i plens al llarg de l'any per tal de millorar la xarxa wifi a la ciutat; ha demanat la implantació d'un centre d'intel·ligència artificial europeu a Barcelona, així com apostar decididament per la mobilitat autònoma, el sharing elèctric, etc.

Tot seguit, comenta que no hi ha dubte que estem a les portes d'una gran revolució tecnològica, que Barcelona n'ha d'estar al capdavant i que té tots els ingredients per poder-hi ser: és la capital mundial del mòbil i un referent en l'ecosistema emprenedor tecnològic de tot Espanya i d'Europa. Observa, però, que cal que els polítics siguin capaços de donar suport i confiança i no posar pals a les rodes; les institucions han de ser capaces de generar entorns polítics i econòmics d'estabilitat, que són bàsics per a tots els emprenedors i les pimes que vulguin venir a desenvolupar la seva tasca a Barcelona, que puguin innovar i que puguin, sobretot, generar llocs de treball, que ara són més necessaris que mai; en definitiva, que vinguin a Barcelona a contribuir en la millora de la societat.

La Sra. Bonet agraeix la proposició, referida a un tema que, afortunadament, genera consens, i expressa el vot favorable dels dos grups del Govern, que ja està impulsant aquest tema a través de diversos projectes, i per al qual el desplegament de la xarxa 5G és una oportunitat per disposar de noves infraestructures digitals urbanes que han de servir per digitalitzar l'economia i per oferir millors serveis optimitzant el temps de resposta i fent possible el desenvolupament i el desplegament de solucions avançades amb requeriments crítics, elements especialment importants en àmbits com la mobilitat o la seguretat ciutadana.

Subratlla, però, que la transició digital de Barcelona, inclòs el 5G, no es pot fer de qualsevol manera, sinó que ha d'estar guiada per l'interès general, per l'impacte que genera en les persones. Per això, el Govern ha fet una aposta clara per l'humanisme tecnològic. Insisteix que la transició digital ha de posar les persones al centre i, per tant, les noves infraestructures digitals i urbanes han de servir sobretot per assegurar la màxima capacitat

des de la perspectiva territorial per abordar de manera equitativa la reducció de la bretxa digital.

D'altra banda, el Govern vol un desplegament coordinat, amb la màxima col·laboració amb les empreses operadores, per evitar duplicar xarxes amb el repte d'aconseguir el mínim impacte sobre els espais urbans i oferir millors serveis tant a la ciutadania com a les empreses.

A continuació, esmenta tres àmbits en què ja s'està treballant:

1. Desenvolupament d'un entorn pilot al 22@ per identificar models de desplegament en l'espai públic i el testatge de serveis, projecte que es duu a terme des de fa anys amb l'impuls dels fons europeus per a la innovació amb tres projectes en col·laboració amb altres ciutats i empreses, de manera que es té una mirada que va més enllà de Barcelona.

2. Participació activa en grups de treball europeus o nacionals a través de la xarxa Eurocities en el primer cas i de la Xarxa Espanyola de Ciutats Intel·ligents (RECI) en el segon cas, en relació amb el debat sobre el desplegament de la tecnologia 5G, defensant el paper fonamental de les ciutats com a gestores dels espais urbans on majoritàriament es desplegaran aquestes xarxes.

3. Treball dins l'aliança 5G a Barcelona, una aliança estratègica creada el 2008 entre el sector públic i l'empresa privada per convertir Barcelona en un hub digital obert i neutral de tecnologia 5G líder a Europa que actualment treballa en la validació en un entorn real d'aquesta nova tecnologia.

A continuació, posa de manifest que, per finançar aquests projectes, es volen aprofitar totes les oportunitats que presenten les convocatòries impulsades per l'Estat i per Europa per a la implementació de serveis de valor afegit, com ara la segona convocatòria de concessió de subvencions per al desenvolupament de projectes pilot 5G impulsada per Red.es, on un consorci d'empreses catalanes amb el suport de l'Ajuntament va aconseguir un finançament important, o els fons Next Generation de la Unió Europea, una gran oportunitat per transformar el model econòmic cap a una economia més verda i més digitalitzada per sortir de la pandèmia reforçats i on també es presentarà una proposta relacionada amb el 5G a Barcelona.

Conclou que es tracta que Barcelona entri de forma ordenada -subratlla «de forma ordenada»- en una nova realitat que expandeix el significat de les infraestructures urbanes enteses com a sistemes de suport per al desenvolupament i funcionament de les activitats indispensables en l'organització estructural de la ciutat i de les seves empreses. La disponibilitat d'infraestructures digitals avançades és, per tant, un factor clau per atraure talent i inversió a Barcelona i està contribuint a l'activació de vectors de creixement econòmic i social, així com a consolidar la ciutat -això també és important- com un dels principals hubs digitals europeus. El 5G, en definitiva, com ha dit, és una oportunitat per a Barcelona i per això s'hi està treballant i s'hi vol continuar treballant, amb el convenciment que pot ser una peça clau per a una reactivació econòmica que no deixi ningú enrere. Així, es treballa de forma clara per una transició digital justa, i el 5G n'és una peça clau.

El Sr. Sierra agraeix els vots favorables i que, un cop més, el Plenari hagi aconseguit la unanimitat, i celebra que aquesta àrea sigui responsabilitat del Grup Municipal del PSC i no del Grup Municipal de BC, ja que, en relació amb qüestions d'innovació i 5G, creu més en el binomi Collboni-Sánchez que no pas en el binomi Colau-Iglesias, entre altres motius, perquè la implantació de tots aquests sistemes és competència del Govern d'Espanya i cap ajuntament no es pot negar al fet que hi hagi aquest tipus d'infraestructures que tan bons resultats està donant i que tant està beneficiant l'economia i el desenvolupament tecnològic. Per això, el Grup Municipal de Cs celebra la bona sintonia amb el Govern d'Espanya i que se sigui capaç d'atreure les xarxes i les inversions que necessita la implantació del 5G.

Tot seguit, diu al Sr. Puig que, com ha pogut comprovar, la proposició no era tan blanca com ell pensava, ja que la tecnologia 5G no és una obvietat i cal apostar-hi realment: tots els grups polítics s'hi han d'esforçar al màxim, perquè, per exemple, tothom presumeix de smart city però continuem viatjant en metro exactament igual que fa gairebé cent anys: a Barcelona, ciutat que vol ser capital del 5G i de la smart city, es continua viatjant al metro amb un trosset de cartró, igual que quan es va inaugurar el 1924.

Per acabar, subratlla que cal l'esforç de tothom, també de la Generalitat i de la resta d'administracions i de l'Àrea Metropolitana, per implicar-se en un projecte que sigui beneficiós per a tothom.

El Sr. Puig insisteix que és impossible votar en contra d'aquesta proposició, perquè no hi ha cap grup que estigui en contra de millorar la connectivitat i les comunicacions de Barcelona, i manifesta sorpresa pel fet que alguns grups, entre els quals hi ha el grup proponent, que pensa que els diners sempre estan millor a la butxaca del contribuent, aplaudeixin la intervenció de la Sra. Bonet, que ha anat molt més enllà del que diu la proposició: mentre que la proposició únicament diu que cal estar amb les empreses que s'estan ocupant del desplegament d'aquestes xarxes, la Sra. Bonet ha dit que l'Ajuntament s'implica en el desenvolupament d'aquestes xarxes, cosa que forma més part de l'esperit i de la filosofia del pressupost que tot just s'ha aprovat que no de les intervencions dels que hi han votat en contra.

Dit això, repeteix que el Grup Municipal d'ERC, que està a favor del 5G i la millora de la connectivitat de la ciutat, vota a favor de la proposició.

La Sra. Vila comenta que, si bé el Grup Municipal de JxCat no nega les bones intencions del Govern, fa dos anys que el 5G és a Barcelona i no tenen coneixement de cap projecte que hagi impulsat el Govern municipal (la Sra. Bonet tampoc no ho ha explicat).

Dit això, assenyala que aquest grup comparteix que el 5G i tot el que hi ha al voltant del mòbil és una oportunitat, sobretot en aquests moments de crisi econòmica, i la ciutat ha de fer els deures i apostar per aquest sector de manera decidida. Cal lideratge i això és el que aquest grup demana al Govern municipal: lideratge perquè incorpori decididament a l'agenda de la ciutat les qüestions del 5G. El Grup Municipal de JxCat espera veure aviat alguns dels resultats dels projectes esmentats per la Sra. Bonet.

La Sra. Bonet comenta que al principi de la intervenció de la Sra. Vila li ha semblat que deia que ella no havia parlat de projectes, però després ha dit que espera veure resultats dels projectes que ha esmentat, de manera que entén que sí que l'ha escoltat.

El Sr. Sierra agraeix els vots favorables i posa de manifest, ell que ha parlat del metro de Barcelona, que la primera línia totalment automàtica de metro a Espanya s'ha posat en marxa en aquesta ciutat.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició / declaració de grup.

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/1574) El Plenari del Consell Municipal acorda instar el Govern Municipal a desenvolupar, en el termini de 6 mesos, accions estratègiques en l'àmbit econòmic i d'emprenedoria, d'innovació i talent per reforçar la Marca Barcelona i millorar-ne el seu posicionament associant-la a valors positius com l'esperit emprenedor, la responsabilitat, l'excel·lència, la innovació, el talent i la creativitat impulsant una Barcelona global que permeti al teixit econòmic de la ciutat aprofitar-se del prestigi de la Marca Barcelona i obtenir-ne un bon rendiment.

El Sr. Bou comenta que queden molt lluny els temps en què la Barcelona «gris i de províncies» va fer un salt espectacular per situar-se entre les grans ciutats del món, un salt que es va forjar a l'abric de les grans obres urbanístiques que es van fer per als Jocs Olímpics de 1992 i van cristal·litzar en una idea de Barcelona com a ciutat de disseny, moderna i cosmopolita. Posteriorment, aquell desenvolupament es va sustentar en el turisme que des d'aleshores ha portat a la ciutat milers de persones interessades en ella, i s'ha creat una indústria de turisme, hostaleria i restauració que avui representa el 17% del PIB i més del 8% de l'ocupació.

Tot seguit, assenyala que no només els efectes derivats de la COVID-19 obliguen a repensar Barcelona com a idea, sinó que també les noves exigències en tots els àmbits, des de la creació cultural fins a la mobilitat derivada de l'aveng de les noves tecnologies, obliguen a fer un esforç d'adaptació per al qual Barcelona està preparada. Així, la ciutat s'ha de reinventar, però sense abandonar els valors que van propiciar el gran canvi del 1992: el disseny, la innovació i el repte de la modernitat o la creativitat, que han de fonamentar les noves aspiracions de Barcelona, que ha de ser la ciutat dels ciutadans.

Aclareix que el turisme ha de continuar sent un dels pilars de l'economia de Barcelona, i que quan parlen de millorar la marca Barcelona no es refereixen a una campanya per millorar el coneixement de Barcelona a l'exterior, que la ciutat no necessita, sinó al fet d'estar lligada a la creativitat i la innovació en tots els camps de les arts, la cultura, la ciència i la innovació tecnològica.

Afegeix que promocionar la marca Barcelona no és ni un eslògan ni un relat buit, sinó una orientació que ha de servir per a tota una nova generació. Si han passat trenta anys des que es va començar a generar la nova Barcelona, ara cal promoure les noves bases per a la Barcelona del 2050, ja que si la potenciació de la marca Barcelona, la innovació i l'atracció de

talent no van lligades a un canvi de discurs i d'orientació, es quedaran en un mer eslògan o un simple relat mancat de qualsevol suport intel·lectual que no sigui motor o factor de canvi.

Per això, el Grup Municipal del PP proposa un seguit d'accions estratègiques que serveixin de base per a una nova definició d'objectius de la marca Barcelona, algunes de les quals són:

En l'àmbit jurídic, definició del marc de col·laboració publicoprivada. Si es vol atreure talent, inversió i innovació cal que les regles del joc estiguin clares, i si hi ha una cosa en què la majoria de les persones i institucions que pensen en la Barcelona del futur coincideixen és que l'impuls de la ciutat només vindrà d'aquesta col·laboració. Cal algun instrument jurídic que serveixi a aquest fi. D'altra banda, cal materialitzar l'estatut de l'emprenedor, perquè l'empresari sàpiga des del primer moment quina carta de serveis pot oferir-li Barcelona perquè desenvolupi els seus productes i les seves aptituds.

En l'àmbit institucional, més presència a l'exterior, particularment a Europa, en tots els fòrums i institucions que puguin ser interessants per desenvolupar els fins que es persegueixen. És paradoxal que Barcelona, un dels grans pols de desenvolupament europeu, no hagi tingut més presència i més activitats en aquests fòrums europeus.

En l'àmbit de la mobilitat, les indústries de la nova circulació ja estan condicionant la mobilitat dels ciutadans i de les mercaderies. És paradoxal que vulguin innovar i assenyalin les noves formes de mobilitat com un camp de projecció de la marca Barcelona quan ni tan sols són capaços de suscitar uns acords mínims pel que fa a la mobilitat de la ciutat. Demana a l'alcaldeessa que per fi capitanegi aquest debat.

En l'àmbit de la ciència i la tecnologia, fa dos mesos el Govern va presentar el Pla de ciència, un pla limitat, ja que no és el mateix la ciència com a nou paradigma econòmic que fer difusió de la ciència, encara que totes dues coses siguin positives, i era un pla de cultura per a la ciència, no un pla per a la ciència. Així, cal ampliar-lo per fixar uns fins més ambiciosos que permetin una nova economia amb un alt component tecnològic i d'altíssim valor afegit. D'altra banda, cal crear un verdader comissionat de ciència i tecnologia, que excedeix la missió de l'actual comissionat d'innovació digital i de la sisena tinença d'alcaldeia, que ja s'ocupa de matèries tan importants com la cultura o l'educació.

En l'àmbit de la cultura, és inajornable que el Govern presenti un gran pla de cultura amb l'horitzó posat en el 2050 amb la idea bàsica que l'Administració, a més de gestora, ha de ser promotora.

El Sr. Castellana indica que el Grup Municipal d'ERC vota a favor de la proposició, el text de la qual té un punt de genèric que el Sr. Bou en la seva intervenció ha dotat d'una mica més de contingut i de concreció.

Dit això, indica que, evidentment, tots els grups volen una Barcelona de talent, d'innovació, d'excel·lència i de creativitat -si algú no la volgués, aniria molt equivocada-, i la qüestió és com es fa això, i aquí probablement sí que hi hauria algunes discrepàncies de model.

Es mostra totalment d'acord que el model de Barcelona és clarament talent, innovació, ciència, cultura, indústria, comerç i turisme, i observa que, respecte al turisme, s'ha perdut capacitat, no Barcelona municipi, sinó la regió metropolitana industrial, i s'ha passat cada cop

més als serveis, cosa que els hauria de preocupar -haurien de garantir que en un futur això no fos així-, però cal fer una reflexió important sobre el turisme: no es pot tornar al turisme de quantitat, de com més millor, sinó que cal aconseguir un model turístic que aporti valor afegit i que es pugui compaginar amb la vida a la ciutat, amb la vida dels veïns i les veïnes i els serveis que necessiten. Assenyala que en aquest sentit hi ha una oportunitat.

Tot seguit, comenta que sempre es parla del Pla Marshall i ara n'hi ha dos amb volum que cal poder aprofitar, els fons Next Generation. En aquest sentit, cal exigir una gestió propera a la ciutat, des de Catalunya i des de la ciutat, perquè els projectes pensats en clau barcelonina, metropolitana i nacional puguin arribar a bon port.

Tornant al turisme, coincideix que Barcelona és moltes més coses que turisme i, de fet, principalment ha de ser moltes més coses que no pas turisme.

D'altra banda, observa que Barcelona no és només marca econòmica, sinó que és també marca de lideratge social, líder en la defensa dels drets humans i socials, líder a reclamar el «no a la guerra» el 2003 i en moltes manifestacions que hi ha hagut els darrers anys a la ciutat. Per tant, és moderna també en el pensament.

En darrer lloc, respecte a la relació publicoprivada, manifesta l'opinió del Grup Municipal d'ERC que el que cal és un lideratge públic perquè els recursos privats es destinin a l'interès general, com han proposat amb el fons de sostenibilitat i amb altres iniciatives. Subratlla que el model de col·laboració publicoprivada no pot ser com els Castor o les autopistes de Madrid, sinó un model de lideratge públic perquè els recursos privats també se sumin a l'interès general i a l'interès de la ciutadania, que és el més important.

El Sr. Mascarell vota a favor de la proposició en nom del Grup Municipal de JxCat, que entén que és difícil no fer-ho, atès que el plantejament és molt genèric, i el Sr. Bou ha emprat un conjunt de conceptes fonamentals, no només per a la Barcelona del futur, sinó que també han estat molt importants en la Barcelona del passat. Així, proposa vincular la marca Barcelona a un conjunt de valors (innovació, talent, esperit emprenedor, responsabilitat, excel·lència), que d'una manera o d'una altra configuren Barcelona. Si a això s'afegeix l'esforç de la gent i la diversitat de la gent que fa tot això a Barcelona, s'obté el que ha estat el model que ha donat èxit a la ciutat al llarg del temps.

D'altra banda, assenyala que Barcelona, quan ha tingut èxit, ha estat un conjunt de valors amb un projecte d'urbanisme estratègic -no tàctic- i amb un projecte de gestió publicoprivada que amb preeminència pública dona paper al món privat, una estratègia cooperativa d'internacionalització, és a dir, de presència en el món amb aquests valors propis, i una ciutat més participada, més lliure i més social, on totes les accions van en la mateixa direcció; tothom a favor d'una ciutat més justa, més participada i més democràtica. Afirmar que tots aquests elements són els que hi ha darrere dels conceptes que avui posa sobre la taula el grup proposant.

A continuació, exposa que, després d'uns anys amb fòbia al turisme i enemistat amb el caràcter business friendly de la ciutat, ara hi ha un turisme tàctic banalitzat amb poca claredat a l'hora d'afrontar la crisi pandèmica i una molt escassa ambició de la marca amb relació a aquests valors, mentre que se subordina a la idea de Barcelona cocapital de l'Estat.

Afirma que totes aquestes qüestions no ajuden i, darrere d'aquest conjunt de coses que han anat succeint, la marca Barcelona ha anat decreixent. En aquest context, el Grup Municipal de JxCat està d'acord que és fonamental reinventar-la, tal com ha dit moltes vegades, a partir d'aquests valors i a partir d'un conjunt de projectes estratègics de suport al talent, d'innovació com a actitud col·lectiva, d'emprenedoria, de compromís ètic, de responsabilitat compartida, de definició d'un ideal de ciutat que tothom pugui compartir: tot aquest conjunt d'idees són les que proporcionaran el valor necessari per desplegar la ciutat futura, i aquí sempre trobaran aquest grup.

El Sr. Sierra puntualitza que la marca Barcelona com a tal no existeix: es pot guanyar un contenciós Barcelona-Eurovegas i es pot treure tant de pit com es vulgui, però la marca Barcelona no deixa de ser un reflex del que és Barcelona, i la marca Barcelona ja existia i era una marca de prestigi, un model a seguir. El model Barcelona era la mateixa marca Barcelona, però això s'ha anat empobrint des del 2010, perquè la ciutat ha patit molt la darrera dècada. D'una banda, a partir de 2015, quan la Sra. Colau va entrar a governar la ciutat, ha patit un augment de la inseguretat com cap altra ciutat d'Espanya. D'altra banda, Barcelona és una ciutat turismofòbica, amb una alcaldessa que ha fet la guerra al turisme, amb el suport d'un grup radical que va ser aquí el mandat passat. A més, Barcelona ha patit els pitjors efectes d'un procés independentista que ha cremat carrers, ha posat la ciutat en el punt de mira i ha fet que moltes empreses marxessin, no per la intervenció d'un tercer, sinó per la inestabilitat política i la inseguretat jurídica que tot això ha generat a la ciutat, que ha perdut grans inversions com ara la de l'Agència Europea del Medicament, que els governants municipals no van ser capaços de defensar (i a rebre els representants de l'Agència hi va anar un tinent d'alcalde en pantalons curts).

En definitiva, cal recuperar el reflex de la marca Barcelona, que va ser d'èxit i un model a seguir, un model de fer política. Per això, el Grup Municipal de Cs vota a favor de la proposició.

Conclou que cal apostar pel que implica la marca Barcelona i per propostes com aquesta que tot just s'aprova, però tenint en compte la perspectiva i el que significa la marca Barcelona, que va existir en un moment determinat, quan hi havia un model de col·laboració publicoprivada, d'apostar per les noves tecnologies i de posar Barcelona al món com a referent en molts sentits. Respecte d'això, comenta que els que tenen amics que viuen a l'estranger han vist com aquests han passat d'envejar la ciutat a preguntar-los si tothom està bé i si tot està bé per Barcelona, una vergonya que cal solucionar immediatament.

La Sra. Parera indica que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor d'aquesta proposició, que planteja associar el nom de Barcelona als valors de responsabilitat, excel·lència, innovació, talent, creativitat i esperit emprenedor, i comenta que ella n'hi afegiria dos més: la cultura de l'esforç i la cultura del fracàs, que aporta un gran aprenentatge (tothom que ha emprès algun cop a la vida ha fracassat i s'ha tornat a aixecar).

Tot seguit, subratlla que cal una administració còmplice i no pas una administració que desincentivi l'exploració del talent o les iniciatives, i cal enviar un missatge als joves i als no tan joves que es volen reinventar -molta gent s'haurà de reinventar amb aquesta crisi econòmica-, a tots aquells que tenen inquietuds i idees, per dir-los que a Barcelona poden explorar-les i no cal que marxin, amb la qual cosa també s'envia un missatge molt important

a l'exterior, que Barcelona és una ciutat d'oportunitats, ja que també cal atreure talent de fora i atreure visitants de fora (Barcelona és una ciutat de serveis i necessita també el turisme).

Insisteix que aquests són els missatges que cal enviar tant als ciutadans de Barcelona com a aquells que estan pensant a visitar la ciutat o a venir a treballar, a estudiar o a passar una temporada.

Per acabar, posa en valor el paper de Barcelona Activa, que duu a terme una gran tasca atraient talent i impulsant l'emprenedoria i la creació d'empreses, i demana a l'Ajuntament que encara doni més suport a l'activitat que està desenvolupant Barcelona Activa precisament per contribuir a millorar la marca Barcelona.

El Sr. Collboni agraeix la proposició i manifesta l'opinió que el fet que el Sr. Bou n'hagi explicat amb detall el contingut i que tots els grups municipals hi hagin donat suport -el Govern també hi vota a favor- demostra la fortalesa de la idea de la marca Barcelona, una marca que és propietat dels ciutadans i les ciutadanes de Barcelona i que no només ha estat construïda des dels Jocs del 92, sinó que segurament es va començar a construir amb les exposicions universals de 1888, quan es va començar a configurar una projecció d'una Barcelona que volia ser una ciutat internacional i que avui és una ciutat global que encarna un seguit de valors. Per això, el més important quan es parla de fer marca Barcelona és posar l'atenció en allò que es fa a la ciutat en termes de projecció internacional, en el fet que allò que fan els que ajuden a fer la marca Barcelona vagi orientat als valors de consens de la marca. Així, la marca Barcelona és una marca compartida amb els que fan projecció internacional, des de clubs esportius fins a institucions culturals, passant pel món de la recerca, la indústria turística o l'economia del visitant, com és el cas de Fira de Barcelona.

Dit això, posa de manifest que actualment el sector públic té dificultats jurídiques per gestionar el seu nom, i des de fa anys hi ha una batalla legal que els representants dels ciutadans i les ciutadanes de Barcelona, els legítims propietaris de la marca Barcelona, continuaran fent per gestionar i defensar el bon nom de la ciutat de manera concertada i coordinada amb el sector privat, que ajuda, enriqueix i potencia la marca Barcelona. Per això hi ha un Pla de marca Barcelona ja aprovat des del passat mandat i un equip a Barcelona Activa i a Promoció de ciutat que s'encarrega d'aquesta gestió amb un equip especialitzat.

A continuació, assenyala que durant la crisi de la pandèmia no s'han hagut de parar màquines, però sí s'han hagut d'afluixar moltes de les activitats exteriors que hi havia previstes de presència de Barcelona a molts fòrums internacionals, i la feina s'ha centrat a monitoritzar la reputació de la ciutat en aquestes circumstàncies. S'ha comprovat -s'ampliarà aquesta qüestió quan, en compliment d'aquesta resolució, el Govern en parli amb els grups municipals- que la marca Barcelona aguanta bé, la qual cosa és normal, ja que ningú no pot pensar, per exemple, que París deixa de ser París per totes les imatges que s'estan veient els darrers dies. Òbviament, si tens un amic a París i veus les imatges d'aquests dies, li truques per preguntar-li com estan per allà, però ningú no pensa que la imatge de París s'estigui ensorrant.

Admet que hi ha coses que afecten la reputació internacional, però insisteix que en temes reputacionals Barcelona està bé i està aguantant bé les batzegades de tota mena que ha patit

els darrers temps. Afegeix que es continuarà fent el monitoratge de la reputació de la ciutat, i l'estratègia de marca de ciutat se sumarà a la reactivació de Barcelona. Respecte d'això, indica que tothom (Fira de Barcelona, Turisme de Barcelona, clubs esportius, entitats culturals amb projecció internacional, etc.) està preparant els seus propis plans de reactivació, amb els quals es vol que la nova projecció internacional de la ciutat ajudi a fer una cosa important, ja que el món et percep en funció de com t'expliques i com et veuen, i et retorna el que percep que ets.

Comenta que cal començar dient que Barcelona és una ciutat segura des del punt de vista sanitari, i per exemple en relació amb el turisme, assenyala que si s'explica d'una forma determinada la ciutat, la seva oferta cultural, gastronòmica, d'oci, etc., hi haurà un determinat tipus de turisme, mentre que si les imatges i les projeccions que fan no només l'Ajuntament o les institucions, sinó també les empreses, en són unes altres, vindrà un altre tipus de turisme.

El mateix passa amb les inversions: si els inversors internacionals veuen que Barcelona és una ciutat productiva i creativa que atrau talent i dona oportunitats i on és fàcil tenir activitat econòmica, hi haurà un determinat tipus d'inversió que serà productiva, positiva, mentre que si s'explica un altre tipus d'economia o un altre tipus d'oportunitats al món, vindrà un altre tipus d'inversió.

Per acabar, subratlla que l'estratègia d'explicació internacional ha de ser sistèmica, hi ha de contribuir tothom alhora, des de l'estand que es posa en una fira fins al videoclip que es fa per promocionar la ciutat.

El Sr. Bou dona les gràcies al Sr. Castellana i li diu que ho faran junts; al Sr. Mascarell també li diu que ho faran junts i afegeix que val la pena; al Sr. Sierra li dona les gràcies i li diu que la marca Barcelona es teixirà amb la unitat -per això són aquí-, i dona les gràcies al tinent d'alcalde per les seves paraules, i a la Sra. Parera.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició / declaració de grup.

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

3. (M1923/1578) El Plenari del Consell Municipal acorda Instar el govern municipal a reservar un percentatge significatiu del finançament europeu que captarà i gestionarà en els propers exercicis, especialment del Fons Next Generation EU, per a projectes adreçats a millorar tant les infraestructures físiques com digitals del sistema educatiu, des de l'etapa 0 - 3 fins a la formació professional, i a vetllar perquè aquests fons permetin una reforma i millora del sistema educatiu que inclogui l'ensenyament concertat.

La Sra. Parera agraeix la transacció feta amb el Govern, que el Grup Municipal de BxCanvi va considerar que millorava el text inicial, de manera que no va dubtar a acceptar-la.

Dit això, comenta que una de les conseqüències més terribles de la pandèmia -entén que hi estaran d'acord- serà el retrocés educatiu. Els estudis ja diuen que el confinament ha provocat pèrdues en l'aprenentatge equivalents a tres o quatre mesos acadèmics amb relació als estàndards adquirits en generacions anteriors, una dada summament preocupant. A més, podria ser -tant de bo que no- que després del Nadal les escoles haguessin de tornar a

tancar. D'altra banda, els estudis nacionals i internacionals posen de manifest que Espanya se situa molt per darrere de la mitjana dels països de l'OCDE en matèria d'aprenentatges.

Per sort, les comunitats autònomes i les entitats locals tindran l'oportunitat de participar activament en la proposta, la gestió i el desenvolupament dels projectes finançats per la Unió Europea en el marc de la recuperació, transformació i resiliència del Govern de l'Estat, i aquí s'obre una gran oportunitat per captar una part d'aquests fons europeus. Amb aquesta proposició, el Grup Municipal de BxCanvi demana que es treballi per obtenir un percentatge d'aquests fons europeus per destinar-los a projectes que permetin donar resposta als reptes actuals i de futur de l'ensenyament, amb reformes que tinguin un impacte transformador en tot el sistema educatiu -també en l'escola concertada, que massa sovint queda exclosa- en el llarg termini.

Aquest grup entén que tots els grups municipals volen un millor sistema educatiu i que, per tant, és important que treballin conjuntament en projectes i programes que permetin obtenir aquests fons i que ajudin a fer la transformació que tant es necessita.

Subratlla que el primer que cal és corregir l'impacte de la pandèmia -els alumnes han perdut tot un trimestre, la universitat s'està fent a distància i hi ha classes confinades cada x temps en què s'ha de fer un seguiment a distància, que en alguns edats és molt complicat de fer-, i aportar millores en les infraestructures dels centres escolars per fer-les més eficients. Observa que en la negociació dels pressupostos se n'ha parlat, i s'hi han inclòs partides importants per fer aquestes millores. D'altra banda, cal millorar també les infraestructures digitals per a l'ensenyament per poder fer front a futurs confinaments: les escoles i els mestres han d'estar preparats per trencar la bretxa digital que s'ha evidenciat de sobte amb un estat d'alarma que s'ha hagut de decretar a correuita. Respecte d'això, remarca que cal treballar sobretot en la formació i la capacitat del personal docent.

En darrer lloc, subratlla que cal intentar reduir l'abandonament i millorar els resultats en els aprenentatges, cosa que, a parer seu, es pot aconseguir a través d'uns bons programes amb aquests fons europeus. Per això aquest grup presenta aquesta proposició, que espera que rebí el suport de tots els grups.

La Sra. Sendra comenta que ara hauria de dir amb simpatia allò de «benvinguda, madame Marshall», ja que el Grup Municipal de BxCanvi planteja una proposta que és una mica una barreja de tres propostes que el Grup Municipal d'ERC ha fet els darrers sis mesos.

En primer lloc, al juny va presentar una proposta perquè l'Ajuntament corregís la bretxa digital, que, tal com va denunciar aquest grup, deixava fora del sistema 12.000 famílies amb nens. Davant d'això, demanava accés gratuït a la xarxa, equipaments per poder tenir accés a l'educació i una aposta clara de la Mobile World Capital perquè deixés un llegat a la ciutat amb relació a l'equitat i a la innovació digital del sistema educatiu.

En segon lloc, en la negociació de pressupostos aquest grup va posar 25 milions per millorar els equipaments educatius de la ciutat.

En tercer lloc, fa just un mes va presentar una proposta de pacte per l'educació, un compromís per l'educació, que anava justament en aquesta línia. Així, la seva intervenció

demanava un paper actiu de l'Ajuntament en els programes del Next Generation, no només perquè calen molts recursos per fer un projecte a deu anys vista que canviï l'estructura i el sistema educatiu des de l'etapa 0-3 fins a l'FP i majors de 16 anys, sinó també perquè en aquest moment l'educació és el pilar que ha de permetre aquest canvi, aquesta transformació i aquest lideratge que està demanant Europa: sense educació no hi haurà aquest canvi.

La sorprèn que justament BxCanvi, que va votar en contra d'aquella proposició, ara en presenti una de pràcticament idèntica. En qualsevol cas, el pacte tira endavant, els grups que el van signar hi estan treballant, i en aquest moment hi ha l'important repte de definir les prioritats de canvi del sistema educatiu, entre les quals hi ha la universalització de l'etapa 0-3, la reconversió de l'FP o l'aposta per les zones vulnerables i amb dèficits socials, econòmics i educatius de la ciutat, que necessiten dignificació de patis i d'espais, així com inversió en innovació, un gran projecte a deu anys que requerirà molts recursos, que no només s'han d'obtenir amb un pacte entre la Generalitat i l'Ajuntament, que són responsables d'aquest canvi, sinó que també caldrà obtenir d'Europa.

Pels motius exposats, el Grup Municipal d'ERC vota a favor de la proposició. Repeteix que la sorprèn el vot contrari del Grup Municipal de BxCanvi de fa un mes, però li dona la benvinguda al compromís amb l'educació -el Grup Municipal d'ERC sempre ha tingut aquest compromís i, sobretot, el compromís amb el fet que l'educació sigui el motor de canvi de la ciutat.

La Sra. Munté posa de manifest que els fons europeus obren una finestra d'oportunitat que tant el Govern de la Generalitat com els ajuntaments i altres ens supralocals estan aprofitant, i hi ha un seguit d'instruments que defineixen les característiques dels projectes que poden ser finançats. En aquest sentit, el pla que ha aprovat el Govern de la Generalitat recull fins a 20 grans projectes per donar una resposta transversal a la crisi derivada de la COVID-19 i fixa l'estratègia per a la reconstrucció del país per als propers anys. Així, incorpora tant actuacions estratègiques com un conjunt d'accions concretes destinades al món educatiu, que parlen de la recerca i el foment de la innovació, de l'excel·lència del sistema universitari i de garantir el dret subjectiu de l'ocupabilitat de les persones. També l'Ajuntament ha presentat una estratègia per escollir els projectes que optaran als fons europeus del Next Generation i que coincideix en la necessitat d'avançar en innovació i coneixement, així com en l'eliminació de la bretxa digital, i també aposta pels ensenyaments postobligatoris, en aquest cas la formació professional.

A continuació, explica que el Grup Municipal de JxCat troba molt més acurada la redacció final de la proposició transaccionada amb el Govern municipal que la redacció inicial, atès que parla d'elaborar i presentar un percentatge significatiu de projectes europeus amb l'objectiu d'assolir la igualtat d'oportunitats. De fet, l'objectiu fonamental és definir projectes que vagin en aquesta línia.

Aquest grup comparteix absolutament la preocupació pels efectes que té la crisi provocada per la COVID-19 en el món educatiu i en el mercat laboral, així com pel que fa a l'ocupabilitat present i futura d'infants i joves, i també comparteix la necessitat de fer front a la situació amb el consens de les estratègies i amb els màxims recursos que s'hi puguin destinar, que han d'arribar al conjunt de centres sostinguts amb fons públics.

Conclou que la prioritat és sortir de la crisi, fomentar l'ocupabilitat i eliminar les barreres relacionades amb la bretxa digital, i per això el Grup Municipal de JxCat vota a favor de la proposició.

La Sra. Barceló expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs, que entén que les tres administracions que han de treballar per l'educació (Govern central, Generalitat i Ajuntament) suspenen en aquest àmbit, perquè no han estat capaces de fer un pacte d'educació que miri cap a una generació i no únicament cap a una legislatura. N'és un exemple la Llei Celaá, que ataca el castellà, les famílies, els centres d'educació especial i l'educació concertada, de la qual es parla en aquesta proposició.

Dit això, subratlla que els ajuts procedents dels fons europeus han d'ajudar a pal·liar unes desigualtats que ja existien abans de la pandèmia -de vegades sembla que tot sigui a causa de la pandèmia, però en matèria educativa ja hi havia molts temes pendents, per exemple la lluita contra les desigualtats-, i comenta que la Unió Europea té com a objectiu la transformació digital.

A continuació, qualifica d'estrany que hagi hagut de venir una pandèmia perquè el Consorci d'Educació s'adoni de la bretxa digital, que fa que molts alumnes no puguin connectar-se telemàticament quan les classes no poden ser presencials, i ara ha establert un sistema de préstec per a les famílies que el Grup Municipal de Cs considera que hauria de ser permanent perquè aquests alumnes puguin fer els seus treballs i les seves recerques a través de recursos telemàtics. Remarca que un altre tema molt pendent que caldria incloure en la transformació digital és la capacitació digital docent.

Tot seguit, observa que, mentre que aquesta proposta inclou els centres concertats, el pacte per l'educació que proposava el Grup Municipal d'ERC s'oblidava d'incloure'ls, quan si algú garanteix l'escolarització en l'etapa 0-3 en aquest país són ells. Subratlla que ja n'hi ha prou de posar obstacles a aquests centres, que fan la feina que l'Administració pública no fa i que aquest grup coincideix que també s'han d'incloure en aquests fons europeus.

En darrer lloc, en relació amb l'esmena introduïda pel Govern, fa èmfasi en la importància de l'aprenentatge d'habilitats, que fan de pont entre l'educació i el fet de poder trobar feina, i afegeix que per arribar a aquest punt també és molt important la col·laboració publicoprivada, una col·laboració a la qual de vegades sembla que el Govern municipal hi tingui «al·lèrgia», una al·lèrgia que ha de superar, perquè si es vol coordinar educació amb feina, aquesta col·laboració és clau.

El Sr. Ramírez expressa el vot favorable del Grup Municipal del PP, que considera molt encertat destinar aquests fons europeus i els nous fons Next Generation de la Unió Europea a projectes per millorar l'educació en tots els seus àmbits, però molt concretament per millorar el sistema educatiu, inclòs l'ensenyament concertat, sovint oblidat en les polítiques públiques tant de l'Ajuntament com de la Generalitat.

Dit això, recorda que a l'octubre el Govern espanyol va publicar el Pla de recuperació, transformació i resiliència, en el qual s'establien les directrius per guiar l'execució d'aquests fons europeus, si bé el pla definitiu es presentarà a l'abril de 2021 com un annex al Programa nacional de reformes i la Comissió Europea haurà d'avaluar les propostes presentades. D'altra

banda, les entitats locals i els ajuntaments tindran una participació molt activa tant en la proposta per al desenvolupament d'aquests projectes com a l'hora de presentar els projectes perquè siguin finançats pel Pla nacional de recuperació i de resiliència, per fer front a una situació que no és nova, ja que abans del coronavirus a Catalunya ja es començaven a evidenciar les necessitats i les mancances del sistema educatiu respecte a l'ús dels recursos digitals a centres educatius i a les llars més vulnerables. Observa que això no és quelcom residual, sinó que se situa al centre de totes les desigualtats tant socials com educatives.

En el cas de Barcelona, tot això es tradueix en la necessitat de fer front a les evidències reals que el Govern municipal no vol assumir: en primer lloc, que cada any hi ha més de 3.000 nens que es queden sense plaça a les escoles bressol públiques de la ciutat i ni es concerten ni es convenien places a les escoles bressol privades, situació que aquest grup ha denunciat nombroses vegades; en segon lloc, que hi ha més d'onze centres a la ciutat en barracons, alguns des de fa més de deu anys, com és el cas de La Maquinista, i altres escoles catalanes fa vint-i-dos anys que estan en barracons; en tercer lloc, que no s'ha donat compliment al Pla d'equipaments educatius 2008-2011 -encara resten centres pendents de construir, sis dels set IES previstos-, i en quart lloc, que cal continuar potenciant la formació professional dual, atès que el model econòmic de Barcelona necessita personal professional tècnic ben format que respongui a les necessitats d'un mercat global i competitiu.

En resum, el Grup Municipal del PP entén que és el moment d'aprofitar aquests fons europeus i fer ús d'aquesta gestió, amb consens i sense sectarisme, per contribuir a la necessària millora del sistema educatiu. Aquest grup defensa un model educatiu que es basi en l'exercici del dret dels pares a escollir lliurement el model educatiu que volen per als fills i que estigui d'acord amb els seus valors i principis, un model educatiu plural i de qualitat que no penalitzi per motius ideològics les opcions educatives legítimes, com és el dret a l'escola concertada, a la qual fa referència aquesta proposició.

La Sra. Bonet agraeix la proposició, que fa referència a un tema crucial per al futur de la ciutat, la bretxa digital, que és una nova capa de desigualtat amb un enorme impacte directe sobre els drets socials, concretament sobre el dret a l'educació de la ciutadania de Barcelona, i limita la capacitat de diversificar l'economia a partir del sector digital. Tot plegat obliga les administracions a treballar-hi de valent.

Atès que la bretxa digital a Barcelona és una qüestió especialment de capacitats, que afecta més la part més fràgil de la societat econòmicament parlant, cal anar al moll de l'os, que significa abordar les desigualtats digitals i el seu impacte en les oportunitats educatives i professionals al llarg de tot el cicle escolar. Aquí els fons europeus hi tenen un paper molt important com a palanca de transformació.

Observa que els fons europeus (ni els de recuperació ni el pressupost ordinari de la Comissió Europea) no atorguen als ajuntaments els recursos perquè en facin un ús discrecional, sinó que els concedeixen a partir de projectes. En aquest sentit, hi ha el reconeixement clar de la Comissió Europea -això és important- que la transformació digital ha de ser una dimensió transversal a tots els projectes finançats amb fons europeus. Per tant, sens dubte la capacitació digital serà un eix central dels projectes que l'Ajuntament presenti per al finançament europeu, tal com van expressar la mateixa alcaldessa i el primer tinent d'alcalde la setmana passada en l'acte de presentació de l'estratègia de fons europeus de l'Ajuntament.

Subratlla que Barcelona necessita un pla ambiciós que combati les desigualtats i generi oportunitats professionals i econòmiques en un escenari que és absolutament digital i ho serà més encara, i això implica afrontar el repte de reduir la bretxa digital educativa, acompanyant les famílies en la transició a entorns educatius en línia. Cal avançar en l'alfabetització i la capacitació digitals entenent que les competències tecnològiques han de ser part central del que s'aprèn a les escoles, i fomentar el talent digital a partir de l'upskilling i el reskilling professional. Això significa generar noves oportunitats laborals ensenyant a codificar, a fer desenvolupament web i a entendre i a explicar grans volums de dades, entre moltes altres coses.

Per sort, a Barcelona no es parteix de zero, i des de l'agost s'està aplicant un pla de xoc per a la inclusió social que dona resposta a les necessitats socials més immediates generades pel confinament provocat per la pandèmia, un pla de xoc que aborda també les desigualtats educatives fruit de la bretxa digital. En aquest sentit, diumenge es va anunciar la posada en marxa del programa pilot FADes, amb el qual es facilita assessorament i acompanyament personalitzat a les famílies afectades per la bretxa digital educativa a través d'un sistema de monitoratge. Aquest programa, que s'ha dissenyat en col·laboració amb el Consorci d'Educació i la comunitat educativa, és una primera prova pilot que es vol que tingui continuïtat.

D'altra banda, la setmana passada es va anunciar la posada en marxa del Campus 42 Barcelona, una escola gratuïta que capacitarà futurs professionals del sector digital seguint un model pedagògic pioner.

No obstant aquestes mesures, el Govern municipal és conscient que cal anar més enllà, que no n'hi ha prou amb afrontar la conjuntura actual i que cal generar polítiques públiques de capacitació digital estructurals, capaces de dotar l'alumnat de Barcelona de les eines necessàries per afrontar amb èxit els reptes de l'era digital.

El Govern municipal està convençut que Barcelona compta amb la base i la voluntat necessàries com a ciutat perquè els fons europeus siguin clarament la palanca que necessita la ciutat per a una transformació digital justa, i comparteix l'aposta pels projectes en l'àmbit de l'educació, que és fonamental. Per tant, agraeix la proposició i hi vota a favor.

La Sra. Parera agraeix el suport de tots els grups i comenta que el Grup Municipal de BxCanvi sempre està obert a les millores i a les transaccions en totes les proposicions que presenta, ja que entén que la funció dels grups és millorar, entre tots, els textos que es presenten.

Dit això, assenyala que, sens dubte, les desigualtats digitals suposen desigualtats d'aprenentatge, amb tot el que comporta per al futur, i per això aquest grup va acceptar de bon grat la concreció que feia el Govern a la proposta i en va modificar el text per focalitzar-lo més cap a la lluita contra aquestes desigualtats digitals.

D'altra banda, diu als membres del Grup Municipal d'ERC que benvinguts al reconeixement a l'escola concertada, i observa que aquesta proposició -agraeix que hi hagin votat a favor- no té res a veure amb la seva, que precisament deixava fora l'escola concertada i que es va presentar en un moment en què estaven donant suport a la Llei Celaá, que no es caracteritza precisament per donar suport a la cultura de l'esforç o a la cerca de l'excel·lència acadèmica.

Per acabar, subratlla que cal posar-se a treballar en això perquè estan parlant del futur de Barcelona i del futur dels nens de la ciutat.

La Sra. Sendra respon a la Sra. Parera que el Grup Municipal d'ERC actua amb elegància i amb coherència, a diferència del Grup Municipal de BxCanvi, que és qui va relacionar la proposta d'ERC amb la Llei Celaá, i puntualitza que aquest grup no escollia ningú, sinó que prioritzava el 56% de nens que no tenen accés a l'escola bressol, els 48 centres que estan en situació de vulnerabilitat i una FP que en aquest moment no té sortida i té un alt grau d'abandonament. A més, han fet la taula i el Grup Municipal de BxCanvi no hi és, com tampoc no hi és en el pressupost que s'ha fet per incloure-hi això.

D'altra banda, diu a la Sra. Bonet que la proposta sobre la bretxa digital és del juny i caldria tenir-ne resultats ja.

La Sra. Barceló diu a la Sra. Sendra que la proposició del Grup Municipal d'ERC no tenia present l'escola concertada, i el Grup Municipal de Cs (ella mateixa) li va proposar una esmena per incloure-la en aquest pacte d'educació de ciutat, però va ser rebutjada. Per tant, li dona la benvinguda a donar suport a l'escola concertada, que és la que garanteix l'escolarització en aquest país.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició / declaració de grup amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda instar el govern municipal a elaborar i presentar un percentatge significatiu de projectes europeus, a finançar a través del Fons Next Generation EU i de convocatòries competitives, adreçats a assolir la igualtat d'oportunitats educatives i professionals, des de l'etapa 0-3 fins a la formació professional, a vetllar perquè aquests fons permetin una reforma i millora transversal del sistema educatiu a través de la reducció de la bretxa digital, l'avenç en l'alfabetització digital i el foment del talent digital a partir de l'up-skilling i el re-skilling professional, i a vetllar perquè els fons permetin una transformació del sistema educatiu que inclogui els centres concertats.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1567) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer. Explicitar el suport a Llei 11/2020, del 18 de setembre, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació de la Llei 18/2007, de la Llei 24/2015 i de la Llei 4/2016, relatives a la protecció del dret a l'habitatge, com a eina essencial en les polítiques d'habitatge de la ciutat de Barcelona per tal de contribuir a garantir l'accés a l'habitatge i a un lloguer més assequible. Segon. Desplegar d'una campanya informativa amb la voluntat de donar a conèixer els drets i deures de la propietat i de les llogateres, l'aplicabilitat de la llei i clarificar dubtes, per tal d'evitar pràctiques abusives. Tercer. Desplegar el règim de control i aplicar el règim sancionador aplicables als supòsits d'incompliment d'aquesta llei a la ciutat de Barcelona tal i com determina la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, tal i com especifica l'article 14, d'aquesta mateixa llei, conjuntament amb la Generalitat de Catalunya. Quart. Iniciar els tràmits per declarar

Barcelona àrea de mercat d'habitatge tens superant la transitorietat de la declaració actual; ja que la llei li atorga un estatus especial respecte els altres municipis, donant-li plenes competències i autonomia per realitzar la declaració, sense intervenció de la Generalitat de Catalunya. Cinquè. Instar a la Generalitat de Catalunya a que inclogui a l'Ajuntament de Barcelona dins la comissió encarregada de fer el seguiment i l'avaluació de les mesures que determina la llei, contemplada en la disposició addicional sisena de la mateixa. Sisè. Elevar les conclusions de la Comissió no permanent d'estudi per a la regulació dels lloguers a la ciutat de Barcelona, a la comissió encarregada de fer el seguiment i l'avaluació de les mesures que determina la llei, als Departaments de Justícia i Territori i Sostenibilitat, a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, i a la Direcció General de Consum; per tal d'adoptar propostes de millora de l'aplicació d'aquesta si s'escau.

La Sra. Baró posa de manifest que, com saben tots els grups presents, a Barcelona hi ha enormes dificultats d'accés a l'habitatge, i exposa un indicador molt gràfic i clarificador: un 43% dels veïns destinen més del 40% dels ingressos a cobrir el cost de l'habitatge, fet que representa un sobre esforç continuat molt per damunt de la mitjana europea, que se situa en un 27%. D'altra banda, Barcelona és la ciutat del país i de l'Estat espanyol amb més habitatges de lloguer: més del 38% del parc és de lloguer, la qual cosa representa aproximadament 260.000 habitatges. Davant d'aquesta realitat, la Llei 11/2020, de 18 de setembre, que regula els preus dels lloguers dels habitatges, és una autèntica bombona d'oxigen cridada a tenir un gran impacte positiu en l'economia de les famílies i en l'accés a l'habitatge de la ciutat. Aquesta regulació és el fruit d'un camí que ha estat llarg i difícil per a tots els actors, diputats i diputades del Parlament, el mateix Govern de la Generalitat i, sobretot, els moviments socials en defensa del dret a l'habitatge, que feia molt de temps que treballaven i reivindicaven una regulació d'aquestes característiques, que han treballat amb discreció, sense fer soroll i sense promeses estèrils.

Observa que, si es mira amb perspectiva, avui es tanca el cercle que es va iniciar amb la primera sessió del mandat del Ple, una sessió extraordinària que es va forçar el juliol de 2019 dedicada a habitatge en què es van demanar dues coses: que s'instés el Govern de la Generalitat a iniciar un tràmit per a un projecte de llei que regulés aquest àmbit, i que es creés una comissió d'estudi a l'Ajuntament que avalués la repercussió que podia tenir una regulació d'aquestes característiques a Barcelona, una proposició que es va aprovar sense cap entusiasme, amb l'abstenció dels grups del Govern i el vot contrari, òbviament, dels grups de la dreta. La comissió, però, es va crear, i, després d'avançar no sense dificultats, ha tingut la gran fortuna de comptar amb les aportacions d'una trentena de ponents provinents d'espais molt diversos en representació d'associacions i de punts de vista molt diversos, gràcies als quals i a les quals ara mateix se sap en quin punt estan altres països, fins on es pot arribar, quins impactes i quins riscos té una regulació d'aquestes característiques i quines mesures d'acompanyament convindria considerar. Per tot això, fa un mes la comissió va aprovar unes conclusions molt realistes allunyades del dogmatisme i que certament poden facilitar l'òptim desplegament de la Llei 11/2020, que casualment es va aprovar al Parlament coincidint amb la recta final de la comissió, unes conclusions que es van aprovar amb el consens unànim dels quatre grups municipals que van tenir el compromís d'escoltar, de debatre i d'argumentar els seus punts de vista al llarg de totes les sessions (els grups municipals de JxCat, BC, PSC i ERC).

Avui es fa un pas més perquè Barcelona avanci en el desplegament d'una llei que protegeix els llogaters dels abusos, que prioritza l'accés a l'habitatge fent un salt d'escala, emmarcant-lo en l'àmbit dels drets humans, i que, tot i posar límits a l'especulació desbocada, també garanteix a la propietat allò que la jurisprudència europea anomena benefici raonable, que facilita precisament el punt d'equilibri per fer compatibles el dret a l'habitatge i el dret a la propietat privada.

Avui, per tant, el Grup Municipal d'ERC demana que l'Ajuntament assumeixi en primera persona un paper actiu, compromès i desacomplexat en el desplegament d'aquesta llei, com ja estan fent altres ciutats de l'àrea metropolitana i com s'està fent arreu del país, començant per iniciar els tràmits per declarar la ciutat àrea de mercat d'habitatge tens, i desplegant algun tipus de campanya informativa que informi de drets i deures propietaris i propietàries i llogaters i llogaters, així com instant a desplegar, conjuntament amb la Generalitat, el règim de control i sancionador, compartint els aprenentatges i les conclusions que s'han acumulat en el marc de la comissió esmentada i participant en primera persona com a membre de ple dret en el comitè de seguiment de la norma que ha de permetre millorar-la, corregir-la i, en tot cas, fer-ne un seguiment.

Per totes aquestes raons, el Grup Municipal d'ERC demana el suport a aquesta proposició.

El Sr. Martí Galbis expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que dona suport a totes les iniciatives que tenen per objectiu garantir el dret a l'habitatge i facilitar-hi l'accés a preus assequibles, i votarà a favor dels plantejaments orientats a defensar i garantir el dret a l'habitatge i el dret a la propietat. Observa, però, que caldrà avançar en el seguiment de la limitació dels preus: durant quant de temps s'ha d'establir i aplicar, com s'analitzen i es corregeixen les externalitats negatives que es puguin derivar de la regulació i com es poden prevenir o frenar elements com ara la pèrdua d'oferta del parc d'habitatge de lloguer, la manca de rehabilitació del parc d'habitatges, les possibles discriminacions de llogaters un cop limitat el preu de lloguer, el pagament en negre de part de la renda, o el desequilibri injust entre el dret a l'habitatge i el dret a la propietat, efectes no desitjats que es produeixen, amb diferents graus, a les ciutats que han implementat mesures i instruments de regulació de preus dels lloguers.

Dit això, comenta que es poden reclamar moltes coses a la Generalitat, però sense oblidar que fa un any que es reclama que es constitueixi a l'Ajuntament la taula de seguiment de la modificació del Pla general metropolità del 30% d'habitatge de protecció oficial. Pregunta al Govern quan pensa convocar els grups a aquesta taula.

A continuació, manifesta l'opinió del Grup Municipal de JxCat que la regulació de preus dels lloguers no solucionarà per si mateixa la problemàtica de l'accés a l'habitatge, i no és honest generalitzar els plantejaments o les solucions; o poden crear falses expectatives i, per tant, han de deixar clar que no és la solució definitiva: només amb una contenció de rendes no s'aconseguirà posar fi definitivament a l'emergència habitacional de Barcelona.

En darrer lloc, assenyala que també han de reclamar al Govern central la seva feina. Respecte d'això, indica que fa unes hores s'ha sabut que el Consell de Ministres ha aprovat, per fi, després de dos mesos, la moratòria de la prohibició dels desnonaments de les famílies vulnerables amb COVID o sense, així com els talls de subministraments energètics a aquestes

famílies. Subratlla que han trigat dos mesos a anunciar-ho i que ara s'ha d'implementar, i comenta que, si al final això es fa amb recursos públics, també compensant o indemnitzant els fons voltors, els bancs i els grans propietaris, el Govern de Madrid n'haurà de donar explicacions.

El Sr. Corbacho subratlla que els problemes de l'habitatge no es poden solucionar únicament amb una llei de dubtosa legalitat constitucional -diverses opinions jurídiques posen en dubte que el règim competencial de la Generalitat sigui suficient per legislar sobre aquesta matèria-, i el problema del lloguer assequible és molt més complex que el que pugui resoldre un decret, per molt que agradin els decrets a algunes formacions polítiques. El que necessita una política que vulgui potenciar l'oferta d'habitatges en lloguer és una aposta decidida per la inversió pública per part de les administracions, especialment de la Generalitat, que només dedica el 0,7% del pressupost a habitatge, és a dir, 25 euros per habitant, mentre que Madrid n'hi dedica 50 i Andalusia, 38, i el País Basc hi dedica molts més recursos. En el rànquing de les comunitats autònomes, Catalunya se situa en el número 15, només per davant de Castella - la Manxa i Castellà i Lleó, i continua amb el vell model que consisteix a dedicar sòl públic i recursos a fer habitatges de protecció, de manera que s'aposta per la propietat individual en lloc de dedicar tot el sòl públic a fer habitatges de lloguer.

Subratlla que, com ha dit el Grup Municipal de Cs en nombroses ocasions, la política d'habitatge no es pot circumscriure només a la ciutat de Barcelona, sinó que cal una política decidida a l'àrea metropolitana, per a la qual cal que el Govern de la ciutat lideri amb ambició un projecte més ampli que la ciutat per donar resposta al dèficit en el lloguer. D'altra banda, cal una política atractiva per animar els petits propietaris a posar els seus habitatges en el mercat del lloguer, per a la qual cosa en primer lloc cal oferir-los seguretat jurídica, i, en segon lloc, incentivar-los fiscalment perquè sàpiguen que posar l'habitatge en el mercat de lloguer és segur i pot ser rendible. Respecte d'això, observa que, per molt que es reguli, al final és l'oferta i la demanda allò que actua sobre el preu.

Per acabar, remarca que estem davant d'una llei molt restrictiva -en molts països europeus s'està regulant amb més flexibilitat-, i indica que el Grup Municipal de Cs vota en contra de la proposició.

El Sr. Ramírez assenyala que les polítiques d'habitatge del Govern municipal s'han demostrat clarament ineficaces a l'hora de donar una resposta satisfactòria a les necessitats més urgents els darrers anys, però per al Govern els culpables sempre n'han estat uns altres: primer en culpava el turisme; després, els apartaments turístics; més tard, l'àrea d'arrendaments urbans, i ara semblava que en culpava el Govern d'Espanya si no dictava la llei que finalment ha promulgat.

A continuació, posa de manifest que el Grup Municipal del PP, com ja ha reiterat en diverses ocasions, no està d'acord amb la limitació universal de les rendes a la qual fa referència la comissió d'estudi de la regulació dels preus de lloguer, que aquest grup va abandonar en veure que les conclusions ja estaven escrites des d'abans que se'n celebressin totes les sessions. A més, considera que el que teòricament pretén aquesta llei, que és un equilibri raonable entre l'obligació de respectar l'interès patrimonial de l'arrendador i la funció social de la propietat urbana suposa una vulneració del dret de la propietat. I el Govern, un cop

més, torna a caure en la temptació intervencionista, en lloc d'analitzar els resultats dels intents de desenvolupar iniciatives semblants en altres països i capitals d'Europa.

A més, a parer del Grup Municipal del PP, la limitació dels preus del lloguer produirà uns efectes oposats als desitjats, ja que, d'una banda, contraurà l'oferta d'habitatge susceptible de ser arrendat i provocarà un augment de l'economia submergida, així com una reducció de la qualitat de l'oferta del parc d'habitatge disponible, i, d'altra banda, perjudicarà les classes més necessitades i més febles de la societat, atès que tots els efectes seran justament els contraris als que els polítics diuen que persegueixen amb les polítiques públiques que presenten avui.

Afegeix que aquesta intervenció arbitrària i desafortunada en el mercat immobiliari també tindrà la conseqüència addicional d'allunyar la inversió estrangera que tant necessita la ciutat en aquests moments, atès que no es garanteix la seguretat jurídica.

Tot seguit, observa que cal comprovar si les càrregues que s'exigeixen als propietaris són excessives. Respecte d'això, indica que el Tribunal Europeu de Drets Humans, d'acord amb l'article 1 del protocol, ja estableix el principi de just equilibri entre l'interès general i el dret a la propietat, de manera que no es poden imposar aquestes càrregues desproporcionades i excessives als propietaris.

D'altra banda, assenjala que aquesta llei planteja problemes respecte a una possible invasió de competències estatals, tal com avança el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya en el dictamen 7 de 2020.

Subratlla que l'habilitat del Govern municipal i de grups com el que presenta aquesta proposta de traspasar els problemes a altres administracions també es posa de manifest en aquesta qüestió, davant la qual el Grup Municipal del PP demana una visió i un pla d'habitatge ordenats, en lloc de pegats i improvisacions, que no ajuden a solucionar el problema de l'accés a l'habitatge, sinó que de vegades fins i tot el compliquen encara més.

Pels motius exposats, el Grup Municipal del PP vota en contra de la proposició.

El Sr. Valls expressa el vot contrari del Grup Municipal de BxCANVI, que no vol donar cap suport a una llei que perjudica el sector i les persones que hauria de protegir, i aprofita per criticar l'aprovació d'aquesta llei.

Tot seguit, explica que diversos grups van haver de renunciar a la comissió no permanent sobre la regulació dels preus del lloguer per la manca de respecte cap a l'oposició per part del Govern: mentre la comissió continuava vigent i treballant, el Govern feia propostes i ja en presentava conclusions.

Subratlla que la llei no ajuda gens a solucionar el problema que vol solucionar, sinó que l'empitjora, ja que perjudica les persones que volen llogar un pis, i remarca que, si es vol solucionar el problema de l'habitatge, no hi ha dreceres ni trucs màgics, només una recepta: més construcció, més inversió pública i més col·laboració amb el sector privat. La resta és política de galeria i aparador, un mirall fals que en poc temps es trenca i reflecteix la crua realitat: uns preus que no baixen, sinó que puguen, i una oferta que es redueix.

A continuació, observa que encara no s'ha constituït la comissió de seguiment i avaluació de la mesura que reserva el 30% de les noves obres a habitatge social -se'n poden imaginar el motiu, i els sobta la posició del Govern-, quan el Consell de Garanties ja va advertir de la inconstitucionalitat de la Llei, de manera que molt probablement serà anul·lada.

Per acabar, comenta que tothom vol solucionar el problema de l'habitatge i que, per fer-ho, cal col·laborar amb el sector privat, un pla metropolità ambiciós i activar els 80 solars municipals disponibles, no pas distorsionar el mercat amb falses promeses i mesures que no funcionaran i que, al contrari, faran caure l'oferta, com ha passat a les ciutats que les han implementat.

El Sr. Riera expressa el vot favorable del Grup Municipal del PSC, defensor del compromís amb l'habitatge, i posa especialment en valor el punt sisè de la proposició, és a dir, l'informe de conclusions de la comissió d'estudi de l'Ajuntament per a la regulació dels preus del lloguer, en la qual han escoltat nombrosos experts que han aportat dades, estudis i coneixement per tal que després els responsables polítics prenguin la millor decisió informada. Observa que aquest debat és el que no es va produir en el marc del Parlament de Catalunya en el debat de la Llei de contenció de preus, que es va fer amb lectura única, i recorda una frase que va dir fa uns mesos el ministre de Ciència, el Sr. Pedro Duque: «Primer la ciència i després la ideologia».

Tot seguit, subratlla que cal posar l'habitatge més assequible per a les classes populars, i per fer-ho només hi ha dues vies possibles: la contenció de preus i fer més habitatge assequible, i aquestes són les dues línies que està seguint el Govern municipal -la regidora Martín ho comentarà en la seva intervenció-, però és crític amb l'ús partidista d'un tema tan sensible com aquest. No es poden permetre fer de l'habitatge una eina per al xoc institucional amb el Govern d'Espanya -això va passar al Parlament-, sinó que han de prendre el Govern d'Espanya com un aliat estratègic. A parer seu, són arguments prou sòlids per fer-ho el Pla 20.000 habitatges del Ministeri de Foment, el sistema d'índex de preus que ja es va posar damunt la taula l'estiu passat, la reforma de la LAU, que ha permès allargar els contractes, el decret de cessió gratuïta de sòl o el decret antidesnonaments, que coincideixen amb la línia del Govern municipal.

Conclou que cal fer una doble aposta: d'una banda, posant en el focus de la política d'habitatge les classes populars, els veïns, les veïnes i les famílies, i, d'altra banda, apostant seriosament pel rigor en detriment del dogmatisme i del xoc institucional.

La Sra. Martín posa de manifest que el 19 de setembre va entrar en vigor a Catalunya la Llei 11/2020, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament, una llei que s'inspira en el que fan molts països europeus i que ha estat fruit d'un enorme treball i de molta pressió per part del moviment pel dret a l'habitatge, especialment del Sindicat de Llogateres, i assenyala que l'impuls i el suport del Grup Municipal de BC a la regulació dels lloguers és molt anterior a l'aprovació d'aquesta llei. Especifica que en va començar a parlar el 2015, quan a les institucions no ho feia ningú però al carrer sí, i durant massa temps aquest grup va denunciar les especulacions en solitari. Afortunadament, tot això ha canviat i n'estan contentes. Subratlla que el suport d'aquest grup a la llei és absolut i, de fet, va treballar molt per aconseguir que avui sigui una realitat a Catalunya. Durant aquests mesos, l'Ajuntament i tots els equips han estat molt bolcats a fer

front a l'emergència habitacional -els agraeix la feina que han fet, perquè en gran mesura aquest decret és gràcies a la feina que ha fet l'Ajuntament-, però l'Ajuntament ja està duent a terme formacions per donar a conèixer la nova llei de regulació dels preus dels lloguers a totes les persones que treballen fent atenció i facilitant informació a les veïnes. Les polítiques d'habitatge, però, sempre tenen un abast molt més enllà de la ciutat, de manera que cal que la Generalitat impulsi i desplegui aquestes polítiques, com han recordat en múltiples ocasions i han de continuar fent quan es parla de desnonaments, de pisos per a la mesa d'emergència, de sancions a grans tenidors i, en definitiva, d'habitatge: cal que la Generalitat assumeixi les seves responsabilitats i lideri aquestes polítiques.

Pel que fa a la llei de regulació de lloguers, indica que de moment la Generalitat ha fet una guia que no ha tingut gaire difusió -de fet, la guia que ha estat més difosa i entén que utilitzada és la del Sindicat de Llogateres-, i no hi ha constància que s'hagi preparat cap tipus de protocol d'implementació de la nova llei. La campanya comunicativa que s'havia de fer sembla que ha consistit a enviar unes cartes als API i als portals immobiliaris simplement per dir que s'ha de complir la llei.

Aquest grup està d'acord que és fonamental donar a conèixer la nova regulació, perquè, si no, no serà efectiva. Per això, n'ha parlat amb la Generalitat i està totalment disposat a desplegar conjuntament aquesta campanya informativa, que ha de ser tan potent com sigui possible, però entén que l'Ajuntament no pot continuar substituint el Govern de la Generalitat, com passa gairebé sempre en relació amb les polítiques d'habitatge.

A continuació, indica que la problemàtica afecta la regió metropolitana, com a mínim, i que Barcelona és un dels 60 municipis declarats de manera transitòria durant un any com a zona de mercat tensionat, de manera que hi ha un any per renovar aquesta declaració que es demana a la proposició, que també demana que Barcelona formi part de la comissió de seguiment i avaluació de la llei, amb la qual cosa el Grup Municipal de BC està totalment d'acord.

Per acabar, assenyala que aquest grup vota a favor de la proposició perquè l'Ajuntament se sumi a tota aquesta feina que ha de liderar la Generalitat.

La Sra. Baró agraeix el to i el suport dels grups que han votat a favor de la proposició, i celebra molt especialment que els grups del Govern d'alguna forma hagin manifestat un posicionament diferent de l'inicial.

Tot seguit, diu al Sr. Riera que tant de bo el compromís que avui exhibeix el Grup Municipal del PSC no sigui un compromís efímer sinó ferm, un compromís que evidencii un gest honest, perdurable i conseqüent que no estigui subjecte a cap tipus de gesticulació preelectoral. Està convençuda que no serà així.

D'altra banda, diu a la Sra. Martín que està molt d'acord amb tot el que ha dit. Per exemple, coincideix que la Generalitat ha de fer més del que fa. Observa, però, que de moment la Generalitat ja ha fet més del que ha fet Madrid, ja que ha protegit i impulsat aquesta llei.

Demana al Govern municipal que aprofiti tots els recursos que d'alguna manera ja té activats (visualitzadors, oficines d'habitatge, unitat de disciplina, etc.) per coordinar-se amb la Generalitat i donar un bon impuls a aquesta llei.

A continuació, diu al Sr. Martí que també està molt d'acord amb el que ha exposat: precisament per les externalitats que ha esmentat i que ja havien compartit, és important que l'Ajuntament estigui en aquesta comissió, faci un seguiment de la llei i pugui compartir allò que es pugui anar detectant, si bé entén que encara és una mica d'hora per avaluar-ne l'impacte real, perquè, a banda de les qüestions que potser no funcionen, també hi ha casos que ja estan manifestant un funcionament òptim d'aquesta llei.

Per acabar, comenta que el bloc de la dreta clàssica i ortodoxa és previsible i transparent: està a favor del dret a l'habitatge sempre que no impliqui el menor sacrifici per part de la gran propietat ni vagi en detriment dels seus privilegis.

El Sr. Martí Galbis torna a demanar al Govern de BC-PSC que convoqui urgentment la comissió de seguiment de la modificació del Pla general metropolità del 30% d'habitatge de protecció oficial que reclamen des de fa un any.

El Sr. Valls observa que es parla de molta comissió, sobretot quan no es reuneix, però s'aporten poques solucions i hi ha poca construcció, i comenta que dels grups municipals de BC i d'ERC es podia esperar aquest nivell d'assenyalar sempre falsos culpables en aquest sector, però el preocupa que el PSC, que ha presidit l'Ajuntament tants anys, caigui en aquestes trampes i es vegi arrossegat en un tema tan important sense poder posar ni fre ni seny, quan el Sr. Collboni durant la campanya va considerar un fracàs el tema de l'habitatge.

El Sr. Riera diu al Sr. Valls i a la Sra. Baró que no ha de ser tan difícil construir un consens polític i institucional al voltant de l'habitatge, sobretot amb la feina feta fins ara. Entén que la ciutadania s'ho mereix.

S'aprova aquesta proposició/declaració de grup amb vuit vots en contra -emesos pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera-, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/1577) El Plenari del Consell Municipal insta al govern municipal a: - Rebutjar la imposició del 25% de classes en castellà al sistema educatiu català derivada de la sentència de la sala 5 del contenciós administratiu del TSJC, així com qualsevol mesura que imposi impediments normatius, administratius, tècnics o socials als ciutadans de les comunitats autònomes on el català és oficial de poder viure amb normalitat i amb garanties aquesta unitat lingüística. - Impulsar, tal com es va aprovar per la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del mes d'octubre, un Pacte de Ciutat per la Llengua, liderat pel Govern municipal, i participat pels diferents grups municipals amb representació al plenari, a més del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona i els diferents agents econòmics i socials de la ciutat, per tal de prendre acció contra la davallada en l'ús de la llengua, i impulsar-la de nou. - Garantir el bon finançament i assegurar el rol del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona com a actor renovador de les polítiques d'impuls del català i de reconeixement del

seu valor patrimonial, social i personal entre tots els grups socials i professionals, i especialment entre els nouvinguts i visitants. -Instar al Govern de l'Estat a reconèixer públicament i oficial la unitat de la llengua catalana, a corregir els serveis, ens i polítiques públiques que la qüestionen i a vetllar perquè cap institució pública o empresa privada de l'Estat espanyol fomenti el secessionisme lingüístic català en la seva activitat.

El Sr. Mascarell explicita que aquesta proposició parteix de la constatació que l'estat de la llengua catalana a la ciutat no és bo: els deu darrers anys el nombre de parlants de català ha passat del 46% al 36%; es parla menys el català, especialment entre els joves, i es parla pitjor. Paradoxalment, el factor que més perjudica la normalitat del català no és la complexa dinàmica social del món en què vivim, les migracions, la mobilitat planetària, les noves tecnologies o la relació de vasos comunicants entre les llengües com el català i les llengües anomenades globals -en aquest sentit, la llengua està demostrant prou vitalitat interna, i el català és la vuitena llengua en ús a internet, un registre esperançador-, sinó que, malauradament, el principal impediment per a la normalització del català brolla, com ja és tradicional, de la política que demanen les estructures de l'Estat, d'un determinat nacionalisme polític i lingüístic que per acció o per omissió difon -sovint encoratjat pels partits polítics que, com diria Azaña, viuen acampats en les entranyes de l'Estat- una mena de supremacisme cultural i lingüístic pertot arreu. Brolla, per tant, de la nefasta idea que tenen algunes persones que mantenir la seva Espanya unida requereix inventar guerres lingüístiques que no calen, d'aquesta mena de nacionalisme autoritari prepotent, acomplexat i sovint xovinista que és incapaç d'acceptar que la pluralitat lingüística és un bé democràtic que cal respectar i engrandir.

Malauradament, continuem en el mateix punt de sempre, de fa molts anys, en què el nacionalisme espanyol pugna permanentment per relegar el català, per disminuir-lo, dividir-lo i, si és possible, convertir-lo en una llengua de segona. Per això, neguen que el català sigui la llengua pròpia de Catalunya, del País Valencià, de les Illes Balears, de la Catalunya Nord, de la Franja de Ponent, de l'Alguer i d'Andorra, independentment de com s'anomeni la llengua en cadascun d'aquests indrets. Conseqüentment, impedeixen l'ús del català al Congrés dels Diputats i a les institucions estatals, i que el Parlament Europeu li doni reconeixement oficial, tot i ser la novena llengua en parlants a Europa; només el 2018 van aprovar 134 normes que relegaven el català en benefici del castellà; converteixen els seus jutges en censors i el Suprem prohibeix el català en les comunicacions entre València, Catalunya i Balears -sorprenent- i obliga que siguin obligatòriament en llengua castellana; la Fiscalia de l'Estat exigeix al Tribunal Superior de Justícia que faci de sociolingüista i imposi a les escoles un mínim del 25% del castellà, la qual cosa ataca frontalment el sistema d'immersió lingüística, i l'Estat i els partits que hi viuen acampats fan permanentment l'odiosa assimilació, pròpia del nacionalisme pur, entre protegir la llengua catalana i atacar i ofendre la llengua castellana, quan la veritable voluntat de defensa de la llengua catalana és perfectament compatible amb el respecte per la llengua castellana.

Entén que fins aquí tots els grups municipals estan raonablement d'acord i agraeix la transacció pactada per a la proposició, que el Grup Municipal de JxCat espera que sigui aprovada.

A continuació, esmenta una política que tampoc no és bona per al català: la política de la indiferència. En aquest sentit, diu als membres del PSC i de BC, presents al Govern d'Espanya, que la indiferència per passivitat o negligència sempre dona la raó al més fort: quan es deixa que el mercat lingüístic decideixi, sempre guanya el poderós, sobretot quan el poderós és un estat que vol eliminar d'una manera o d'una altra el dret de les minories, o que dona preeminència a una llengua sobre una altra.

Subratlla que avui la lluita a favor del català a Espanya és la lluita contra la negació de drets, contra la qual no hi pot haver indiferència ni avorriment per part de ningú, i menys del Govern de la capital de Catalunya. El Grup Municipal de JxCat està convençut que la política indiferent ofendria els militants de la tradició política d'esquerres que des de finals dels anys seixanta, amb gent procedent d'arreu de l'Estat, van organitzar sindicats, partits i entitats de tota mena i es van posar a treballar per fer del català una eina de cultura normalitzada i de cohesió social essencial. Aquestes persones no entendrien, com no entén aquest grup i no entén cap demòcrata, que el Govern de la ciutat no desplegui la funció tractora a favor del català que correspon a Barcelona com a capital de Catalunya -demana que es tingui en compte el que diu la Carta municipal-, i entendrien la indiferència com una política essencialment conservadora i més propera a una mena de neoliberalisme lingüístic que no pas a l'expressió d'una política progressista.

Per tot plegat, el Grup Municipal de JxCat espera que el Govern i tots els grups donin suport a aquesta proposició i que tots comencin a treballar per un pacte que no és un pacte contra ningú, sinó a favor de la llengua catalana.

La Sra. Sendra recorda que el Grup Municipal d'ERC fa dos mesos va votar a favor del pacte de la ciutat per la llengua i la setmana passada a la Comissió de Drets Socials va presentar una declaració institucional en el mateix sentit que la proposició que presenta avui el Grup Municipal de JxCat, però va ser rebutjada pels grups del Govern que tenen fòbia al català i a la cultura catalana, una fòbia d'inseguretat cultural respecte a l'espanyol.

Dit això, assenyala que la recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya constitueix un nou intent d'atjar el conflicte lingüístic, que és inexistent, just quan el Senat ha d'aprovar la LOMLOE, que preserva les competències del Parlament i de la LEC i posa punt final a la sinistra Llei Wert. Lamenta el combat polític actual, dirigit des de les instàncies judicials d'una política centralista i autoritària que té com a objectiu almar sobre un conflicte social inexistent, un espectacle ridícul i populista dirigit des d'un back office retrògrad i malaltís. En relació amb això, subratlla que dir que el castellà està en perill és simplement fals, ja que és la llengua dominant en la població, en els mitjans de comunicació i en les indústries culturals. D'altra banda, remarca que la immersió lingüística i l'autonomia de centres assegura el coneixement de totes dues llengües en un model d'èxit reconegut, i ho corroboren els resultats en llengua castellana i literatura a les proves d'accés a la universitat, on Catalunya obté resultats similars a comunitats monolingüístiques com Madrid o Aragó, o els resultats de les proves PISA dels alumnes catalans, que estan per sobre de la mitjana espanyola en matemàtiques, ciències, habilitats lectores i competències bàsiques.

A continuació, observa que el segle XXI convertirà les ciutats en espais d'interculturalitat: a Barcelona en quinze anys s'ha passat del 6% de població estrangera al 24%, i actualment a la ciutat hi ha persones de 174 nacionalitats que parlen 300 llengües diferents, entre les quals

hi ha l'amazic, l'àrab, l'urdú, el bengalí, el xinès, l'hindi, l'anglès, el rus o el quítxua. La multiculturalitat és un repte que el Grup Municipal d'ERC celebra, i el multilingüisme, un repte que cal afrontar, cosa que es pot fer gràcies a la feina no només de la immersió lingüística, sinó també gràcies al Consorci de Normalització i tota la feina que fa amb els seus cursos i els seus voluntaris.

Afegeix, però, que aquest també serà el segle de la globalització de la tecnologia i de la informació, que afavoreix l'homogeneïtzació de les llengües i de les cultures majoritàries i representa un perill per a moltes llengües europees, també la catalana, semblants en nombre de parlants i en la seva difusió.

A continuació, comenta que una llengua és una història i, en el cas de la llengua catalana, una història mil·lenària, i una llengua és també una sensibilitat, una cultura, un patrimoni i un paisatge, i defensar-la no és només un dret, sinó també un deure, ja que defensar-la contribueix a la intel·ligència col·lectiva que sorgeix de la complexitat i la diversitat, diversitat que defensen i protegeixen cada dia en la cultura, en la ciència i en la natura, i així ho defensen i proclamen tots els organismes internacionals, com ara Nacions Unides, la UNESCO o la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries del Consell Europeu.

Per acabar, subratlla que el Govern espanyol ha de posar fi a la seva política d'ambigüitat i que l'Ajuntament de Barcelona té la responsabilitat i el deure de liderar una política lingüística desacomplexada a la ciutat.

La Sra. Guilarte observa que el Grup Municipal de JxCat, que no podia acabar l'any sense desitjar-los un «feliç procés 2021», pretén que l'Ajuntament rebutgi el compliment del que diuen les lleis i dictaminen els tribunals. En aquest cas, la llei obliga la Generalitat a garantir la impartició en espanyol d'almenys un 25% de l'ensenyament a totes les escoles catalanes. Subratlla que, encara que una llei no agradi -a ella potser tampoc no li agrada aquesta perquè pensa que les llengües s'haurien de valorar de la mateixa manera i que hi hagués les mateixes possibilitats d'aprendre-les-, s'ha de complir. Alguns, però, la incompleixen sistemàticament en tots els projectes lingüístics de les escoles públiques de Catalunya, diuen autèntiques barbaritats entorn de la llengua i són els pitjors enemics de la llengua, també de la catalana.

Remarca que l'aberració de la immersió lingüística va en contra del progrés, de la riquesa cultural i de la diversitat en sentit ampli, que és el que no els agrada als que la promouen, i és un sistema que imposa el monolingüisme, limita l'aprenentatge, crea ciutadans de primera i de segona i empobreix la societat, que és adoctrinada, ja que nega a milers de nens catalans el dret a ser bilingües des de l'escola, que és on haurien d'aprendre la forma culta de qualsevol idioma, no al carrer -on també els espïen, com als patis de les escoles-, perquè puguin defensar-se en ambdues llengües al mateix nivell. Curiosament, qui suposadament defensa la immersió lingüística tria per als seus fills una educació com a mínim bilingüe -en escoles privades, que són les úniques que la poden garantir-, com han fet els Srs. Montilla, Pujol, Mas o Junqueras.

A continuació, nega rotundament que els alumnes catalans tinguin un nivell d'espanyol superior al de la resta d'Espanya, cosa que és impossible, perquè no es pot aprendre un idioma millor en dues hores que en vint.

A parer seu, els que defensen proposicions com aquesta sempre volen argumentar en contra de la racionalitat i la lògica, pensen que demanar que es respecti el dret a una educació bilingüe és intransigent, sempre es victimitzen, i intenten justificar el monolingüisme per al seu projecte de construcció nacional antiquat apel·lant a la cohesió social, la qual cosa és absurda i ridícula quan, a més, la majoria dels catalans tenen el castellà com a llengua materna.

El Sr. Ramírez vota en contra de la proposició, que demana que no es compleixi la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del 17 de desembre, una sentència històrica emesa com a conseqüència del recurs presentat pel PP que imposa a la Generalitat un mínim del 25% d'ensenyament en castellà com a llengua vehicular, després de constatar que l'ús del castellà a Catalunya és residual i que només el 2% de l'educació primària i el 12% del batxillerat compleixen aquest mínim del 25% d'ensenyament en castellà. A més, segons dades del Departament d'Ensenyament, només 5 dels 184 centres de la mostra que la Generalitat va entregar al Tribunal Superior de Justícia imparteixen en castellà aquest mínim del 25%, i una enquesta que Societat Civil Catalana va presentar al Senat assegura que només un 9% dels catalans dona suport a l'actual model d'immersió lingüística escolar obligatòria exclusivament en català, que és el que aplica la Generalitat en contra de les sentències i dels tribunals.

A continuació, diu al Sr. Mascarell que defensar el castellà no és atacar el català, igual que defensar el català no és atacar el castellà, sinó que és una qüestió de llibertat, de la possibilitat dels pares i dels alumnes de triar amb llibertat l'idioma de la seva educació, que pot ser tant en català com en castellà, ja que totes dues llengües són vehiculars en l'educació. Malauradament, però, no donaran compliment a la sentència, perquè qui l'hauria de complir no acata les resolucions judicials, ni tan sols les que es basen en dades facilitades pel seu Departament d'Ensenyament.

Observa que, en aquest cas, a més, la sentència és molt important perquè per primer cop té efectes jurídics sobre el conjunt de l'alumnat català i no només sobre casos concrets, i posa en qüestió la Llei Celaá o LOMLOE, que es debatia avui al Senat. D'altra banda, aquesta sentència és una victòria pòstuma de Severo Bueno, que va ser advocat de l'Estat en cap a Catalunya i que avui mereix un reconeixement per la lluita per la defensa del castellà en l'educació de la seva filla.

Tot seguit, nega que hi hagi hagut un descens en l'ús del català i acusa els membres de JxCat i d'ERC d'inventar aquestes dades, ja que és evident que el català avança en tots els àmbits i sectors, tal com posa de manifest la quarta enquesta d'usos lingüístics feta per la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya i l'IDESCAT el juliol de 2019. Subratlla que els grups que governen a la Generalitat haurien de conèixer aquestes dades i preocupar-se per gestionar bé els recursos i complir les resolucions judicials, en lloc d'enviar missatges d'odi i d'atac contra les llengües i contra el castellà, que, com diu la Constitució, ha de ser una llengua vehicular en l'educació espanyola.

Per acabar, indica que l'Ajuntament va destinar en l'últim compte general més d'1,3 milions d'euros a la immersió lingüística, una partida bastant important.

El Sr. Valls explica que, a diferència del grup proponent, que titlla d'imposició que el Tribunal Superior blindi el 25% de les classes en castellà, el Grup Municipal de BxCanvi ho considera de justícia, una defensa més que necessària davant dels intents d'homogeneïtzació de partits com el de JxCat, que volen fer prevaldre la seva visió ideològica per sobre de la raó i dels drets lingüístics de tots els catalans.

A continuació, manifesta sorpresa perquè s'hagi transaccionat amb el Govern una proposta que demana l'incompliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia, cosa que demostra la manca de respecte per les institucions no només per part d'un grup, sinó també per part del Govern, a qui en demana explicacions.

Tot seguit, assenyala que a Catalunya conviuen dues llengües, i això és maco i és una fortalesa, però les últimes enquestes reflecteixen que la majoria de pares de Catalunya volen que els seus fills s'eduquin en un model bilingüe o trilingüe, on el català i el castellà i un altre idioma -l'anglès en aquest cas- estiguin igualment representats, cosa que té sentit, perquè els pares volen el millor per als seus fills, sobretot davant d'un sistema català d'educació que no està ben situat en els rànquings dels sistemes educatius (avui és més aviat dels pitjors d'Europa).

D'altra banda, qualifica de lamentable i, sobretot, perillós que s'utilitzi la llengua per dividir les famílies i la societat -com es fa en aquesta proposta i en aquest debat-, que és el pitjor del nacionalisme.

Per acabar, explicita que el Grup Municipal de BxCanvi vota en contra de la proposició.

El Sr. Subirats observa que fins ara el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya havia dictat sentències que obligaven a impartir un 25% de l'ensenyament en castellà a centres concrets, mentre que en el cas de la sentència que motiva aquesta proposició, com que el recurs el va presentar l'Advocacia de l'Estat en nom del Ministeri d'Educació a l'època del ministre Wert el 2015, fa referència al conjunt de l'ensenyament. Ara, el Departament d'Educació ha anunciat que recorrerà la resolució al Tribunal Suprem, i el Consell d'Educació ha advertit que la resolució no tindrà cap conseqüència perquè quan la Llei Celaá entri en vigor, la deixarà sense efecte, ja que dona a les comunitats autònomes la possibilitat de regular l'ús de la llengua a cada territori, de manera que la responsabilitat recaurà a la Generalitat.

Dit això, subratlla que el Govern municipal, com ja va dir l'alcaldesa quan es va conèixer aquesta sentència, continuarà defensant el model d'immersió, perquè entén que ha estat i continua sent un èxit. Lamenta que darrerament, cada cop que s'acosta un període preelectoral, siguin freqüents a les comissions i als plens les proposicions, les mocions o els precs relacionats amb la llengua que intenten generar conflicte.

Remarca que no hi ha constància que la immersió lingüística generi problemes de comprensió de la llengua castellana. En aquest sentit, posa de manifest que, segons dades del Ministeri d'Educació del 2008, l'alumnat català ocupa el novè lloc en coneixement del castellà, per sobre de diverses comunitats autònomes monolingües. Tampoc no hi ha constància que la immersió lingüística sigui un element de conflicte ni en els usos lingüístics de l'Ajuntament (els darrers deu anys només hi ha hagut 20 peticions relacionades amb això) ni en les

famílies: el 2019, amb 180.000 alumnes, només van presentar queixes sobre aquest tema cinc famílies (el 0,002%), i el 2020, només una família.

Respecte als esforços que fa l'Ajuntament, assenyala que, si bé la població de Barcelona representa el 20% de la població de Catalunya, l'activitat del Consorci de Normalització Lingüística a Barcelona representa el 33% del total d'activitat del Consorci, i els darrers vint anys a Catalunya hi ha hagut un augment de persones nascudes fora de l'Estat (el percentatge arriba gairebé al 24%), però l'enquesta d'usos de normalització lingüística posa en relleu que això no ha tingut uns efectes ni molt menys tan significatius com es podria pensar en el coneixement de la llengua.

Per acabar, assegura que el Govern municipal no actua ni amb indiferència ni amb neoliberalisme lingüístic, sinó que dona ple suport al model lingüístic de Barcelona i de Catalunya, i vota a favor de la proposició.

El Sr. Mascarell assenyala que justícia des del punt de vista lingüístic és deixar que el Parlament de Catalunya administri les llengües del país i entendre que els ciutadans que fa trenta anys van votar una llei de normalització lingüística ho van fer amb l'arc parlamentari més ampli i no van cometre cap aberració, sinó que van prendre una decisió democràtica que ha tingut un gran rendiment.

La Sra. Guilarte pregunta al Sr. Subirats, que ha donat dades sobre el nombre de peticions i queixes relacionades amb la llengua, si ell denunciaria si l'assenyalessin per parlar en castellà en el seu negoci, si li fessin pagar una multa per retolar en castellà, si assenyalessin el seu fill perquè parla castellà o si demanés al col·legi que ensenyés en castellà i l'assetgessin constantment, i diu que fa vergonya que mostri dades com les que mostra.

D'altra banda, recorda que fins i tot el que va ser conseller d'Educació del tripartit, el Sr. Maragall, reconeixia el 2006 que ja existien zones a Catalunya on els escolars tenien problemes per expressar-se correctament en castellà.

Conclou que no hi ha cap país avançat que doni suport a un model retrògrad com aquest.

El Sr. Valls observa que avui el català, un idioma molt bonic, està al servei d'un projecte polític que fa de Catalunya una província, un país petit i sense ambició que trenca els lligams amb la resta d'Espanya i amb el món iberoamericà: això és el projecte nacionalista i és molt perillós.

El Sr. Subirats diu a la Sra. Guilarte que no entén la seva presumpció que la «situació de terror» en què viu la població de Catalunya impedeix presentar demandes i qüestions referents a la llengua al Síndic de Greuges de Catalunya o al Defensor del Poble, i repeteix que els últims deu anys s'han presentat vint peticions (nou a la Síndica, set al Síndic de Catalunya i quatre al Defensor del Poble).

Entén que la Sra. Guilarte està d'acord que, òbviament, és millor conèixer més d'una llengua i, per tant, que el coneixement del català, la llengua pròpia de Catalunya, tal com diu l'Estatut, i la llengua emprada normalment com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament, és una conquesta que, com tot just assenyalava el Sr. Mascarell, des del punt de vista de la transició democràtica tothom va viure com un element central de cohesió, i se

segueix veient com un element de riquesa. Des d'aquest punt de vista, no entén la constant utilització de la llengua com a element de conflicte en un país que de manera extremadament majoritària veu això com una gran riquesa.

S'aprova aquesta proposició/declaració de grup amb vuit vots en contra -emesos pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera-, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal insta el govern municipal a:

- Rebutjar la imposició del 25% de classes en castellà al sistema educatiu català derivada de la sentència de la sala 5 del contenciós administratiu del TSJC, així com qualsevol mesura que imposi impediments normatius, administratius, tècnics o socials als ciutadans de les comunitats autònomes on el català és oficial de poder viure amb normalitat i amb garanties aquesta unitat lingüística.
- Impulsar, tal com es va aprovar per la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del mes d'octubre, un Pacte de Ciutat per la Llengua, liderat pel Govern municipal, i participat pels diferents grups municipals amb representació al plenari, a més del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona i els diferents agents econòmics i socials de la ciutat, per tal de prendre acció contra la davallada en l'ús de la llengua, i impulsar-la de nou.
- Garantir el bon finançament i assegurar el rol del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona com a actor renovador de les polítiques d'impuls del català i de reconeixement del seu valor patrimonial, social i personal entre tots els grups socials i professionals, i especialment entre els nouvinguts i visitants, en un sistema educatiu que assegurï la competència plurilingüe de les persones.
- Instar el Govern de l'Estat a l'aprovació d'una Llei de reconeixement de la pluralitat lingüística a Espanya que reconegui la unitat de la llengua catalana i fomentar la presència de la llengua i la cultura catalanes i araneses a la UNESCO.

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1568) Que el govern municipal es comprometí a garantir el suport necessari, mitjançant l'acompanyament econòmic i jurídic, a les associacions comercials de la ciutat en el procés del desplegament de la Llei de les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEU) a la ciutat de Barcelona per tal de garantir-ne l'èxit i el seu correcte desenvolupament. Entre d'altres, que es publiqui, amb la major brevetat possible, una guia adreçada a les associacions comercials amb la informació i els recursos disponibles.

El Sr. Castellana posa de manifest que recentment el Parlament de Catalunya ha aprovat la llei de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), una llei llargament reclamada pel teixit comercial que la setmana passada es va aprovar definitivament, i assenyala que el Grup Municipal d'ERC ha intervingut amb esmenes a l'articulat de la llei per garantir que compleixi l'interès general i que les estructures que es generen de col·laboració públicoprivada amb les APEU no siguin una eina per anar a favor del privat, sinó una oportunitat per millorar la dinamització comercial i reforçar l'associacionisme de la ciutat.

Hi ha, però, una qüestió en relació amb el desplegament de la llei a Barcelona que preocupa aquest grup: el fet que el grup principal del Govern municipal votés en contra d'aquesta llei al

Parlament de Catalunya. Davant d'això, el Grup Municipal d'ERC vol saber si hi ha el compromís del Govern municipal de tirar endavant el contingut d'aquesta llei.

D'altra banda, assenjala que les complexitats jurídiques i administratives que el desplegament d'aquesta llei implica per a les entitats han de ser una oportunitat per enfortir-les, per això aquest grup proposa la publicació d'una guia per a l'acompanyament dels eixos i l'impuls de la seva creació des de l'Ajuntament, així com suport econòmic, administratiu i de generació de projectes per part de les entitats, perquè això no sigui una oportunitat per a agents de fora per entrar a la ciutat, sinó que sigui una eina d'enfortiment del teixit comercial propi.

La Sra. Ballarín comenta que la sorprèn gratament l'interès que ha despertat els darrers anys en els grups municipals d'ERC i de JxCat la figura de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), ja que fa uns anys van ser dos dels grups que van votar en contra d'una iniciativa presentada pel PSC al Parlament de Catalunya per tirar endavant aquesta figura, que s'inspira en els districtes de millora econòmica (BID, per la sigla en anglès), un instrument per enfortir l'economia urbana, sobretot del comerç, amb més de cinquanta anys de vida i del qual se n'han constituït milers a tot el món. Ara, per fi, el Parlament de Catalunya ha aprovat la primera llei a l'Estat espanyol que estableix el marc jurídic perquè les associacions d'activitat econòmica i els ajuntaments puguin crear conjuntament les APEU.

Observa que, malgrat els cinquanta anys d'història dels BID i els èxits que han demostrat -han salvat centres urbans del deteriorament i han enfortit el teixit econòmic urbà-, en aquest país continuen sent un instrument poc conegut més enllà dels sectors comercials especialitzats. Durant anys, el sector ha demanat un marc normatiu per poder constituir les APEU, i el fet que la primera llei a Espanya en aquest sentit s'hagi aprovat a Catalunya és motiu d'orgull, però alhora implica una gran responsabilitat de fer unes APEU que siguin bones per a l'activitat econòmica, per als barris i per a tota la ciutadania.

D'altra banda, indica que, per desconeixement, aquesta figura té detractors per part d'algunes dretes, que la veuen com més fiscalitat, i per part d'algunes esquerres, que la veuen com una privatització i mercantilització de l'espai públic. Afirmar, però, que totes dues coses són falses, i que si el procediment es fa amb transparència, participació i diàleg i garantint l'equilibri entre el públic i el privat, les APEU poden ser un magnífic instrument per preservar el model de comerç i de serveis locals de Barcelona i per garantir la qualitat de l'espai públic.

En darrer lloc, comenta que el 2016 ja van començar a treballar en una comissió molt transversal i pensen que aquesta és la via per continuar desenvolupant la llei.

El Sr. Castellana posa en relleu el paper que té l'Ajuntament en el desplegament del projecte de les APEU, així com el paper que tindrà en la seva concreció i, fins i tot, en la seva gestió, amb la corresponsabilitat publicoprivada que hi ha al darrere, i torna a preguntar si hi ha el compromís de tots dos grups del Govern municipal per tirar endavant aquesta iniciativa.

D'altra banda, manifesta l'opinió del Grup Municipal d'ERC que en el moment de crisi aguda actual aquesta llei és una oportunitat i cal que Barcelona sigui líder en l'aplicació d'aquest model, garantint sobretot l'interès general de la ciutat i fent, per tant, que sigui una eina al

servei de l'associacionisme comercial, que és una de les millors eines que hi ha per evitar que models de grans companyies de comerç electrònic buidin la ciutat de comerç de proximitat.

La Sra. Ballarín confirma que aquest compromís forma part de l'acord de govern i s'hi donarà compliment amb el consens del Govern i amb la voluntat d'impulsar-lo amb tothom.

Acceptat

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/1571) Aprovar un Programa (amb accions concretes, calendari i recursos) amb l'objecte de desplegar la Llei de les APEU a la ciutat de Barcelona; donant a conèixer els detalls i els mecanismes entre els titulars de les activitats econòmiques i associacions empresarials, i estimular la iniciativa per a la constitució de les APEU a través de l'acompanyament i el suport públic.

La Sra. Artadi posa de manifest que ha calgut esperar deu anys per tenir la llei de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU) perquè no es trobava la manera d'ajustar el dret a les contribucions obligatòries, i assenyala que finalment la llei es va aprovar definitivament el divendres de la setmana passada amb el vot a favor de 119 diputats. Els vuit diputats del partit de l'alcalde Colau, però, hi van votar en contra amb un discurs bastant destructiu, cosa que inquieta el Grup Municipal de JxCat, que, atès que ara aquesta llei s'ha de desplegar a escala local, presenta aquest prec perquè es posi en marxa un programa que ho faci possible i que mostri el compromís de l'Ajuntament amb aquesta eina.

La Sra. Ballarín indica que el mandat passat, quan el PSC també formava part del Govern municipal, es va constituir una comissió formada per sectors econòmics implicats, per les diferents institucions (des de la Direcció de Comerç de la Generalitat de Catalunya fins a la Cambra de Comerç, passant per la Diputació), per acadèmics, per experts i per tots els grups polítics municipals, que tenia per objecte dissenyar l'estratègia per fer unes proves pilot de les APEU -encara no hi havia llei. Està convençuda que aquesta comissió va ser determinant a l'hora de convèncer tots els partits polítics, inclosos JxCat, ERC i altres que hi estaven en contra, de totes les virtuts de les àrees de promoció econòmica urbana, i va ser determinant perquè aquesta llei tirés endavant. Afegeix que, a parer del Govern municipal, el consens i el treball transversal en són la millor garantia, i cal aprofundir en un model d'APEU en què participin els veïns a través de l'Ajuntament, que en garanteix l'interès general.

D'altra banda, recorda que el PSC va presentar esmenes a la llei per tal que la Generalitat posés recursos a l'abast dels ajuntaments, que són qui porten la part pública de les APEU, però no van ser acceptades, de manera que la Generalitat no donarà recursos als ajuntaments perquè puguin tirar-les endavant.

Per acabar, insisteix que hi ha el compromís del Govern municipal, que treballarà de manera transversal, amb diàleg i el màxim consens i, sobretot, demostrant que les APEU són bons instruments al servei de l'enfortiment del model de comerç de la ciutat.

La Sra. Artadi diu a la Sra. Ballarín que no li ha quedat clar si el Govern accepta el prec; subratlla que ara l'important és mirar cap al futur, i li demana que digui si el Govern es compromet a fer el programa que demana aquest prec o no. D'altra banda, li diu que no cal

que digui que han aconseguit convèncer tots els partits polítics, perquè es va votar el divendres de la setmana passada: ella hi era, com també hi eren la diputada del PSC, Àlícia Romero, i els vuit diputats del partit de l'alcalde Colau -com a alcaldessa de la ciutat és qui mana a l'Ajuntament-, que hi van votar en contra i es van mostrar obertament molt en contra d'aquest model, amb algunes coses que, a parer seu, ni tan sols s'ajustaven al que vol dir. El Grup Municipal de JxCat vol saber en què es traduirà aquesta discrepància dins del Govern municipal, si es tiraran endavant les APEU o no. Pregunta al PSC si dirà que sí però després serà que no, com fa sovint, o serà l'únic tema en què aconseguirà imposar-se i on s'acabarà imposant el sentit majoritari d'aquesta cambra i, consegüentment, es disposarà d'aquest instrument per afavorir el comerç de proximitat, que és el que genera els llocs de treball, il·lumina la ciutat, fa que les persones se sentin segures i fa que la ciutat estigui viva.

En resum, demana a la Sra. Ballarín que digui clarament si ajudaran a fer que això sigui una realitat o no.

La Sra. Ballarín observa que un acord de govern, una coalició, és fruit de l'acord entre grups polítics que tenen sensibilitats lleugerament diferents -si no en tinguessin cap, serien el mateix partit-, i insisteix que a l'acord de govern consta la constitució de les APEU, de manera que es tiraran endavant. Primer, però, cal que es publiqui la llei.

Per acabar, indica que el prec s'accepta en els termes que ha explicat (constitució de la comissió i començar-hi a treballar).

Acceptat en els termes indicats.

3. (M1923/1573) Que el govern informi, en aquesta sessió del Consell Municipal, de quines consultes ciutadanes té previst impulsar durant l'any 2021.

El Sr. Martí Galbis observa que el Grup Municipal de BC sempre ha posat molt èmfasi, almenys durant les campanyes electorals, en la necessitat d'enfortir els mecanismes de participació directa i democràcia directa, i esmenta un document d'aquest grup que es diu «Governar obeint: codi ètic per guanyar Barcelona», on es diu que «totes les decisions que tinguin un impacte substancial en el pressupost, com les reformes urbanístiques o els macroprojectes, han de ser sotmesos a consultes ciutadanes vinculants». Tenint això en compte, el Grup Municipal de JxCat presenta aquest prec perquè el Govern municipal informi de quines consultes ciutadanes té previst impulsar durant el 2021.

La Sra. Alcaldessa recorda al Sr. Martí que, com bé sap, el mandat passat es va aprovar un reglament de participació molt innovador i molt reclamat des de feia molts anys per part de les entitats socials. No havia estat possible aprovar-lo en el mandat anterior i finalment es va aprovar en el mandat del 2015 amb només un vot en contra. El reglament, entre altres mesures, incorporava la consulta directa a la ciutadania, perquè aquest grup estava i està convençut que la ciutadania té dret a expressar-se mitjançant consultes i no només votant cada quatre anys. Tanmateix, un cop es va saber que el que aprovava el Plenari era que es fessin les preguntes per consulta ciutadana sobre la gestió pública de l'aigua, es va rebre una allau de recursos judicials, bàsicament impulsats per entitats i lobbies vinculats a Agbar, una gran multinacional amb què ella com a alcaldessa ha tingut les experiències d'ingerència en la vida democràtica de la ciutat més escandaloses. Fruit d'aquesta ingerència i d'aquests atacs

per part d'aquesta multinacional, que no vol que es consulti la ciutadania sobre la gestió de l'aigua, hi ha hagut tres sentències judicials: una de favorable i dues de desfavorables, que estan pendents de resolució en cassació al Suprem. Això ha generat una inseguretat jurídica que cal resoldre abans de dur a terme consultes amb les garanties necessàries, ja que, evidentment, més enllà de la voluntat política, hi ha d'haver garanties perquè un ajuntament com el de Barcelona impliqui funcionaris i recursos públics: això s'ha de fer amb seguretat jurídica, i no es pot fer si està pendent de resolució judicial. Així, fins que no es resolgui el recurs no es podran fer les dues consultes previstes aprovades pel Ple i que el Govern municipal defensa que es facin: una sobre la gestió de l'aigua i sobre la possible municipalització, i una altra sobre el canvi de nom de la plaça d'Antonio López.

Per acabar, diu que lamenten moltíssim la lentitud de la justícia en aquest cas, així com que els lobbies impulsin estratègies jurídiques per intentar limitar la participació i l'expressió democràtica de la ciutadania, però no es queden en el lament, sinó que, com ja han explicat en altres ocasions, estan cercant la manera de reactivar al més aviat possible les consultes ciutadanes, fins i tot amb un nou reglament, si cal.

El Sr. Martí Galbis agraeix la resposta de l'alcalde, però observa que s'ha limitat a parlar d'un cas molt concret que està pendent de sentència, quan el que pretenia el Grup Municipal de JxCat és parlar de futur, i subratlla que l'actual reglament de participació estableix que les consultes a la ciutadania poden ser a iniciativa de l'alcalde, amb el vot de dos terços del Plenari, o a iniciativa de la ciutadania, amb signatures.

Dit això, demana a l'alcalde que, al marge de la qüestió de l'aigua a què ha fet referència, busqui possibilitats de consultar la ciutadania i, per tant, de democràcia directa. Per exemple, podria consultar la ciutadania sobre si vol o no vol la connexió del tramvia per la Diagonal. A parer seu, 100 milions d'euros d'inversió en un projecte urbanístic i de mobilitat són suficients per tornar a consultar la ciutadania, deu anys després d'una consulta en què el 80% de les persones que hi van participar van votar en contra de la proposta del Govern municipal, aleshores amb l'alcalde Hereu. Pregunta per què el Govern no s'atreveix a consultar la ciutadania sobre un projecte tan important com aquest i sobre d'altres.

En darrer lloc, demana a l'alcalde una mica més d'ambició, més enllà de qüestions legals, i que el 2021 hi hagi un escenari molt més clar per a les consultes, i subratlla que moltes persones de Barcelona es pregunten per què no se les consulta i per què no es fa cas del que van votar el 2010.

La Sra. Alcaldessa diu al Sr. Martí que ella ha respost pensant que el prec feia referència a les consultes i que, si volia preguntar pel tramvia, podria haver-ho fet des del començament. En tot cas, indica que el tramvia el portaven al programa tres formacions que sumen 28 regidors de 41 a l'Ajuntament, i les úniques iniciatives ciutadanes que es coneixen de la ciutadania organitzada són a favor del tramvia, reclamant que es connecti (no se'n coneix cap en contra d'aquesta connexió).

D'altra banda, comenta que el Govern municipal explora totes les formes de participació en general que pugui tenir al seu abast, i esmenta la iniciativa ciutadana que hi va haver sobre el CAP Raval.

Es dona per tractat

Del Grup Municipal Ciutadans:

4. (M1923/1564) Que el Govern Municipal insti al Consorci d'Educació de Barcelona a destinar una partida pressupostària per a la compra de filtres d'alta eficiència HEPA, amb l'objectiu d'evitar possibles contagis del Covid19 als centres educatius que no compleixin els requisits arquitectònics per a una correcta ventilació. En cas de no ser possible, que s'instal·lin mesuradors de CO₂, de manera que el personal docent pugui controlar en tot moment que no es superin a les aules els nivells màxims permesos i pugui actuar augmentant la ventilació de les mateixes.

La Sra. Barceló dona les gràcies a la comunitat educativa per tot l'esforç que està fent durant la pandèmia, en què les administracions públiques continuen sense estar a l'altura.

Tot seguit, exposa una realitat que preocupa el Grup Municipal de Cs i de la qual s'hauria d'ocupar el Govern municipal, atès que forma part del Consorci d'Educació: a Barcelona hi ha centres educatius que no compleixen els requisits arquitectònics necessaris per a una correcta ventilació, i la ventilació és clau per a la prevenció de la COVID-19. Les recerques, les guies i les recomanacions del CSIC indiquen que per evitar el virus a les aules són importants la ventilació creuada, els filtres HEPA i els mesuradors de CO₂. Per això, amb aquest prec aquest grup demana al Govern municipal que insti el Consorci d'Educació, del qual forma part, a destinar una partida pressupostària per a la compra de filtres HEPA, sobretot en les instal·lacions amb una antiguitat anterior al 2007, així com de mesuradors de CO₂ per garantir la qualitat de l'aire i evitar el risc de contagis.

El Sr. Subirats respon que a Barcelona s'estan aplicant les mesures de ventilació que recomanen els departaments de Salut i d'Educació de la Generalitat, que no inclouen la utilització d'aquests filtres, sinó que estableixen que en una aula s'aconsegueix la ventilació adequada obrint les portes i les finestres amb una obertura mínima de 20 centímetres entre deu i quinze minuts cada hora lectiva i, si el temps ho permet, mantenint les finestres obertes permanentment amb la màxima obertura.

D'altra banda, indica que aquestes recomanacions es basen en la «Guia per a la ventilació de les aules» elaborada per l'Institut de la Diagnosi Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA), del CSIC, que recomana la renovació de l'aire com a mesura més efectiva i limita l'ús dels filtres a les situacions en què la ventilació natural o mecànica no és possible. Conseqüentment, tant el Consorci com el Govern consideren que l'establiment d'aquests filtres no és necessari.

La Sra. Barceló diu al Sr. Subirats que s'hauria de tornar a llegir l'informe del CSIC, i li pregunta si està negant més elements de prevenció dins les aules, si no és una prioritat per al Consorci d'Educació garantir tots els elements necessaris de prevenció davant del virus quan hi ha centres educatius amb instal·lacions arquitectòniques que no compleixen els requisits de ventilació, i com volen que mesurin la qualitat de l'aire si no els faciliten mesuradors de CO₂.

Subratlla que és qüestió de prioritats i que el Consorci d'Educació, amb la seva resposta, es nega que hi hagi una partida pressupostària per a elements de prevenció davant del virus.

D'altra banda, comenta que, pel que sembla, a la Generalitat, que forma part del Consorci d'Educació, no hi ha diners per a filtres HEPA i mesuradors de CO₂, però sí per a la NASA catalana (18 milions d'euros), i a l'Ajuntament de Barcelona no hi ha diners per a filtres HEPA i mesuradors de CO₂, però sí per fer monuments de sis pedres que costen 300.000 euros.

Conclou que el que posa de manifest la no acceptació d'aquest prec, que lamenta molt, és que les ideologies estan per damunt de les necessitats de les famílies, dels alumnes i, sobretot, de les necessitats de prevenció, quan en qüestions de prevenció el que cal és sumar i mai restar.

El Sr. Subirats entén que tant el Departament de Salut com el d'Educació estan fent tot el possible per evitar els problemes que la Sra. Barceló considera que genera la no col·locació d'aquests filtres, i assenyala que a Barcelona al gener, el mes més fred, la temperatura mitjana és de 12 graus, mentre que a Munic és de -1,8 graus i a Londres, de 4 graus. Per tant, aquí hi ha més capacitat que en molts altres països de mantenir l'element central que tothom recomana, que és la presència d'aire i la renovació de l'aire de manera natural, per exemple amb l'obertura de finestres. Aquesta continua sent la mesura que les autoritats sanitàries i educatives consideren important i a això és al que dona suport el Govern, de manera que rebutja el prec.

No acceptat

5. (M1923/1565) Que el Govern municipal elabori un informe de la contractació pública duta a terme per l'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes dependents durant l'any 2020 i la presentació del mateix al mes de gener de 2021, que inclogui els punts següents sobre la totalitat dels contractes formalitzats, entre d'altres: contractes formalitzats, objecte, durada, procediment d'adjudicació utilitzat, nombre de licitadors que han participat, pressupost base, import d'adjudicació, criteris d'adjudicació emprats, existència de baixes temeràries, interposició de recursos, imposició de penalitats o sancions contractuals, rescissió anticipada de contractes, modificacions contractuals i import i execució de pròrrogues.

El Sr. Sierra posa de manifest que la contractació del 2020 de l'Ajuntament ascendeix a 100 milions d'euros. Davant d'això, així com de les irregularitats que es van evidenciar respecte a la contractació del 2019 -es van portar al Tribunal de Comptes- i del procediment d'emergència habilitat pel Govern d'Espanya per la COVID-19, i amb l'objectiu de facilitar la transparència i la tasca d'oposició dels grups municipals de l'oposició, el Grup Municipal de Cs presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. Alcaldessa exposa que, com ja han explicat en altres ocasions, els darrers anys l'Ajuntament ha fet un gran esforç per millorar la transparència, perquè és una exigència ciutadana, i se li ha reconegut en organismes internacionals que ha millorat molt en aquest àmbit. Pel que fa concretament a la contractació, des del 2016 s'elabora una memòria anual que, des del punt de vista estrictament tècnic, no és factible elaborar en un període inferior als sis mesos si s'hi vol recollir de manera acurada tota la informació. Per tant, no es podria presentar l'informe al gener tal com demana el prec.

Explica que la memòria es farà com es fa cada any: ben feta i amb el temps que els equips tècnics necessiten per fer-la, i, mentrestant, es continuarà publicant al web de Transparència

tota la contractació pública feta, que en aquests moments està actualitzada com a mínim fins al novembre i que se seguirà actualitzant amb la màxima celeritat possible.

D'altra banda, assenyala que des de l'inici de la crisi de la pandèmia l'Ajuntament ha hagut de fer front a situacions sobteingudes per tal de reaccionar amb celeritat, i també en l'acció i en la contractació s'ha viscut una situació nova, i agraeix profundament l'enorme qualitat dels serveis tècnics municipals, sempre amb el control de Serveis Jurídics i d'Intervenció, que ha permès donar una molt bona resposta.

Per acabar, comenta que el que ha fet l'Ajuntament també enguany és el que està obligat a fer pel marc legal que ha afectat totes les administracions.

El Sr. Sierra pregunta a l'alcaldeessa si acceptaria el prec si el termini per a la presentació de l'informe fos de sis mesos.

La Sra. Alcaldeessa respon que per descomptat, ja que això és exactament el que ja es fa.

El Sr. Sierra diu que, en aquest cas, esperaran aquests sis mesos perquè es presenti l'informe en què constin tots els elements que esmenta el prec.

Tot seguit, agraeix que s'accepti la presentació d'aquest informe i demana al Govern que sigui conscient que el que demana el prec no és només una exigència de la ciutadania, un compromís de bon govern i un compromís de l'Agenda 2030, sinó també una imposició de la Llei de transparència, que obliga a detallar informació sobre determinades pràctiques que si no són il·legals sí que són, a parer del Grup Municipal de Cs, poc ètiques en relació amb contractacions menors i altres tipus de contractes que haurien d'acabar a l'Ajuntament.

La Sra. Alcaldeessa insisteix que si el termini s'amplia a sis mesos, que és el que els grups tècnics necessiten, el Govern, que està totalment d'acord que les administracions públiques han de fer el màxim esforç per ser absolutament transparents amb cada euro, accepta el prec sense cap problema.

No està d'acord, però, amb la insinuació que hi ha mala praxi, perquè els equips tècnics, jurídics i d'intervenció de l'Ajuntament tenen una altíssima competència tècnica i no hi ha hagut cap sentència que digui el contrari. Per tant, demana respecte cap als equips que treballen en aquests temes i que de moment s'han demostrat amb una altíssima eficàcia i absolutament rigorosos i precisos.

Acceptat amb el nou redactat següent:

Que el Govern municipal elabori un informe de la contractació pública duta a terme per l'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes dependents durant l'any 2020 i la presentació del mateix en un termini de 6 mesos, que inclogui els punts següents sobre la totalitat dels contractes formalitzats, entre d'altres: contractes formalitzats, objecte, durada, procediment d'adjudicació utilitzat, nombre de licitadors que han participat, pressupost base, import d'adjudicació, criteris d'adjudicació emprats, existència de baixes temeràries, interposició de recursos, imposició de penalitats o sancions contractuals, rescissió anticipada de contractes, modificacions contractuals i import i execució de pròrrogues.

Del Grup Municipal Partit Popular:

6. (M1923/1576) Instar el Govern Municipal a reforçar els sistemes de verificació de la salut de la gent gran a les residències de la nostra ciutat durant aquestes festes nadalenques mitjançant la realització de proves d'antígens als professionals que els cuiden, als residents, i als familiars que els visiten, així com adoptar les mesures adients per tal de combatre la soledat i l'aïllament que pateixen les persones grans, especialment en aquestes dies.

El Sr. Bou dona les gràcies al Govern municipal per la transacció feta en aquest prec, així com per l'interès i el suport en un tema tan sensible com aquest, i observa que encara està present entre tothom el drama viscut a Catalunya amb la gestió de les residències, ja que més de la meitat de les persones que van morir durant la primera onada de la pandèmia eren usuaris de residències, i més de la meitat d'aquestes eren de Barcelona. Per regions, la més colpejada per la pandèmia va ser Barcelona, on es van registrar el 40% de les morts geriàtriques i el 50% dels infectats que van donar positiu.

A continuació, recorda que el Grup Municipal del PP va presentar un prec a la comissió conjunta de l'abril, que el Govern va acceptar, per demanar a l'Ajuntament que implementés a les residències tots els mitjans tecnològics al seu abast per fer possible la comunicació entre els residents i els seus familiars en un moment en què, a causa de la gestió de la pandèmia, s'estava produint una deshumanització de les persones grans a les residències, i l'aïllament preventiu en què viuen les persones grans a causa de la COVID-19 es va fer més notori en aquest col·lectiu.

Ara que s'apropa el Nadal i, amb ell, les visites de familiars a les residències, aquest grup demana amb aquest prec que s'insti el Departament de Salut a reforçar el sistema de control i de seguiment de la salut de la gent gran a les residències de la ciutat durant el Nadal i que s'estenguin les proves d'antígens als familiars que visitin els residents, així com que s'adoptin les mesures adients per combatre la soledat i l'aïllament que pateixen les persones grans especialment aquests dies.

La Sra. Tarafa agraeix el prec i que el Grup Municipal del PP hi hagi incorporat l'esmena que li va fer arribar el Govern, i diu al Sr. Bou que entén que tant ell com tothom de la ciutat saben com s'ha preocupat i ocupat l'Ajuntament de les residències, tot i que no són competència municipal, sinó de la Generalitat. Malgrat això, des del primer dia hi va treballar, va oferir la possibilitat de generar l'Oficina de Residències i va posar a disposició de la Generalitat en aquesta oficina més de 70 treballadors municipals, la Guàrdia Urbana, l'Agència de Salut Pública i els Bombers.

Dit això, recorda que els plans d'entrades i sortides i de visites a les residències els dictamina el Departament de Salut i són d'obligat compliment, i informa que en els plans de Nadal que s'han fet a les residències, que no han estat discutits a l'Oficina de Residències sinó que venen directament del Departament de Salut, treballen sobretot dues coses: el control i seguiment dels professionals, i el control i seguiment de les persones residents. El Govern considera, però, que queda descobert pel que fa als familiars que atendran a les seves llars residents de les residències, i per això va proposar una esmena per instar el Departament de Salut que aquestes proves es facin també extensives a aquest àmbit.

Pel que fa a l'acompanyament de les persones grans de les residències, subratlla que, com ha dit sempre, és important mantenir l'equilibri entre la protecció de la salut física, del contagi de la COVID, i de la salut mental i l'acompanyament d'aquestes persones grans. En relació amb això, a les quatre residències municipals s'han fet programes per fer-hi entrar la cultura, l'acompanyament, algunes activitats esportives adaptades a la gent gran i amb seguretat, i s'ha instat l'Oficina de Residències a exportar totes aquestes activitats a les 296 residències restants de la ciutat.

El Sr. Bou agraeix les paraules de la regidora Tarafa, a qui diu que, si bé és competència i, per tant, responsabilitat de la Generalitat, sap, com sap ell i com saben tots els presents, que és la seva ciutat, la seva gent, i han d'intentar fer tot el que puguin per fer-ho.

Afegeix que l'Ajuntament no és Govern de Catalunya, sinó de Barcelona, que no és poc, però fins aquí no arriba, i subratlla que cal acompanyar la gent gran i fer el possible perquè l'Ajuntament tingui aquesta cara humana i amable, sobretot amb els barcelonins i en aquestes dates.

La Sra. Tarafa insisteix que Ajuntament i Generalitat treballen plegats a l'Oficina de Residències i l'Ajuntament va posar a disposició tot el que tenia al seu abast. Entén que la cara més humana de la ciutat s'ha demostrat amb escreix.

D'altra banda, repeteix que cal ampliar les proves d'antígens als familiars i instar la Generalitat a exportar a la resta de residències de la ciutat el que està fent l'Ajuntament a les quatre residències municipals.

Acceptat amb el nou redactat següent:

Instar el Departament de Salut a reforçar els sistemes de control i seguiment de la salut de la gent gran a les residències de la nostra ciutat durant aquestes festes nadalenques estenent la realització de proves d'antígens als familiars que visitaran, així com adoptar les mesures adients per tal de combatre la soledat i l'aïllament que pateixen les persones grans, especialment en aquests dies.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1569) Quines mesures empenirà el Govern municipal des dels diferents àmbits per tal d'abordar la problemàtica dels assentaments de la ciutat, de cara a la prevenció de situacions de risc per a les persones que hi viuen en una gran vulnerabilitat?

La Sra. Benedí exposa que, segons dades publicades pel mateix Ajuntament, avui a Barcelona 400 persones viuen en 77 assentaments de forma precària, en infrahabitatges autoconstruïts en solars o en naus abandonades sense el mínim de subministraments bàsics, i l'any passat l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) va atendre 287 persones que viuen en aquests assentaments, un acompanyament que la majoria de vegades té a veure amb l'obtenció del padró, una cosa que no asseguren tots els municipis com sí que fa Barcelona.

D'altra banda, assenyala que, atès que la majoria d'aquestes persones són persones nouvingudes i sense papers, la Llei d'estrangeria i la dificultat per obtenir permís de treball és per a elles la principal trava per sortir de la situació de pobresa extrema: si no poden treballar, no poden accedir a un habitatge. A més, aquestes persones ni tan sols poden entrar a la Taula d'Emergència Social, de manera que estan condemnades a viure en assentaments, pisos pastera o al carrer, i, consegüentment, són persones sense drets en situació d'extrema vulnerabilitat i gran risc.

Posa de manifest que a Barcelona fa escassament un mes es va estar a punt de patir una tragèdia similar a la de Badalona, amb l'incendi d'una nau industrial al carrer Maresme amb Pujades en la qual vivien des de feia mesos 17 persones. Afortunadament, no s'ha hagut de lamentar la pèrdua de vides, ja que totes van poder ser evacuades pels bombers i traslladades al CUESB. La nau, però, haurà de ser enderrocada i perdran l'únic sostre que tenien, encara que fos precari.

Subratlla que calen mesures preventives, i la primera que potser evitaria que hi hagués persones que es veiessin obligades a malviure en assentaments seria dotar d'habitatge. La segona, facilitar la regularització, el permís de treball. Demana al Govern municipal que aprofiti que tenen les seves companyes al Govern de l'Estat per empènyer-les a treballar solucions reals a aquestes qüestions.

El Grup Municipal d'ERC sap que aquest és un fenomen complex que s'ha de tractar defugint la demagògia i el populisme, per això vol trobar solucions, sent conscient de la situació, tenint el registre d'assentaments al dia, vigilant-ne les condicions i prenent les mesures de prevenció necessàries, i pregunta al Govern quines mesures noves emprendran per prevenir situacions de risc per a les persones que viuen amb gran vulnerabilitat als assentaments. També vol saber quan es tindrà el nou Pla de sensellarisme de Barcelona (la vigència de l'actual acaba aquest any).

La Sra. Alcaldessa comenta que el terrible incendi de Badalona, amb víctimes mortals, ha colpit a tothom i ha tornat a posar els assentaments en el focus mediàtic, i informa que l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant el CUESB, immediatament va ajudar allotjant part de les persones afectades. Barcelona, però, no ha improvisat en aquest àmbit, sinó que fa anys que ofereix una atenció social pionera a les persones que viuen en assentaments a través de diversos serveis, com ara el Departament de Serveis Socials d'Atenció a l'Espai Públic, l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) o el Servei d'Intervenció Social amb Famílies. Els equips treballen tant l'atenció social individual i familiar com aspectes de convivència amb la comunitat. A més, es treballen preventivament aspectes de seguretat als espais intentant minimitzar els riscos que suposa la vida en espais considerats infrahabitatges, i gràcies a la feina dels serveis municipals l'any passat 57 persones van entrar en recursos d'allotjament i es van completar 23 cursos de formació i capacitació amb la participació de 189 persones. D'altra banda, el servei d'assessorament jurídic de l'OPAI va permetre regularitzar la situació de 6 persones que complien els requisits i la renovació dels permisos de 10 persones més.

Observa que, si bé sempre es vol fer més, també cal valorar que ara mateix l'Ajuntament és l'administració que més està fent.

A la pregunta formulada pel Grup Municipal d'ERC, respon que es mantindran tots aquests serveis, que sovint atenen persones que originàriament estaven en altres municipis, i subratlla que ha de ser d'obligat compliment que tots els municipis catalans empadronin, ja que en no fer-ho es vulneren drets. Afegeix que moltes d'aquestes persones venen a Barcelona perquè sí que empadrona, i cal la corresponsabilitat de tothom en un tema cabdal com aquest.

D'altra banda, indica que l'Ajuntament ja fa pressió al Govern de l'Estat respecte d'aquesta qüestió i la part d'Unides Podem s'hi ha posicionat i ho continuarà fent, i convida la Sra. Benedí que també pressioni perquè els seus companys i companyes de la Generalitat exerceixin les seves competències per fer que tots els ajuntaments compleixin amb l'empadronament, i facin polítiques d'habitatge adients. Remarca que les comunitats autònomes tenen la principal competència en la provisió d'habitatge assequible i accessible, i ara mateix a Barcelona el 2021 comença amb l'Ajuntament fent 2.000 habitatges i la Generalitat fent-ne només 30. Per tant, cal abordar els temes estructurals.

Per acabar, es mostra d'acord que cal canviar la Llei d'estrangeria, com sempre ha dit el Grup Municipal de BC, i insisteix que també cal canviar les polítiques d'habitatge i l'empadronament.

Es dona per tractada

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/1575) Quin és el cost del dispositiu policial desplegat per la Guàrdia Urbana per fer front als talls ininterromputs de la Avinguda Meridiana, quantes patrulles mobilitzen diàriament i quin és el capteniment de la Alcaldessa al respecte?

El Sr. Bou posa de manifest que fa catorze mesos que van començar els talls a l'avinguda Meridiana, una de les entrades i sortides principals de la ciutat, i la setmana passada es va saber pels mitjans de comunicació que aquests talls han costat a l'Ajuntament 340.000 euros, un import escandalós.

Tot seguit, recorda que en diferents ocasions han denunciat a les comissions els problemes veïnals que generen aquests talls: hi ha veïns farts que els tallin la Meridiana i comerços que se senten perjudicats, i hi ha un problema persistent d'ordre públic, de mobilitat i d'afectació al comerç de la zona.

El preocupa enormement que els grups de l'oposició no en rebin informació -de vegades hi ha mesures de govern que coneixen per la premsa-, i pregunta a l'alcalde, com a màxima autoritat de Seguretat de la ciutat, quin és el cost del dispositiu policial desplegat per la Guàrdia Urbana per fer front als talls ininterromputs de l'avinguda Meridiana, quantes patrulles es mobilitzen cada dia i què n'opina ella.

Per acabar, assenyala que, segons un informe publicat per La Vanguardia, el cost oscil·la entre els 1.500 i els 3.000 euros en funció de si és un dia laborable, festiu o pont.

La Sra. Alcaldessa respon que el cost del dispositiu per gestionar els talls que es produeixen des de fa catorze mesos a la Meridiana ascendeix a 340.000 euros i s'hi han destinat quatre

patrulles de Guàrdia Urbana de forma habitual, i recorda que la gestió de les manifestacions, la seva acceptació o no, correspon a la Conselleria d'Interior, a la Generalitat de Catalunya, però la Guàrdia Urbana intervé en l'espai públic facilitant la mobilitat.

A continuació, manifesta l'opinió que en una democràcia s'ha de garantir sempre el dret a la manifestació, però aquest ha de ser conciliable amb els altres drets dels ciutadans. Entén, doncs, que una cosa és una manifestació puntual i una altra cosa és que una manifestació es repeteixi cada dia i que això col·lideixi amb els drets d'altres veïns i veïnes, com han manifestat molts veïns i veïnes de barris populars, de classe treballadora, que tenen dificultats per tornar de la feina a casa. Lamenta que amb l'anterior Conselleria d'Interior no hi hagués manera de buscar una forma raonable per tal que qui es volgués manifestar ho pogués continuar fent però sense impedir que els veïns i les veïnes, que a més no tenen cap culpa del que s'està denunciant en aquestes manifestacions, puguin tornar de casa a la feina i al revés.

Insisteix que amb l'anterior conseller d'Interior, el Sr. Buch, no hi havia cap voluntat d'assumir la seva responsabilitat de gestió en aquest cas, i l'Ajuntament li va oferir que busquessin formes de mediació per conciliar el dret a la protesta d'un grup reduït de persones -per tant, podien ocupar una part d'un carril sense impedir a milers de veïns i veïnes moure's amb normalitat pels seus barris- amb altres drets. Manifesta el desig que amb el nou conseller d'Interior, el conseller Sàmper, hi hagi un canvi en aquest sentit i es busqui una sortida raonable a la situació.

Conclou que cal garantir el dret a la manifestació però no si això vol dir que es menystenen els drets de la resta de ciutadans durant mesos, i en aquest cas ha faltat voluntat política per part de la Conselleria d'Interior. Espera que això canviï aviat.

El Sr. Bou agraeix la resposta de l'alcaldeessa, que celebra i que comparteix, i comenta que els tallos són una qüestió merament política però estan perjudicant la gent: el dret a manifestar-se és un dret vital i inalienable, però algunes situacions que s'han produït en aquest cas són inadmissibles. Per exemple, un dia que hi va passar, com tants d'altres, el van desviar i no hi havia cap manifestant. Només hi havia els guàrdies, havien tallat la Meridiana i semblava que els guàrdies es manifestessin. Altres cops hi ha només deu o dotze persones però es posen en línia amb un llençol i tallen tota l'avinguda, quan podrien posar-se a la vorera o en un carril, i ningú no els diria res per manifestar-se.

Remarca que amb aquestes actuacions estan emprenyant la gent, i és una pena perquè al final la impressió que s'obté de la Guàrdia Urbana no és bona, perquè els cotxes que arriben allà s'enfaden amb la Guàrdia Urbana quan l'única responsabilitat que tenen és tallar el trànsit i desviar-lo.

Conclou que l'Ajuntament queda malament per un tema polític, i repeteix que li ha agradat molt la resposta de l'alcaldeessa.

La Sra. Alcaldeessa insisteix que s'ha de poder preservar el dret a la manifestació alhora que es protegeixen els drets de la resta de la ciutadania i, per tant, tant de bo que hi hagi una voluntat de mediació. A parer seu, amb mediació i bona voluntat es pot trobar una fórmula

que permeti que qui es vulgui manifestar ho faci però sense interrompre la vida de molts barris i de gent treballadora que no en té cap culpa.

Es dona per tractada

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

3. (M1923/1579) Quina és la informació actualitzada sobre el pla de vacunació contra la Covid-19 que s'ha tractat en el Comitè municipal de Coordinació i Seguiment? Com es concreta el pla de vacunació i com serà la campanya de vacunació a la ciutat de Barcelona? Amb quins recursos humans i físics comptarà? Quins seran els grups de població que tindran prioritats?

La Sra. Parera posa de manifest que fa un parell de dies s'ha sabut que ja hi ha llum verda per a la vacuna contra la COVID, i la Generalitat ha anunciat que té la intenció de començar la campanya de vacunació la primera setmana de gener, d'aquí a molt pocs dies, però per part del Comitè Municipal de Coordinació i Seguiment, que gestiona l'evolució del virus a la ciutat i es coordina amb les autoritats sanitàries catalanes i estatals, només hi ha hagut silenci en relació amb com serà aquest procés de vacunació.

El Grup Municipal de BxCANVI voldria saber, entre altres coses, com es concreta el pla de vacunació, com serà la campanya, quanta gent es preveu que es podrà vacunar en cada fase, quins seran els grups prioritaris, en cas que n'hi hagi, de quins recursos humans i físics es disposarà per al pla de vacunació, quins criteris se seguiran per situar els punts de vacunació, si hi haurà punts de vacunació mòbils per a les persones amb mobilitat reduïda i si es farà una campanya incentivant la vacunació.

Entén que són moltes preguntes i que probablement ara la Sra. Tarafa no tindrà temps de contestar-les totes, però voldria saber, a grans trets, quina previsió hi ha, per poder facilitar alguna informació a la ciutadania encara que es concreti més endavant.

La Sra. Tarafa nega que hi hagi hagut silenci i recorda que el pla de vacunació el determinen el Ministeri de Sanitat i la Generalitat de Catalunya. L'Ajuntament està en espera de tenir tota la informació, però pot compartir el que sap ara per ara:

- La vacunació es farà en unitats mòbils, de manera que a les primeres fases de moment no es necessitaran espais físics. L'Ajuntament ha posat a disposició espais per si es necessiten, com va fer amb els 45 espais de vacunació de la grip i els 25 espais per als circuits bruts i nets de les PCR, però de moment se li ha dit que no es necessitaven perquè es farà en unitats mòbils. Concretament, en sis unitats mòbils que aporta el Departament de Salut amb aproximadament 120 persones de personal d'infermeria.
- Els primers dos grups prioritaris seran els residents i el personal sanitari i sociosanitari de les residències de gent gran i atenció a grans dependents.
- Les primeres vacunacions la Generalitat les subministrarà a partir d'aquest diumenge, 27 de desembre.

Per acabar, indica que l'Ajuntament espera rebre informació sobre la resta de la ciutadania, més enllà dels dos grups prioritaris esmentats, i quan disposi d'aquesta informació, que ja ha demanat per diferents canals, podrà establir el seu paper més enllà de la col·laboració que ja està oferint.

La Sra. Parera posa de manifest que sempre que demanen informació a la Sra. Tarafa està disposada a facilitar-la, i li pregunta si les vacunacions a les residències inclouen les residències privades, i si s'ha previst la vacunació del personal del servei d'atenció domiciliària de l'Ajuntament i del personal docent de les escoles bressol i els centres educatius.

La Sra. Tarafa respon que la informació de què disposen ara per ara és que els dos grups prioritaris són els que ha comentat: personal de residències de persones grans i de persones amb discapacitat i personal d'atenció a grans dependents, on hi ha tots els professionals que treballen en residències de persones grans i les persones dependents, de manera que també hi hauria treballadores de la llar, i després personal de l'àmbit sanitari i sociosanitari.

La resta de preguntes s'aniran contestant en les següents fases, ja que encara no hi ha tota la informació de la Generalitat.

Es dona per tractada

4. (M1923/1580) Per què l'Ajuntament manté aturada la tramitació de l'expedient relatiu al conveni per a la instal·lació de l'Hermitage a l'Edifici Central de la Nova Bocana, previst al Pla Especial, 17 mesos després de la seva incoació i 6 mesos després de rebre les al·legacions del Port de Barcelona i dels Promotors?

El Sr. Valls exposa que l'1 de juliol de l'any passat el Port de Barcelona va donar trasllat a l'Ajuntament de l'expedient complet del procediment de sol·licitud d'una concessió administrativa a favor del Museu Hermitage, l'expedient on consta el projecte en l'àmbit del Pla especial de la nova bocana, edifici central. El Port de Barcelona sol·licitava la formalització del conveni previst al Pla especial per al cas de l'ús cultural. Després, l'Ajuntament va iniciar un expedient per analitzar la viabilitat de la proposta plantejada, i en l'any i mig que ha passat des que el Port va donar trasllat de l'expedient, s'han fet quatre informes, i el 16 de març l'Ajuntament va donar trasllat al Port de Barcelona d'un informe que, aplegant aquests quatre informes més alguns més d'interns, proposava a la Comissió de Govern la denegació de la tramitació del conveni sol·licitat pel Port. El 13 i el 16 de juny (fa mig any) el Port de Barcelona i el Museu de l'Hermitage van presentar a l'Ajuntament sengles escrits d'al·legacions. Més enllà d'això, no ha passat gaire cosa més: una mica de soroll polític, un clamorós silenci administratiu i articles de premsa encara avui. Per això, avui el Grup Municipal de BxCanvi pregunta a l'alcaldeessa per què l'Ajuntament manté aturada la tramitació de l'expedient de l'Hermitage disset mesos després de la seva incoació i sis mesos després d'haver rebut les al·legacions del Port de Barcelona i dels promotors.

La Sra. Alcaldessa recorda que el mandat passat es va aprovar el Pla especial de la nova bocana, que establia que qualsevol projecte cultural que es volgués desenvolupar al solar on es vol instal·lar l'Hermitage requeria un informe positiu per part de l'Ajuntament de Barcelona. Es van fer els informes amb data 6 de març de 2020 i es van notificar a l'Autoritat

Portuària en data 13 de març. El Port hi ha presentat les al·legacions i es respondran molt aviat.

Tot seguit, subratlla que aquest és un projecte que té inversió privada però que es vol fer en sòl públic, motiu pel qual el Govern de la ciutat ha de vetllar pel millor ús d'aquest espai públic i que el projecte sigui realment el millor per a la ciutat i el que la ciutat necessita. En aquest sentit es treballa, i està convençuda que s'arribarà a un acord amb el Port de Barcelona per definir el millor projecte tant per a la ciutat com per al Port.

El Sr. Valls subratlla que avui el projecte de l'Hermitage seria un projecte important per recuperar la marca Barcelona: és un projecte cultural necessari en un moment en què el sector cultural pateix els efectes de la crisi sanitària i econòmica. Per tant, espera que hi haurà una resposta positiva per part del Govern municipal i un acord amb el Port respecte al projecte de l'Hermitage, que sembla que molta gent espera com a projecte que torni a donar al sector una gran empenta a Barcelona.

La Sra. Alcaldessa subratlla que, si bé és comprensible i legítim que un fons d'inversió suís i luxemburguès vulgui obrir una franquícia a Barcelona en un lloc privilegiat, un lloc molt interessant per a la iniciativa privada, el Govern, en defensa de l'interès públic, té molt clar que el projecte s'ha d'adaptar a la ciutat -no és la ciutat la que s'ha d'adaptar al projecte-, i en això està treballant. Per això hi posa tant d'interès i, evidentment, ho vol fer sempre arribant a consensos amb el Port.

D'altra banda, observa que l'Hermitage és una proposta, però n'hi pot haver d'altres, i cal treballar per allò que sigui millor per a la ciutat, per al Port i per a l'interès general, i el Govern espera avançar en aquest sentit a partir del diàleg i el consens amb el Port.

Es dona per tractada

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1570) Que s'informi de l'estat d'execució de la Proposició aprovada al Consell Plenari Municipal, en data 30 d'octubre de 2020 amb el següent contingut: (M1923/1347) El Consell Plenari Municipal acorda: 1. La creació immediata d'una comissió de treball, integrada per actors socials de la zona, experts i grups polítics, que tingui com a objectiu elaborar, en el termini màxim d'un any (octubre 2021), un "Compromís pel Besòs-Maresme". 2. Que el "Compromís Besòs-Maresme" inclogui actuacions urbanístiques, socials, mediambientals, de mobilitat i de seguretat, per un període de 15 anys que puguin ser englobades en una estratègia futura per tot l'eix Besòs. Aquestes actuacions han de contemplar, com a mínim: La construcció d'habitatge de lloguer social, ajudes específiques per la rehabilitació d'habitatge existent, mesures de rehabilitació energètica, mesures de reconversió urbana, millora de punts foscos i actuacions concretes d'espai públic; un programa de reinserció sociolaboral i mesures de reactivació econòmica, un pla específic d'impuls al comerç de proximitat; mesures de foment de la cultura i l'educació; un pla d'impuls a l'ocupació; un pla d'equipaments, actuacions sobre la mobilitat i un pla de seguretat acompanyat de campanyes específiques. 3. Que aquest grup de treball tingui com a punt de partida la feina duta a terme

pel Districte de Sant Martí. 4. Dotar "Compromís pel Besòs-Maresme", amb els recursos econòmics necessaris, ja sigui a través dels recursos propis o amb inversions provinents d'altres administracions (com els Fons Europeus COVID, els Fons FEDER, els Contractes programa amb la Generalitat de Catalunya, l'ampliació del conveni amb la Diputació de Barcelona.. etc). 5. Constituir una comissió de seguiment del "Compromís Besòs-Maresme", que es reunirà com a mínim dos cops l'any i vetllarà pel seu compliment donant compte semestralment al Plenari de Districte. 6. Convocar un Consell Plenari Extraordinari al districte de Sant Martí per informar d'aquest acord.

Es retira

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/1572) Que el govern municipal informi de l'estat d'execució del prec acceptat al plenari del dia 29 de novembre de 2019 amb el següent contingut: (M1923/304) Sol·licitem un Pla d'accions encaminades a facilitar l'accessibilitat a les persones amb discapacitat en el transport públic que inclogui: - Un sistema de senyalització a totes les estacions de metro, informant del seu grau d'accessibilitat, no totes les estacions són 100% accessibles, i també de la possibilitat d'enllaç en les estacions amb diverses línies. Aquesta senyalística s'haurà de realitzar en sistema augmentatiu de la comunicació, per tal que pugui ser comprensible per les persones amb problemes de comprensió.- Que la pàgina Com s'hi va de l'Ajuntament de Barcelona permeti escollir itineraris 100% accessibles i que per tant, sigui una opció a poder triar quan es selecciona la manera d'arribar a una destinació.- Que el personal de TMB rebi una formació específica per atendre les ciutadanes i ciutadans amb discapacitat. - Que per elaborar tot aquest pla es compti amb l'Institut de persones amb discapacitat i d'altres entitats representatives del sector.

La Sra. Munté enuncia el prec del qual demana seguiment, que el Grup Municipal de JxCat va treballar amb diverses entitats de l'àmbit de la discapacitat. Un any i un mes després, aquest grup voldria saber en quin estat es troben les accions incloses en el prec.

Entén que la pandèmia pot endarrerir determinats treballs i determinades accions, però considera que adequar una pàgina web, una de les accions que es demanava, és una cosa que s'hauria pogut fer.

La Sra. Alarcón recorda que el Govern va agrair molt aquesta iniciativa del Grup Municipal de JxCat, atès que una de les línies estratègiques de TMB és avançar cap a l'accessibilitat total de tota la xarxa de bus i metro, i observa que segurament avui la de Barcelona és una de les xarxes més accessibles d'Europa gràcies a la col·laboració institucional entre la Generalitat, l'Àrea Metropolitana i l'Ajuntament: la xarxa d'autobusos de TMB ja és 100% accessible; hi ha el compromís que la xarxa de metro ho sigui el 2024, i l'any 2000 TMB va elaborar el Reglament d'accessibilitat de Catalunya, amb la participació de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. D'altra banda, hi ha 40 projectes de millora d'accessibilitat per a persones (discapacitat intel·lectual, mobilitat reduïda i gent gran).

Pel que fa al sistema de senyalització per informar sobre el grau d'accessibilitat de les estacions de metro, assenjala que actualment el 92% de la xarxa està adaptat i es treballa per eliminar les barreres físiques, de comunicació i d'aptitud per facilitar l'experiència de

viatge, i es fa una formació específica per als treballadors i les treballadores, especialment en atenció directa al client sobre atenció en accessibilitat a les persones amb discapacitat.

Respecte del web municipal Com s'hi va, informa que des del 2019 a la versió escriptori es pot veure quines sortides de metro són accessibles, així com la situació d'accessibilitat en el moment d'escollir una línia de metro i seleccionar una parada. D'altra banda, la versió de l'aplicació per a mòbil es va millorar al novembre amb la inclusió de la possibilitat de veure d'inici quines parades de metro són accessibles, i s'ha afegit l'opció de visualitzar les rutes accessibles per a persones amb mobilitat reduïda, així com un assistent de viatge per a persones amb dificultat visual. A més, es preveu un desenvolupament similar per a les persones amb discapacitat intel·lectual.

En darrer lloc, indica que també es treballa amb Ferrocarrils i Renfe per fer l'aplicació accessible.

La Sra. Munté agraeix la informació facilitada per la regidora, que està segura que comparteix l'objectiu de l'accessibilitat total.

D'altra banda, comenta que totes les administracions tenen feina pendent en aquest àmbit i que el Grup Municipal de JxCat continuarà insistint en la necessitat de treballar per eliminar les barreres físiques i, molt important també, les de comunicació.

Es dona per tractat

E) Mocions

F) Declaracions Institucionals

1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Subscriure el Pacte de Teguisse, impulsat l'agost de 2020 a la vila de Teguisse (Illes Canàries), que conté un full de ruta, compromès amb el benestar animal i contrari als actes de maltractament crueltat i violència cap als animals, i compartit entre el conjunt del teixit social animalista, la societat civil i les formacions polítiques. 2. Refermar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb la defensa del benestar animals i la lluita contra la violència i el maltractament dels animals. 3. Expressar la voluntat de l'Ajuntament de Barcelona per treballar de manera coordinada amb la resta d'administracions per aconseguir els següents resultats: - Reformar el Codi Penal, per a l'enduriment de les penes en casos d'especial crueltat. - Reformar el Codi Civil, per distingir els animals de les coses en la línia del Tractat de Lisboa. - Aprovar una Llei Marc de Protecció Animal aplicable a tot el territori espanyol, respectant les competències de les comunitats autònomes. - Incloure i treballar de forma interdisciplinària la protecció animal i la convivència responsable en tots els elements compresos del currículum escolar obligatori. - Reformar la llei d'assistència de Justícia Gratuïta per incloure el torn d'ofici per a casos de maltractament animal. - Revisar la legislació autonòmica i municipal de protecció animal per adaptar-la als compromisos del Pacte de Teguisse. - Fomentar la formació de treballadors i treballadores públics per a la gestió i execució de les polítiques públiques de protecció animal i l'aplicació normativa.

S'aprova per unanimitat aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Bonet.

La Sra. Alcaldessa explicita que aquesta és la darrera sessió del Ple Municipal de 2020, un any difícil i complicat, i desitja a tots els regidors i a totes les regidores unes bones festes dintre de les circumstàncies, que tothom gaudeixi del Nadal -realment és una necessitat- tot seguint les mesures de prevenció necessàries, amb el nucli familiar més estret (la bombolla), en grups reduïts.

D'altra banda, dona les gràcies a tots i a totes, els demana que es cuidin molt i comenta que el 2021 segur que serà millor que el 2020.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i cinquanta-cinc minuts.